

දෛසනිය

පුවත් සඟරාව

2019 අගෝස්තු 15

හවක
සම්ප්‍රාප්තියේ
අඳුරු පැතිකඩ



කාම්බෝජය සහ ශ්‍රී ලංකාව අතර සබඳතා සෑම ක්ෂේත්‍රයකින්ම වැඩිදියුණු කර ගැනීමේ අරමුණින් කාම්බෝජ රජතුමාගේ විශේෂ ආරාධනය පරිදි මෙහිපාල සිරිසේන මහතා නොබෝදා (10) කාම්බෝජයේ සංචාරයකට එක් වුණා. එය ශ්‍රී ලංකා ජනාධිපතිවරයකු කාම්බෝජයේ රාජ්‍ය සංචාරයකට එක් වූ පළමු අවස්ථාව යි.

දෙරට අතර අධ්‍යාපන, සංචාරක කර්මාන්ත ඇතුළු ක්ෂේත්‍ර රැසක් ඔස්සේ පවතින සබඳතා දෙරටට ම ප්‍රතිලාභ සැලසෙන අයුරින් නව ප්‍රවේශයක් ඔස්සේ ඉදිරියට ගෙන යාම පිළිබඳව මෙහිදී නායකයන් දීර්ඝ වශයෙන් සාකච්ඡා කළා. ශ්‍රී ලංකාව සහ කාම්බෝජය අතර මිත්‍රත්වයේ සංකේතයක් ලෙස කාම්බෝජයේ ඕක් දොං කඳුකරයේ පිහිටි භාවනා මධ්‍යස්ථානයට (Meditation center of ouk Dong mountain) ශ්‍රී ලංකාවේ ජාතික වෘක්ෂය වන නා පැළ ප්‍රදානයක් සිදු කිරීම ද ජනාධිපතිවරයා අතින් එහිදී සිදු වුණා.



අගෝස්තු මස 01 වැනිදා (කලාපය) දෙසතිය සඟරාව ප්‍රවීණ රංගනවේදිනියක වන අයිරාංගනී සේරසිංහ මහත්මියගේ රංගන කලා දිවිය අළලා ලියැවුණා. එම සඟරාව රජයේ ප්‍රවෘත්ති අධ්‍යක්ෂ ජනරාල් නාලක කලුවැව විසින් එතුමියගේ නිවසේදී ඇය වෙත පිළිගැන්වූයේ පසුගිය 08 වැනි දා.



සටහන

දෛසනිය

2019 අගෝස්තු 15

කවරයේ කතාව



17

නවක සම්ප්‍රාප්තියේ අඳුරු පැතිකඩ

06

හිඳා සිටින්නේ
යෝධයෙක් නම්

11

පියවි නෙතු පියන් විහිඳා
බලන් අසිරි සිරි දළඳා

31

කඩවර දෙවි
සෙත් පතනා

34

හෘදය සාකෂිය අභිමි කර
නොගත් පුරවැසියෙක්

38

තෙවසරක සිනමා
අභිෂේකය

40

පුටුම තරගයේ පුටුම ජය
ශ්‍රී ලංකාවට



03

විද්‍යා
පෙර ගමන්කරු ශිල්පඝෝෂා



09

සැටවස්
සැපිරිෂ් විදුදය



13

ජම්බු කාශමීරයට
විලංගු

උපදේශක සංස්කාරක

නාලක කළුවැව
රජයේ ප්‍රවෘත්ති අධ්‍යක්ෂ ජනරාල්

අධීක්ෂණ සංස්කාරක

තිලකරත්න ලියනපටබැඳි

සංස්කාරක

මාලා මල්කාන්ති පරණගමගේ

සහය සංස්කාරක

මහේෂිකා දිසානායක

ජායාරූප සංස්කරණය

රූ රටා සහ කවර නිර්මාණය

සංජීව පෙන්නාවඩු

විශේෂාංග ලේඛකයෝ

ආනන්ද ජයසිංහ
ඩොනල්ඩ් සේනාධීර
ශ්‍යාමා සන්ධ්‍යානායකගේ
කාංචනා සිරිවර්ධන
මනෝජා සමරනායක

ප්‍රවෘත්ති නිලධාරී

නිල්මිණි ප්‍රනාන්දු

කළමනාකරණ සහාය

වන්දිකා ගුණසේකර

ජායාරූප උපදේශක

සුදක් සිල්වා

ජායාරූප ශිල්පීන්

ලක්සිරි සුභාෂණ අල්විස්
යමුනි රශ්මිකා
දර්ශන කරුණාරත්න
තුසිත වන්දකුමාර
එල්. ඒ. රෝහණ

බෙදුනැරිමේ කළමනාකරු

ඩී. කේ. විතානගේ

මුද්‍රණය

රජයේ මුද්‍රණ දෙපාර්තමේන්තුව

ප්‍රකාශනය හා බෙදුනැරිම

රජයේ ප්‍රවෘත්ති දෙපාර්තමේන්තුව

නිහඬ බහුතරය අවදි විය යුතුයි

නොබෝද සිදු කරන ලද සමීක්ෂණයකින් හෙළි වී ඇත්තේ ලියාපදිංචි වන සිසුන්ගෙන් දෙදහසකට ආසන්න පිරිසක් රාජ්‍ය විශ්වවිද්‍යාලය හැර යන බව. මෙය සාමාන්‍ය කරුණක් ලෙස මතුපිටින් පෙනී ගිය ද ඒ පිටුපස සැඟවුණු සමාජීය කාරණය ගැඹුරින් විමසීමට ලක් කළ යුතු යි. අධ්‍යාපන ආයතනවල සිදු වෙමින් තිබෙන නවක වදයේ ප්‍රතිඵලයක් ලෙස සිසුන් මෙලෙස රාජ්‍ය විශ්වවිද්‍යාලින් බැහැර වී පෞද්ගලික අධ්‍යාපන ආයතන වෙත ඇතුළු වූව ද මේ ප්‍රශ්නයට එය විසඳුමක් ද? යන පැනය යි අප හමුවේ තිබෙන්නේ.

විශ්වවිද්‍යාලයට සිසුන් පැමිණෙන්නේ සමාජයේ විවිධ තරාතිරමි නියෝජනය කරමින්. නවක ඔවුන් විශ්වවිද්‍යාලය තුළදී එකම සමාජ මට්ටමකට ගැනීම, ජ්‍යෙෂ්ඨ හා නවක සිසුන් අතර සුහදතාව වර්ධනය කර ගැනීම, සිසුන් අතර සාමූහිකත්වය ගොඩනගා ගැනීම වැනි කාරණා මත නවක සිසුන් හඳුනා ගැනීමට තමන් කටයුතු කරන බව යි ජ්‍යෙෂ්ඨ සිසුන් පවසන්නේ. එහෙත් ජ්‍යෙෂ්ඨ සිසුන් වෙත එල්ල වන වෝදනාව වන්නේ නවක සිසුන් තුළ ශිෂ්‍ය දේශපාලන මතවාද ගොඩ නැඟීමට හා තහවුරු කිරීමට නවක වදය යොදා ගන්නා බව.

කෙසේ වෙතත් නවක පිළිගැනීම සුහදශීලීත්වයෙන් කරන්නේ නම් ඒ පිළිබඳ ගැටලුවක් නැහැ. බරපතල ගැටලුව වන්නේ දරුණු වධහිංසන සහ ලිංගික අපයෝජන මඟින් ඔවුන් පීඩාවට පත් කිරීම යි. එහි ගොදුරු බවට පත් වෙමින් සදකාලික කායික හා මානසික රෝගීන් බිහි වීමෙන් රටේ සංවර්ධනයට අහිමි වන මානව සම්පත මුදලින් ගණනය කළ නොහැකි තරම්. අධ්‍යාපනයේ නිසි ඵල නෙළා නොගනිමින් කාරුණ්‍යය සිරමැදිරිවල දිය කිරීම අහිතකර ලෙස යි බලපාන්නේ රටේ අනාගතයට. අනෙක් අතට නවක වදයේ අමිහිරි ඵල ලෙස වෛර සමාජයක් ගොඩනැඟීම සමාජ සබඳතාවලදී පෙන්නුම් කරන්නේ හින්ත පෞරුෂීය ලක්ෂණ යි.

මෙවැනි තත්ත්වයක් උද නොවීමට නම් අප කළ යුත්තේ කුමක් ද? මේ වන විටත් නවක වදය අධ්‍යාපන ආයතන තුළ දැඩි ව ක්‍රියාත්මක වෙමින් පවතින පසුබිමක සමාජයේ සංවාදනාත්මක කතාබහක් ඇති වුවත් ඒ සඳහා පුළුල් සමාජ ප්‍රතිසංස්කරණයක් ඇති නොවී එයට විසඳුම් සෙවීම අසීරු බව යි විද්වතුන්ගේ මතය. එයින් අවධාරණය කෙරෙන්නේ මහා සමාජය තුළ ක්‍රියාත්මක වන සමාජ පන්ති විෂමතාවේ අරගලය විශ්වවිද්‍යාලීය පරිසරයේදී වෙනසකට ලක් කිරීමට උත්සාහ දැරීමේදී සිදු වන ගැටීම් වැළැක්වීමේ අවශ්‍යතාව යි. එහිදී මේ පිළිබඳ සරසවි ප්‍රජාව දැනුවත් කිරීම අත්‍යවශ්‍ය කාරණයක්.

අනෙක් අතට රටේ පුරවැසියන් ලෙස සමස්ත සමාජය ම මේ නවක වදය පිළිකෙවී කිරීමට සංවාදයක් ගොඩ නැඟීම අවශ්‍ය වන්නේ එක් පාර්ශ්වයකට පමණක් මේ කාර්යය සිදු කළ නොහැකි නිසා. මේ සම්බන්ධයෙන් නීතිය කෙතරම් ශක්තිමත් වුවත් සමාජයේ නිහඬ බහුතරය නිශ්ශබ්ද ව සිටින තාක් මීට විසඳුම් සෙවීම කල්ගත වීම යි සිදු වන්නේ. ඒ නිසා නවක වදය නම් දරුණු ව්‍යසනය පරාජය කිරීමට සාමූහික ප්‍රයත්නයකින් කටයුතු කිරීම අද දවසේ අත්‍යවශ්‍ය කරුණක්.

මේ ම. ජ. ජ. සේනාධීර

- සංස්කාරක -



විද්‍යා සෙර ගමන්කරු

ශිල්ප සේනා

මනෝජා සමරනායක

නව නිපැයුම්කරුවන් ලෝකයට හඳුන්වා දෙමින් මෙවර ශිල්ප සේනා ප්‍රදර්ශනය පැවැත්වූණේ ප්‍රථම වරට යි. ඒ, ජූලි මස 18 වැනි දින සිට 21 වැනි දින දක්වා බණ්ඩාරනායක අනුස්මරණ ජාත්‍යන්තර සම්මන්ත්‍රණ ශාලා පරිශ්‍රයේදී. ප්‍රදර්ශනයේ මූලික සංවිධායකත්වය දැරුවේ විද්‍යා තාක්ෂණය හා පර්යේෂණ අමාත්‍යාංශය විසින්. නව නිෂ්පාදන ප්‍රවලිත කිරීම, පේටන්ට් බලපත්‍ර හිමි නව නිපැයුම්කරුවන් වාණිජකරණය කිරීම මහජනතාව සහ පාසල් සිසුන් නව නිපැයුම්කරණයට යොමු කරවීම එහි ප්‍රමුඛ අරමුණු වුණා.

ශිල්ප සේනා නගරයට සීමා වූ නවීන විද්‍යාව සහ තාක්ෂණය ගමට රැගෙන යෑමේ දැවැන්ත ප්‍රයත්නයක ප්‍රතිඵලයක්. විද්‍යා හා නවෝත්තරාදාන විෂය ක්ෂේත්‍රයට මෙරට ජනතාව දක්වන අඩු අවධානය වෙනස් කරමින් ඔවුන් මේ විෂය ක්ෂේත්‍රයට සමීප කරවීම මේ

වැඩසටහනේ එක් හැරවුම් ලක්ෂයක්. ප්‍රදර්ශනය මූලික වශයෙන් සංවිධානය වූයේ කලාප හතරක් යටතේ. එනම් තාක්ෂණ (Technology), වෘත්තීය රැකියා (Job Carriers and Enterperbours Ship), නව නිපැයුම් (Innovation) හා විනෝදාත්මක හා අධ්‍යාපන (Education) යනුවෙන්. මේ තාක්ෂණ කලාප නවීන තාක්ෂණය පදනම් කරගත් තාක්ෂණික තේමා 12 ක් මගින් මෙහෙයවනු ලැබීම යි ප්‍රදර්ශනයේ විශේෂත්වය. නැනෝ තාක්ෂණය (Nanotechnology), රොබෝ තාක්ෂණය (Robotics), මෙකාට්‍රොනික්ස් තාක්ෂණය (Mechatronics), අභ්‍යවකාශ තාක්ෂණය (Space Technology), කෘත්‍රීම බුද්ධිය (Intelligence), ජෛව තාක්ෂණය (Biotechnology), නව බලශක්ති (New Energy), නීලහරිත තාක්ෂණය (Blue Green) යනාදිය ඊට අයත්.

වැඩි ඉඩක් වෙන් වූයේ නව තාක්ෂණය සහ නවෝත්පාදන අවස්ථා සඳහා. පාසල් සිසුන් සහ

විවිධ ආයතන මගින් කරන ලද නව නිපැයුම් ආකෘති බොහෝ ප්‍රමාණයක් ප්‍රදර්ශනය කෙරුණේ තාක්ෂණ අංශය තුළ යි. රත්නපුර ඇලෝසියස් විදුහල් කණ්ඩායම ප්‍රදර්ශනයට එක්කර තිබුණේ නවීන තාක්ෂණය භාවිතයෙන් නිර්මාණය කළ අපූර්ව මෙවලමක ආකෘතියක්. කණ්ඩායම වෙනුවෙන් අදහස් දැක්වූ අදීප සසම්මත; "මේ නිර්මාණය අභ්‍යවකාශ නගරයක සිට පෘතුවිය වෙත ගමන් කළ හැකි සෝපාන ආකෘතියක්. මෙවැනි කටයුත්තක් සඳහා ලෝකයේ බොහෝ රටවල් අත්හදා බැලීම් කර තිබෙනවා. ලෝකයේ ගුරුත්වාකර්ෂණය අඩු රටවල් පිහිටන්නේ සමකාසන්නයේ. අපේ රටෙන් රූමස්සල, ශ්‍රී පාදය සහ මඩකලපුව ප්‍රදේශවල එවැනි තැන් කිහිපයක් පිහිටා තිබෙනවා. සෝපාන ආකෘතියක් අත්හදා බැලීමට නම් මේ භූ ලක්ෂණ ඉතා වැදගත්. අනාගතයේ එවැනි අභ්‍යවකාශ ගමනක් වෙනුවෙන් මේ නිර්මාණය අත්වැලක් වෙනු ඇතැයි විශ්වාස කරනවා."



ශිල්පසේනා යථාර්ථයක් කිරීමට වෙහෙස වූ විද්‍යා තාක්ෂණ හා පර්යේෂණ අමාත්‍යාංශයේ මහාචාර්ය අජිත් ද අල්විස් දෙසතියට පැවසුවේ මෙවැනිකි. “තාක්ෂණය කෙතරම් දියුණු වුවත් එය නිවැරදි ව භාවිත කරනවා ද යන්න තිබෙන්නේ ගැටලුවකි. සිසුයෙන් වෙනස්වන ලෝකයේ එම වෙනස්වීම්වලට ගැලපෙන පරිදි ක්‍රියාත්මක වීමට අවශ්‍ය වඩාත් ඵලදායී නව අදහස් අප ආයතනය සතුව පවතිනවා. අද පවතින ආර්ථික ප්‍රශ්නවලට හොඳ ම පිළිතුර සෙවිය හැක්කේ විද්‍යාව හා තාක්ෂණය නියමාකාරයෙන් සමාජගත කිරීමෙන්. කෘත්‍රීම බුද්ධිය (Artificial Intelligence) ආශ්‍රිත යෙදුම් මින් පෙරත් ලෝකයේ ක්‍රියාත්මක වුණා. එහෙත් මේවා නිසි පරිදි සමාජගත වුණේ නැහැ. මෙවැනි ප්‍රදර්ශන මඟින් රටේ සෑම දිස්ත්‍රික්කයකට ම නවීනතම තාක්ෂණ හඳුන්වා දෙන්න හැකියාවක් ලැබෙනවා. මෙය හුදෙක් ප්‍රදර්ශනයකට ම සීමා වන්නේ නැහැ. ඉදිරි අපේක්ෂාව දිස්ත්‍රික්ක 25 ම ආවරණය වන පරිදි ප්‍රදර්ශන මාලාවක් පැවැත්වීමට යි. නවෝත්පාදන සඳහා ඉදිරියේදී මහපොළ අරමුදලක් පිහිටුවීමටත් සැලසුම් කරනවා.”

ශිල්පසේනා හරිත තාක්ෂණය, නැනෝ තාක්ෂණය, 5D තාක්ෂණය ආදී නවීනතම තාක්ෂණ ක්‍රමවේද පුළුල් ආකාරයෙන් මෙරටට හඳුන්වා දීමේ කවුළුවක් වැනි යි. එමඟින් සාමාන්‍ය ජන සමාජයට උදාකර දුන්නේ ලෝකයේ අතිනවීන තාක්ෂණික ප්‍රවණතා දැන හැඳින ගැනීමේ මහඟු අවස්ථාවකි. නාලන්දා විද්‍යාලයේ තාරකා විද්‍යා සංගමයේ සිසුන් මේ ප්‍රදර්ශනයට එක්කර

තිබුණේ ‘රොකට් තාක්ෂණය, දුරේක්ෂ සහ අභ්‍යවකාශ ජනාවාසකරණය ආශ්‍රිත නිර්මාණ රාශියකි. පෘතුවි වැසියන් මේ වන විටත් විශ්වය තුළ විවිධ පර්යේෂණවල නියැලෙනවා. නව තාක්ෂණය සමඟ කටයුතු කරන ඔවුන් එහි ප්‍රමුඛ කොටස්කරුවන්. නව තාක්ෂණයෙන් ලොව ජයගන්න උත්සාහ කරන එවැනි පර්යේෂකයන්ට ශිල්පසේනා සපයන්නේ හොඳ මාර්ගෝපදේශනයකි.

තමන්ගේ නව නිෂ්පාදන වැඩි දියුණු කරගන්නට අවශ්‍ය ප්‍රතිපාදන නොමැතිකමින් අධ්‍යයනයට පත්වන නව නිපැයුම්කරුවන්ට ශිල්පසේනා දැවැන්ත ආරක්ෂාවක් සහ ශක්තියක් ද වෙනවා. මෙහිදී රාජ්‍ය මෙන් ම පෞද්ගලික ව්‍යවසායකත්ව වේදිකාවක් ස්ථාපනය වීම ශිල්පසේනා ලද ජයග්‍රහණයකි. නව නිෂ්පාදන කෙරෙහි අවධානයෙන් සිටින දෙස් විදෙස් ආයතන, මූල්‍ය සමාගම් ආදිය මේ සඳහා සහභාගි වන්නේ නව නිපැයුම්කරුවන් බලගැන්වීමේ පරමාර්ථයෙනි. එහිදී තම නිර්මාණ කෙරෙහි ආයෝජකයන් සම්බන්ධ කර ගැනීමේ අනඟි අවස්ථා නව නිපැයුම්කරුවන්ට හිමි වෙනවා. ශිල්පසේනා නවමු අත්දැකීමේ විද්‍යාගාරවලට එක්ව සිටියේ ශ්‍රී ලංකාවේ නන්දෙසින් පැමිණි පාසල්, විශ්වවිද්‍යාල හා උසස් අධ්‍යාපන ආයතනවල සිසුන් ඇතුළු ව ලක්ෂ සංඛ්‍යාත මහජනතාවකි. මේ අනුව ශිල්පසේනා ප්‍රදර්ශනයේ දෙවැනි අදියර පොළොන්නරුව දිස්ත්‍රික්කයේදී පැවැත්වීමට කටයුතු සංවිධානය වෙමින් පවතින බව ද සැල යි.

මහේෂිකා දිසානායක

නොබෝද සිදු වූ පාස්කු ඉරු දින ත්‍රස්ත ප්‍රහාරය හේතුවෙන් මේ රටේ ආරක්ෂාව සම්බන්ධයෙන් ඇති වූයේ උණුසුම් කතාබහකි. ඒ නිසා ම ප්‍රජා වගකීම් පිළිබඳ බර කරට ගෙන කවුරු කවුරුත් යුහුසුළු ව ක්‍රියාත්මක වුණේ ජන ජීවිතය හා දේපළ යථා පරිදි ආරක්ෂා කර ගැනීමේ අරමුණින්.

එහි දිගුකාලීන ක්‍රියාවලියක් ලෙස යි ගම රැකුම ස්වේච්ඡා සංවිධාන පිහිටුවීමේ වැඩසටහන ක්‍රියාවට නැංවූයේ. ගමේ සුරක්ෂිතභාවය තහවුරු කර ගැනීම එහි ප්‍රමුඛ අරමුණ වුණා. ගමේ ප්‍රජාව, රාජ්‍ය පාලනය හා ආරක්ෂක අංශ අතර සම්බන්ධීකාරක සංවිධානය ලෙස යි ගම රැකුම ස්වේච්ඡා සංවිධානය ක්‍රියා කරන්නේ. ජනාධිපති ලේකම් කාර්යාලය, ආරක්ෂක අමාත්‍යාංශය, අභ්‍යන්තර හා ස්වදේශ කටයුතු සහ පළාත් සභා සහ පළාත් පාලන අමාත්‍යාංශය සමඟ එක්ව යි මේ වැඩසටහන දියත් කලේ. එහි ජාලගත සංවිධාන ව්‍යුහය ස්ථර කීපයකින් සමන්විත යි. ඒ, ගම රැකුම ග්‍රාමීය සංවිධානය, ගම රැකුම දිස්ත්‍රික් කමිටුව හා දිස්ත්‍රික් ඒකකය, ගම රැකුම ජාතික මෙහෙයුම් කමිටුව හා ගම රැකුම ලේකම් කාර්යාලය ලෙස. ගම රැකුම අරමුණු සාක්ෂාත් කර ගැනීමට නම් ග්‍රාමීය සංවිධාන මූලික කරුණු 8ක්



ගමෙන් ගමට බැඳෙන පවුරු

අනුගමනය කළ යුතුයි. එහිදී විශේෂ අවධානය යොමු විය යුත්තේ ගම තුළ ආරක්ෂාව, සංහිදියාව, යහපත් සෞඛ්‍යය, පරිසර සංරක්ෂණය, මත්ද්‍රව්‍ය නිවාරණය, පුරවැසි අධ්‍යාපනය, ආපද කළමනාකරණය, ගමේ දරුවන්ගේ අනාගත සුරක්ෂිතතාව යනාදිය සඳහා යි. ඒ අනුව අංක එක හිමි විය යුත්තේ ගමේ ආරක්ෂාවට. ඒ සඳහා කුටුම්භ සමීක්ෂණය, ආයතන සමීක්ෂණය හා ආගමික ස්ථාන හා ග්‍රාමීය වැඩසටහන් සමීක්ෂණය සිදු කරනුයේ ග්‍රාමීය කමිටු සාමාජිකයන්ගේ නියෝජනයෙන්. රැස් කර ගත් නිවැරදි දත්ත විශ්ලේෂණය කර නිර්මාණය කරනු ලබන දත්ත පද්ධතිය යාවත්කාලීන කිරීමේ වගකීමක් ඔවුන් සතු යි.

ගම රැකුම සෑම සංවිධානයකම සංයුතිය නිර්මාණය වනුයේ සාමාජිකයන් විසි දෙනෙකුගෙන්. මේ සම්බන්ධයෙන් අදහස් දක්වන ගම රැකුම ජාතික ලේකම් කාර්යාලයේ අධ්‍යක්ෂ ජනරාල් එච්.ටී. කමල් පද්මසිරි; "මේ සංවිධානයෙන් මූලිකව ම බලාපොරොත්තු වෙන්නේ ගමේ නේවාසිකයන් වගේ ම අනේවාසිකයන් පිළිබඳ නිරීක්ෂණය කරමින් ඒ තොරතුරු ගම රැකුම සංවිධානය තුළ සාකච්ඡාවකට ලක් කිරීමට. එහිදී ලැබෙන තොරතුරු ප්‍රාදේශීය ලේකම්වරයා වෙත වාර්තා කෙරෙන්නේ ග්‍රාම නිලධාරීන්ගේ

කැඳවීමෙන්. ඒ, ප්‍රාදේශීය මට්ටමේ කමිටුවලදී මාස 2කට වරක්. ඒ වගේ ම දිස්ත්‍රික් මට්ටමේ කමිටු දිසාපතිවරුන්ගේ සම්බන්ධීකරණය යටතේ ක්‍රියාත්මක කරන්නන් ගම රැකුම ජාතික ලේකම් කාර්යාලය සමස්ත ලංකාව ම ආවරණය වන පරිදි මේ වැඩපිළිවෙළ ක්‍රියාත්මක කිරීමටත් අවශ්‍ය කටයුතු මේ වන විටත් සැලසුම් කර අවසන්. ජනාධිපති ලේකම්ගේ ප්‍රධානත්වයෙන් ප්‍රධාන මෙහෙයුම් කමිටු පසු විපරම් සිදු කිරීමටත් සූදානම්".

මෙය ජාතික ප්‍රතිපත්තියක් බවට පත් වන්නේ මැයි මාසයේදී ජනාධිපතිවරයා විසින් ඉදිරිපත් කළ කැබිනට් පත්‍රිකාවට අනුමැතිය හිමිවීමත් සමඟ. මේ වසරේ ඉදිරි මාස පහ සඳහා රුපියල් මිලියන 35ක් වෙන්කෙරුණු අතර ලබන වසර සඳහා වෙන් වූයේ රුපියල් මිලියන 100ක්.

මේ වැඩසටහන පිළිබඳව අදහස් දක්වන ග්‍රාමීය සංවර්ධනය සම්බන්ධයෙන් පර්යේෂණවල නිරත කොළඹ විශ්වවිද්‍යාලයේ ආර්ථික විද්‍යා අධ්‍යයන අංශයේ මහාචාර්ය විජේපුරේ විමලරතන හිමි; "ගම රැකුම බිම් මට්ටමේ නිලදරුවන්ගේ සහයෙන් ගම්වැසියන්ට ගමේ වැඩවලට සක්‍රීය ව දායකවෙන්න පුළුවන් කාලෝචිත වැඩපිළිවෙළක් ගෝලීයකරණයේ හා සමාජ

සංවලතාවේ බලපෑමෙන් හුදෙකලාව සිටි ගම දැන් සංකීර්ණ වෙලා. ඒ ගම ගැන නිවැරදි දත්ත පවත්වා ගැනීමත් ඒවා යාවත්කාලීන කිරීමත් ඉදිරිගාමී පියවරක්. ඊට ගම් මට්ටමින් තිබෙන වන ගහනයේ සංඛ්‍යාත්මක දත්ත ද එක් කර ගත හැකියි. ජනතාව බල ගැන්වීමේ මෙවැනි වැඩසටහන් දේශපාලනීකරණයෙන් බැහැරව පවත්වා ගැනීමට ඉහළම උත්සාහය ගත යුතු යි. මේ සමඟින් තම අයිතීන් වෙනුවෙන් හඬ නගන්නට ජන මනස නිර්මාණය වීමත් වැදගත්. මේ සඳහා තරුණ, කාන්තා, වැඩිහිටි නියෝජනයක් තිබීමත් අත්‍යවශ්‍ය යි. මූල්‍ය ප්‍රතිපාදන ගලා යෑම පිළිබඳව ද පැහැදිලි ක්‍රමවේදයක් නිර්මාණය විය යුතුයි. ගමට ප්‍රතිලාභ හිමි වන වැඩපිළිවෙළක් දක්වා ගම රැකුම සැලසුම් කර ගැනීම ගම්වැසියන්ගේ වගකීම වනු ඇති."

මෙහිදී ගම් මට්ටමේ සියලු තොරතුරු ජාතික දත්ත පද්ධතියට එක් වන්නේ ඒකාකාර පද්ධතියක් (uniform system) අනුව. එලෙස ගම රැකුම වැඩසටහන දැනට ආවරණය කළ දිස්ත්‍රික්ක ගණන 10ක්. මෙහිදී රටේ ආරක්ෂාව අභිමුඛ වැඩපිළිවෙළට මෙවැනි වැඩසටහන් ඔස්සේ සිවිල් පරිපාලනය සම්බන්ධ කර ගැනීම එක්තරා ආකාරයකින් ආරක්ෂක අංශවලට සහාය වීමක්.

නිදා සිටින්නේ යෝධයෙක් නම්



හිතිඥ
එච්. එම්. අබයරත්න
සභාපති
ජාතික ළමා ආරක්ෂක අධිකාරිය

ලෝකයේ ඕනෑම රටක් සංවර්ධනය වීමට නම් මවු භාෂාව භාවිත කළ යුතු යි. සිංහල හා දෙමළ භාෂා මේ රටේ රාජ්‍ය භාෂා ලෙස භාවිත කිරීමට රජය ප්‍රතිපත්තිමය තීරණයක් ගත්ත ද එය නිසි ලෙස ක්‍රියාත්මක වන බවක් පෙනෙන්නට නැහැ. එවැනි පසුබිමක මේ රට සංවර්ධනය ඉලක්ක වෙත ළඟා කරවීම අභියෝගයක්.

නිවැරදි තොරතුරු මහජනතාව වෙත ඉක්මනින් සන්නිවේදනය නොවන විටදී කෙසේ ද රටක් දියුණු වන්නේ? ආසියාවේ සංවර්ධනය ළඟා කර ගත් සියලු රටවල් එදිනෙද කමන්ගේ සියලු කටයුතු සිදු කරන්නේ මවු භාෂාවෙන්. චීනය - මැඩ්රින්, ඉන්දියාව - හින්දී, ජපානය - ජපන් භාෂාව යි භාවිතා කරන්නේ. මේ සියලු රටවල සංවර්ධනයේ රහසට මවු භාෂාව භාවිත කිරීමත් අයත්.

1964 දී එක්සත් ජාතීන්ගේ සංවිධානය විසින් ලෝකයේ බුද්ධිමත් ජාතීන් පිළිබඳ ව සිදුකරනු ලැබූ සමීක්ෂණයක දී රටවල් 190ක් (වර්තමානේ එ. ජා. ස. සාමාජික රටවල් ගණන 194ක්) අතරින් බුද්ධිමත් ම ජාතිය බවට පත්වූයේ යුදෙව්වන්. දෙවැනි ස්ථානයට සිටියේ ශ්‍රී ලාංකිකයන්. ඒ නිසා යි පළමුවරට සඳහන් ගෙනෙන ලද පස් සාම්පල පරීක්ෂා කිරීමට මහාචාර්ය සිරිල් පොන්නම්පෙරුමට අවස්ථාව ලැබෙන්නේ. ආචාර්ය සරත් ගුණපාලට පාත් පයින්ඩර් (අගහරු මතට ගොඩබැස් වූ) යානයේ අධි

සුක්ෂම කැමරාව නිර්මාණයට හැකියාව ලැබෙන්නේ. ශ්‍රී ලාංකිකයන්ගේ ජානවල සැඟවී තිබෙන බුද්ධි මට්ටම පිළිබඳ ව පුදුමයට පත් වී සිටින්නේ බටහිර ජාතීන්.

කනගාටුවට කාරණය වන්නේ වර්තමානයේ අප සිටින්නේ ඒ බුද්ධිමත්භාවයට අගයක්, වටිනාකමක් ලබාදෙන කාලයක නොවීම යි. වරක් ඒබ්‍රහම් ලින්කන් ජනාධිපතිවරයාගෙන් මාධ්‍යවේදියකු ප්‍රශ්න කරන්නේ ජනාධිපතිතුමනි, ඔබ වැඩිපුර ම දක්ෂ මොනවාට දැයි යනුවෙන්. ඔහු පවසන්නේ "මම ගස් කපන්න දක්ෂ යි. මම දර පළන්න දක්ෂ යි. මගේ පියා වඩු මඩුවක් පමණක් තිබුණු දුක්ඛිත ජීවිතයක් ගෙවූ අසාර්ථක වඩුවෙක්. මගේ ළමා කාලය, යෞවනය ගතවූයේ මේ වඩුමඩුවේදී. ඒ නිසා මම දන්නේ මේ දෙක ම පමණ යි."

ඔබට සිතාගත හැකි ද එතුමාගේ නිහතමානිකම. වරක් ඔහු සිය පුත්‍රයා පිළිබඳ ව ඔහුගේ ගුරුවරයාට ලියන්නේ මෙසේ යි. "සියලු මිනිසුන් නිවැරදි නැත. සියලු මිනිසුන් යුක්තිගරුක ද නැත. ඒ බව මම පැහැදිලි ව දනිමි. එහෙත් සෑම අධිමයෙක් තුළ ම වීරයෙක් ද සෑම ආත්මාර්ථකාමී දේශපාලනඥයකු ළඟ ම නායකයකු ද සිටින බව ඔබට හැකිනම් මගේ පුතාට වටහා දෙන්න. උත්සාහයෙන් ලබා ගන්නා එක් ඩොලරයක් නිරුත්සාහයෙන් උපයාගත් ඩොලර් 50 වඩා වටිනාකමින් වැඩි බවත් මගේ පුතාට කියා දෙන්න" යනුවෙන්.

"ඔබ දුප්පත් වී ඉපදීම ඔබේ වරදක් නොවේ යි. එහෙත් ඔබ මිය යන්නේ ද දුප්පතකු ලෙස නම් නිශ්චිතව ම එය ඔබේ වරදක්." බිල් ගේට්ස් පවසනවා. බිලියනපතියකු වූ ඔහු එතැනට ළඟා වූයේ ඔහුගේ සිතිවිලි වෙනස් කරගත් නිසා යි.

එද මේ රටේ මිනිසුන් පහළ පිහිටි කලා වැවේ වතුර යෝධ ඇළ දිගේ සැ. 56 දුරින් ඊට වඩා ඉහළ මට්ටමක පිහිටි තිසා වැවට ගෙන ගියේ නැනෝ තාක්ෂණයෙන්. බටහිර ජාතීන් එවැනි තාක්ෂණයක් පිළිබඳ ව සිතන්නටත් පෙරදී යි අපේ රටේ මිනිසුන් එවැනි හපන්කම් කළේ.

ආත්ම විශ්වාසයෙන් හා කැපවීමෙන් වැඩ කිරීමට පටන් ගන්න. ඔබට ඕනෑම අභියෝගයක් ජයගත හැකි යි. එවිට ඔබ සාර්ථක වූ මිනිසෙක් වේවි. ඔබේ සාර්ථකත්වය පිළිබඳ ව ගුරුවරුන්ටත් අත්හැරිය නොහැකි වගකීමක් තිබෙනවා. ඒ සඳහා අවශ්‍ය වන්නේ දඬුවමට වඩා නිවැරදි මඟ පෙන්වීම යි.

(පුද්ගල සංවර්ධනයට ආකල්ප හා සන්නිවේදන බලපෑම' පිළිබඳ මාතර කොටුව ජනාධිපති විද්‍යාලයේ පැවැත් වූ දේශනයක් ඇසුරින්)

සකස් කළේ:
ශාමා සන්ධ්‍යානායකගේ



හැකියාවට ද ? සහතිකයට ද ? රැකියාව

ශාඛ සේවයේ සිට විවිධ ස්ථරවල රැකියා සඳහා විදේශගත වන පිරිස් උපයන මුදල මෙරට ජාතික ආදායමට සපයන්නේ විශාල දායකත්වයක්. ඒ අතර උපාධිධාරීන්ගේ රැකියා පිළිබඳ ගැටලුව ද ලක්වන්නේ දැඩි කතාබහකට. උපාධිධාරියා සහ රැකියා වෙළෙඳපොළ අතර ඇති පරස්පර විරෝධී බව බොහෝ සංවර්ධනය වෙමින් පවතින රටවල් ජාතික වශයෙන් මෙන් ම ජාත්‍යන්තර වශයෙන් විසඳුම් සෙවීමට උත්සාහ දරන ගැටලුවක්. උපාධිධාරීන් නොවන පිරිස් ද විරැකියාවෙන් පෙළෙන අතර ඔවුන්ගෙන් කොටසක් උත්සාහ කරන්නේ දේශපාලන සම්බන්ධකම් මගින් රැකියාවක් ලබාගැනීමට යි. උපාධිධාරීන් බොහෝ දෙනකු බලාපොරොත්තු වන්නේ රජයේ රැකියා. ඒ අතරින් උපාධිධාරීන්ගේ බොහෝ විට කැමැත්තක් දක්වන්නේ ගුරුවෘත්තියට. ඒ, ගුරු වෘත්තිය පැය පහක රැකියාවක් ලෙසත් වැඩි වශයෙන් නිවාඩු ලැබෙන රැකියාවක් ලෙසත් දැකීම හේතුවෙන්. මෙරට රැකියා වෙළෙඳපොළ සහ උපාධිය අතර යම්කිසි පරතරයක් පවතින බව සැබෑවක්. එහෙත් විශ්වවිද්‍යාලයක් සම්පූර්ණයෙන් ම වෘත්තීය පුහුණු මධ්‍යස්ථානයක් විය යුතු ද නැහැ. ඇතැම් විෂය ධාරා ආරක්ෂා කිරීම සහ ප්‍රගුණ කිරීම ද විශ්වවිද්‍යාල අධ්‍යාපනයේ



මහාචාර්ය ගාමිණී සමරනායක
හිටපු සභාපති
විශ්වවිද්‍යාල ප්‍රතිපාදන
කොමිෂන් සභාව

එක් පරමාර්ථයක්. දැනුමින් යුතු ජනගහනයක් පැවතීම රටකට සම්පතක් වුවත් රැකියා පිළිබඳ පවතින ගැටලුව හේතුවෙන් උසස් අධ්‍යාපනයේ යම් යම් වෙනස්කම් සිදු කිරීම අත්‍යවශ්‍ය වී තිබෙනවා. විශ්වවිද්‍යාල ප්‍රතිපාදන කොමිෂන් සභාවත් විශ්වවිද්‍යාලත් විශාල උත්සාහයක් දරන්නේ රැකියා වෙළෙඳපොළට ගැලපෙන අන්දමේ පාඨමාලා සැකසීමට. විශ්වවිද්‍යාලයකින් පාඨමාලාවක්

ඉදිරිපත් කරන්නේ එහි ගුණාත්මකභාවය සලකා බැලීමෙන් අනතුරු ව යි. විශ්වවිද්‍යාල ප්‍රතිපාදන කොමිෂන් සභාවේ අනුමැතිය ද ඒ සඳහා ලැබිය යුතු යි. එසේ ම සම්පූර්ණයෙන් ම තෘප්තිමත් වන ආකාරයට නොවුණත් ගුරුවරයා මත හෝ විභාග ක්‍රමය මත පදනම් වූ අධ්‍යාපනය ශිෂ්‍යා මත පදනම් වූ අධ්‍යාපනයක් බවට පරිවර්තනය කිරීමට ද දරන්නේ විශාල උත්සාහයක්. එහෙත් එය විශ්වවිද්‍යාල කොමිෂන් සභාවට, විශ්වවිද්‍යාලවලට සහ ආචාර්යවරුන්ට පමණක් කළ නොහැක්කක්. උපාධිධාරීන්ගේ රැකියා පිළිබඳ ප්‍රශ්නයට බහුල ව මුහුණ දෙන්නේ කලා විෂය ධාරාවට අයත් ශිෂ්‍යයන්. යම් පමණකට විද්‍යා විෂය ධාරාවට අයත් ශිෂ්‍යයන් ද ඒ අතර සිටිනවා. වෛද්‍ය සහ ඉංජිනේරු වැනි පාඨමාලා හදාරන ශිෂ්‍යයන් ලබාගන්නේ කිසියම් වෘත්තීයක් වෙනුවෙන් පුහුණුවක්. සමාජ විද්‍යාව, කළමනාකරණය වැනි විෂයන් සෘජු ව ම කිසියම් වෘත්තීයකට ඉලක්ක වී නොවෙයි ක්‍රියාත්මක වන්නේ. විශේෂයෙන් ම සමාජීය විද්‍යා විෂයන් හදාරන උපාධිධාරීන්ට උද්ගත වන රැකියා ප්‍රශ්නය යටතේ ඔවුන් රැකියා වෙළෙඳපොළට සරිලන ආකාරයට සුදානම් කරවීමට උත්සාහ කළ යුත්තේ යම් ප්‍රමාණයකට ඔවුන්ගේ ඉංග්‍රීසි සහ පරිගණක දැනුම වැඩි

කිරීම මගින්, මේ සඳහා ආචාර්ය මණ්ඩලයේ පමණක් නොව ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන්ගේ ද සක්‍රීය දායකත්වයක් තිබිය යුතු යි. මෙහිදී වඩා වැදගත් කරුණක් වන්නේ ඉගෙනීමට සහ ඉගැන්වීමට සුදුසු ආකාරයේ වාතාවරණයක් විශ්වවිද්‍යාලය තුළ පවත්වාගෙන යෑම යි. 1971 කැරැල්ලෙන් සියලු ම විශ්වවිද්‍යාල පත් ව ඇත්තේ යම් පමණකට විරෝධතා දක්වන මධ්‍යස්ථාන බවට. ශිෂ්‍යයන් පත් වී සිටින්නේ තමන්ගේ අනාගත අභිවෘද්ධිය වෙනුවෙන් දැනුම ලබාගන්නා පිරිසක් බවට නොව සමාජය දැනුවත් කරන මෙවලමක් බවට යි.

අප පොදුරාජ්‍ය මණ්ඩලයට අයත් රටක් ලෙස විශ්වවිද්‍යාල ආරම්භ කළේ ඔක්තෝම්බර් මාසයේ වුවත් අද වන විට එය විශ්වවිද්‍යාල කැලැන්ඩරයට අනුව ක්‍රියාත්මක කළ නොහැකි තත්වයක් උදාවී තිබෙනවා. යටත් පිරිසෙන් මසකට වරක් හෝ විශ්වවිද්‍යාල සිසුන්ගේ උද්ඝෝෂණයක් පැවැත්වෙන අතර ඇතැම් විශ්වවිද්‍යාලවල යම් යම් පීඨ වැඩි වශයෙන් පවතින්නේ වසා දමා, විශ්වවිද්‍යාල අධ්‍යාපනය තුළ ජාත්‍යන්තර සම්බන්ධතා වර්තමානයේ වැඩි වශයෙන් අවශ්‍ය වී ඇත්තේ අධ්‍යාපනයේ ගුණාත්මක බව පවත්වාගැනීමට. විදෙස් රටවල විශ්වවිද්‍යාල සිසුන් හා සැසඳීමේදී මෙරට සිසුන්ට තමන් සිටින ස්ථානය පිළිබඳ යම් අවබෝධයක් ද ලබාගත හැකි යි. අපේක්ෂිත උපාධි සහතිකය ලබාගැනීම පමණක් ම රැකියාවක් ලබාගැනීමේ සුදුසුකමක් නොවේ යි. තමන් ලබාගැනීමට අපේක්ෂා කරන රැකියාවට අවශ්‍ය සුදුසුකම් ඔවුන් විශ්වවිද්‍යාලය තුළ හදාරන පාඨමාලාවලින් ම සම්පූර්ණ වන්නේ නැහැ. සිසුන් යම් ඉලක්කයක් ඇති ව ඒ අවශ්‍ය සුදුසුකම් සපුරාගැනීමට උත්සුක විය යුතු යි. එහෙත් ඇතැම් සිසුන්ට අදහසක් නැහැ උපාධිය ලබාගත් පසු තමන් නිරත වන රැකියාව පිළිබඳව.

බහුතරයක් විශ්වවිද්‍යාල සිසුන් දැකියා රැකියා වෙළෙඳපොළ ඉතා ම පටු එකක් වන අතර බහුතරයකගේ අපේක්ෂාව රජයේ රැකියාවකි. ඒ සඳහා පළමු හේතුව වන්නේ වැඩි වශයෙන් නිවාඩු ලැබීම. මෙය අපේ ආර්ථික සංවර්ධනයට එතරම් සුබදායක නැහැ. විශ්වවිද්‍යාල ශිෂ්‍යන්ට ද මේ සියලු නිවාඩු ලැබෙන බැවින් විෂය නිර්දේශය ආවරණය කිරීම ද අසීරු කටයුත්තකි. මේ නිසා ඉගැන්වීමේ සහ ඉගෙනගැනීමේ යම්කිසි පසුබැසීමක් දැකිය හැකි යි.

උපාධිධාරීන්ට සහ උපාධිධාරීන් නොවන පිරිසට රැකියා ලබාගැනීමට හැකිවන පරිදි මෙරට ආර්ථිකයේ සිදු විය යුත්තේ ප්‍රසාරණයකි. විශ්වවිද්‍යාල තුළ විවිධ පාඨමාලා ඉදිරිපත් වූණත් ඒ සඳහා රැකියා වෙළෙඳපොළේ ඉල්ලුමක් නැත්නම් එය ද ගැටලුවකි. පුද්ගලික අංශයේ රැකියා වැඩි වශයෙන් පවතින්නේ කොළඹ කේන්ද්‍ර කරගනිමින්. එහෙත් උපාධිධාරීන්ගේ රැකියා ගැටලුවට බහුල වශයෙන්

මුහුණ දෙන කලා අංශයෙන් උපාධිය හදාරන ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන්ගෙන් බහුතරය අර්ධ නාගරික සහ ග්‍රාමීය ප්‍රදේශවලින් විශ්වවිද්‍යාලවලට පැමිණෙන්නන්.

ඔවුන්ට ඇති එක ම රැකියා වෙළෙඳපොළ වන්නේ රජයේ රැකියා යි. උපාධිධාරීන්ගේ ඉංගීසි දැනුම, පරිගණක දැනුම මෙන් ම පුද්ගලයන් සමඟ නිවැරදි ව ගනුදෙනු කිරීමේ හැකියාව නොමැතිවීම ද බරපතල ගැටලුවකි. මේ සඳහා විසඳුමක් වශයෙන් උසස් අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රය තුළ විශ්වවිද්‍යාල සේ ම විශ්වවිද්‍යාල නොවන දියුණු උසස් අධ්‍යාපන ආයතන පැවතිය යුතු යි. තාක්ෂණික විද්‍යාල, විශ්වවිද්‍යාල නොවන දියුණු උසස් අධ්‍යාපන ආයතන ගණයට අයත්. ඒවායේ බොහෝවිට ක්‍රියාත්මක වන්නේ ශිෂ්‍යයන් සෘජුව ම රැකියාවලට යොමු කරන පාඨමාලා. රැකියා ලබාදීමේදී ජාතික රැකියා වෙළෙඳපොළ සේ ම ජාත්‍යන්තර රැකියා වෙළෙඳපොළ වෙත ද අවධානය යොමු කළ යුතු යි.

රැකියාවකට අවශ්‍ය වන්නේ සහතිකය නොවේ යි. පුද්ගලයා යි. එම පුද්ගලයා පුද්ගලික අංශයේ සහ රාජ්‍ය අංශයේ රැකියාවකට ගැලපෙන අන්දමේ ප්‍රශස්ත අධ්‍යාපනයක් ලබා තිබිය යුතු යි. මේ සඳහා මෙරට අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රයේ වෙනස්කම් ඇති කිරීම ඉතා අවශ්‍ය යි.

රැකියාවකට අවශ්‍ය වන්නේ සහතිකය නොවේ යි. පුද්ගලයා යි. එම පුද්ගලයා පුද්ගලික අංශයේ සහ රාජ්‍ය අංශයේ රැකියාවකට ගැලපෙන අන්දමේ ප්‍රශස්ත අධ්‍යාපනයක් ලබා තිබිය යුතු යි. මේ සඳහා මෙරට අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රයේ වෙනස්කම් ඇති කිරීම ඉතා අවශ්‍ය යි. කෙසේ වෙතත් දැන් උදාවිය යුත්තේ උපාධිධාරීන් පෙළපාලි සහ උද්ඝෝෂණ පවත්වා රැකියා ලබාගන්නා තත්වයක් නොවේ යි. උපාධිධාරීන්ගේ රැකියා පිළිබඳ ගැටලුවට දිගින් දිගට ම පැලැස්තර ඇලවීම වෙනුවට මෙරට ආර්ථික සංවර්ධනයට සරිලන ආකාරයට උසස් අධ්‍යාපනය සකස් කිරීම තුළින් සාර්ථක විසඳුමක් සොයාගැනීම යි. එහිදී රටේ වගකිව යුතු සෑම පාර්ශ්වයකට ම පැවරුණු වගකීම් සමුදායක් තිබෙන බව සිහි තබාගත යුතු යි.

කාංචනා සිරිවර්ධන



ශ්‍රී ලංකාවේ උසස් අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රයේ ඓතිහාසික සිදුවීමක් වසර 1959 දී සනිටුහන් කරන්නේ විද්‍යෝදය හා විද්‍යාලංකාර නමින් විශ්වවිද්‍යාල දෙකක් ආරම්භ කිරීමත් සමඟ යි. සිංහල මාධ්‍යයෙන් අධ්‍යාපනය ලැබූ දහස් ගණනකට උසස් අධ්‍යාපන අවස්ථා පුළුල් වීම නිසා අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රයේ එතෙක් පැවැති සමාජ විෂමතා වෙනස් කිරීම සඳහා එය ප්‍රබල බලපෑමක් වූ බවට ඉතිහාසය සාක්ෂි දරනවා.

පූජ්‍යපාද වැලිවිට ශ්‍රී සෝරත නාහිමියන්ගේ මූලිකත්වයෙන් බෞද්ධාගමික පසුබිමක් යටතේ යි විද්‍යෝදය විශ්වවිද්‍යාලය ස්ථාපනය කරන ලද්දේ. එය ශ්‍රී ජයවර්ධනපුර විශ්වවිද්‍යාලය බවට පත්වන්නේ 1978 අංක 16 දරන විශ්ව විද්‍යාල පනත යටතේ.

අතීතයේදී මෙන් ම වර්තමානයේදීත් විවිධ අභියෝග හා බාධක හමුවේ නොසැලී ඒවාට සාර්ථක ව මුහුණ දෙමින් ශ්‍රී ජයවර්ධනපුර විශ්වවිද්‍යාලය වසර 60 දක්වා පැමිණි ගමන් මඟ සිහිපත් කළ යුතු වන්නේ මහත් වූ අභිමානයකින්. විශ්වවිද්‍යාලය පීඨ 07ක්, අධ්‍යයනාංශ 60ක්, අධ්‍යාපන

1873 - 1959 - 2019

සැටවස් සැතිරූ විදුදය

■ ශාඛා සන්ධ්‍යානයකගේ

ඒකක 04ක් සහ පශ්චාද් උපාධි කළමනාකරණ ආයතනයකින් ද සමන්විත යි. උපාධිධාරීන් දහස් ගණනක් බිහි කළ විශ්වවිද්‍යාලයේ වර්තමාන ශිෂ්‍ය සංඛ්‍යාව 14000කට ආසන්න යි. පශ්චාත් උපාධි පීඨයේ ශිෂ්‍ය ප්‍රමාණය 1500කට ආසන්න යි. බාහිර අංශයේ ශිෂ්‍ය සංඛ්‍යාව 60000 ඉක්මවනවා. අධ්‍යයන හා අනධ්‍යයන කාර්යමණ්ඩලය 1200ට ආසන්න යි.

විද්‍යෝදය අධ්‍යාපන සම්ප්‍රදය දේවානම්පියතිස්ස රාජ්‍ය සමයේදී මිහිඳු මහරහතන් වහන්සේ වෙත පූජා කරන ලද මහා මේස උද්‍යානයේ පිහිටුවන ලද මහාවිහාර සම්ප්‍රදය දක්වා ඉතිහාසයකට දිවයන්නක්. මේ නිසා විද්‍යෝදය ආරම්භය වසර 2300ට වඩා ඇත ඉතිහාසයකට හිමිකම් කියන බවට සමහරු තර්ක කරනවා.

මෙවැනි ප්‍රෞඪ ඉතිහාසයකට හිමිකම් කියන ශ්‍රී ජයවර්ධනපුර විශ්වවිද්‍යාලයේ 60 වැනි සංවත්සරය මහත් වූ අභිමානයෙන් සැමරීමට තීරණය කළේ මේ ඓතිහාසික කාරණා ජනගත කිරීමේ අභිලාෂයෙන් බව යි එම විශ්වවිද්‍යාලයේ මානව ශාස්ත්‍ර හා සමාජීයවිද්‍යා පීඨයේ පීඨාධිපති මහාචාර්ය ශිරන්ත හින්කෙන්ද පවසන්නේ.

විශ්වවිද්‍යාලයක් මගින් ජාතියක පැවැත්ම තීරණය කරන බව යි අධ්‍යාපන විශේෂඥයන්ගේ පිළිගැනීම. එය මනාව සනාථ කරන කළමනාකරණය සම්බන්ධ ඉහළ ම ආයතන දෙක සතුවන්නේ ශ්‍රී ජයවර්ධනපුර විශ්වවිද්‍යාලයට. ඒ, පශ්චාත් උපාධි කළමනාකරණ ආයතනය හා ලංකාවේ ඉහළ ම ප්‍රමිතියෙන් යුතු කළමනාකරණ අධ්‍යයන හා වාණිජ පීඨය යි. වර්තමානයේදී තරම් එද කළමනාකරණ විෂය වැදගත් සංකල්පයක් නොවූවත් අනාගතය පිළිබඳ ව මනා දැක්මකින් කටයුතු කළ නිස යි සෝරත හිමියන් දකුණු ආසියාවේ පළමු කළමනාකරණ පීඨය වසර 1959 දී ශ්‍රී ජයවර්ධනපුර විශ්වවිද්‍යාලයේ ආරම්භ කරන්නේ. මේ වන විට විශ්වවිද්‍යාලයේ සමස්ත ශිෂ්‍ය සංඛ්‍යාවෙන් බහුතරය

නියෝජනය කරන්නේ කළමනාකරණ පීඨය මගින්. එසේ ම පසුකාලීන ව ආරම්භ කරන ලද ව්‍යවසායකත්ව අධ්‍යයන අංශය මඟින් කුඩා හා මධ්‍ය පරිමාණ ව්‍යවසායකයන් බිහි කිරීම සඳහා ම උපාධි පාඨමාලා සකස් කර තිබෙන බව යි මහාචාර්ය හින්කෙන්ද පවසන්නේ. උපාධිය අවසාන වන විට ව්‍යවසායකයකු වශයෙන් ස්ථාවර මට්ටමින් ගොඩ නැගීම යි මේ පාඨමාලාවේ ප්‍රධාන අරමුණ. ඒ අනුව දැනටමත් කුඩා හා මධ්‍ය පරිමාණ ව්‍යවසායකයන් රැසක් ආර්ථිකයට දයාද කර අවසන්. මේ අනුව ශ්‍රී ජයවර්ධනපුර විශ්වවිද්‍යාලය යනු හුදෙක් උපාධිධාරීන් පමණක් නොව රටට අවශ්‍ය ව්‍යවසායකයන් ද බිහිකරන ආයතනයක් බව සනාථ කර තිබෙනවා.

විශ්වවිද්‍යාලය යි. විද්‍යාව ජනජීවිතයට සම්බන්ධ කිරීම සඳහා පර්යේෂණ මධ්‍යස්ථාන 15ක් දැනටමත් ක්‍රියාත්මක යි. ඒ අනුව ඩෙංගු මර්දනය සඳහා ඖෂධයක් සොයා ගැනීමේ පර්යේෂණ සිදු කළේ ඩෙංගු පර්යේෂණ ඒකකය මඟින්. මීට අමතර ව ආයුර්වේද ඖෂධ හා ආහාර විද්‍යාව පිළිබඳ ව සාර්ථක පර්යේෂණ දැනටමත් සිදු කරමින් පවතිනවා. වෛද්‍ය පීඨයේ ශල්‍ය වෛද්‍ය කණ්ඩායම දකුණු ආසියාවේ හොඳ ම ශල්‍ය වෛද්‍ය කණ්ඩායම වශයෙන් සම්මානයට පාත්‍රවීම වෛද්‍ය පීඨය ලැබූ තවත් ජයග්‍රහණයක්. එසේ ම මහාචාර්ය හින්කෙන්ද පවසන්නේ ඉදිරියේදී සමුද්‍රීය කෘෂිකර්මය (Marine Agriculture) පිළිබඳ පීඨයක් ආරම්භ

මඟින් ප්‍රතිපෝෂණ සම්මන්ත්‍රණ සංවිධානය කිරීම හේතුවෙන් ඒවායේ ප්‍රමිතිය හා ගුණාත්මකභාවය ද ඉහළ ගිහින.

පසුගිය කාලය තුළ විශ්වවිද්‍යාලයේ භෞතික සම්පත්වල ද සැලකිය යුතු මට්ටමේ ප්‍රගතියක් ඇති වී තිබෙනවා. 60 වැනි සංවත්සරයට සමගාමී ව මානව ශාස්ත්‍ර හා සමාජීයවිද්‍යා පීඨය සඳහා පස් මහල් ගොඩනැගිලි සංකීර්ණය ලැබීම, කළමනාකරණය හා වානිජවිද්‍යා පීඨය සඳහා නව ගොඩනැගිලි පහසුකම්, නේවාසිකාගාර පහසුකම් පුළුල් කිරීම හා වැඩිදියුණු වීමත් විශේෂත්වයක්.

එසේ ම සිංහල, පාලි, සංස්කෘත හා දෙමළ ප්‍රාචීන භාෂා පිළිබඳ අන්තර්ජාතික සම්මන්ත්‍රණයක් ද තරුණ පර්යේෂණ සමුළුවක් ද පැවැත්වුණා. නව නිපැයුම් හා නවෝත්පාදන හඳුන්වාදීමේ ප්‍රදර්ශනයක් පැවැතියේ විශ්වවිද්‍යාල සංස්කෘතිය වෙනස් කරමින්. ඊට ශ්‍රී ජයවර්ධනපුර විශ්වවිද්‍යාලය නායකත්වය ලබාදීමට සුදනම් බව ප්‍රකාශ වූණේ ලංකාවේ විශ්වවිද්‍යාල පද්ධතියට ම එක් සුවිශේෂී පණිවිඩයක් එක් කරමින්.



මානව ශාස්ත්‍ර හා සමාජීයවිද්‍යා පීඨය ද විශ්වවිද්‍යාලයේ සුවිශේෂී වූ අධ්‍යයන පීඨයක්. එහි වර්තමාන ශිෂ්‍ය සංඛ්‍යාව 3500ක් තරම්. ඉන් බිහිවන උපාධිධාරීන්ගේ රැකියාවල සුරක්ෂිතතාව ඇති කිරීම සඳහා ඉංග්‍රීසි මාධ්‍ය පාඨමාලා ද හඳුන්වා දී තිබෙනවා. විශේෂයෙන් ම සාම්ප්‍රදයික උපාධි පාඨමාලාවල වෙනසක් සිදු කරමින් ශිෂ්‍ය කේන්ද්‍රීය වූ අධ්‍යාපන ක්‍රමයක් හඳුන්වාදීමේ ප්‍රතිඵලය වූයේ ලෝක බැංකු යෝජනාවලියේදී පළමු ස්ථානයට පත් වීමට මේ පීඨයට හැකිවීම යි.

කිරීමටත් කටයුතු සැලසුම් කර තිබෙන බව යි.

මීට අමතර ව පශ්චාත් උපාධි අධ්‍යයන පීඨය සිය පාඨමාලා සකස් කර තිබෙන්නේ ද අපේක්ෂකයාගේ දැනුම හා කුසලතාව ගුණාත්මක ව හා ප්‍රමාණාත්මක ව ඉහළ නැංවෙන ආකාරයට යි. එසේ වුවත් ශ්‍රී ලංකාවේ උසස් අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රයේ පවතින සීමා නිසා විශ්වවිද්‍යාල අධ්‍යාපනය බලාපොරොත්තු වන සියලු දෙනාට ම අවශ්‍ය පහසුකම් සලසාදිය නොහැකි වීම මෙරට විශ්වවිද්‍යාල පද්ධතිය මුහුණදී සිටින අභියෝගයක්. බාහිර විභාග අංශයක් පවත්වා ගෙන යමින් ශ්‍රී ජයවර්ධනපුර විශ්වවිද්‍යාලය එම අභියෝගය ජය ගන්නේ සාර්ථක ව. දැනට බාහිර උපාධි පාඨමාලා 04ක් පවත්වාගෙන යන අතර එම සිසුන් සඳහා විශ්වවිද්‍යාලයේ ආචාර්යවරු

60 වැනි සංවත්සරයේ තවත් සුවිශේෂී නිර්මාණයක් එළි දැක් වුණා. ඒ, සිංහල හා ජනසන්නිවේදන අධ්‍යයනාංශයේ හංසමාලා රිටිගහපොල නිර්මාණය කළ කවි නළුව. එය මනමේ, සිංහබාහු වැනි නිර්මාණවලින් පසුව විශ්වවිද්‍යාලයෙන් බිහි වූ උසස් කලා නිර්මාණයක් වශයෙන් ඇඟයීමට ලක්වීම ද විශේෂත්වයක්.

මේ අනුව ශ්‍රී ජයවර්ධනපුර විශ්වවිද්‍යාලය වසර 60ක් තිස්සේ පැමිණි ගමන් මඟ තුළ රටට, ජාතියට දයාද කළ ශාස්ත්‍රවන්තයන්ගේ ආලෝකය මතුවටත් දෙස් විදෙස් කරා පැතිරවීම යි විදුදය අභිප්‍රාය වන්නේ.

සියව් හෙතු සියන් විහිදා බලන් අසිරි සිරි දළඳා



නිරෝසි දොඹගහගේ

සමස්ත ලෝකවාසී බෞද්ධ ජනතාවගේ නොමඳ ගෞරවයට පාත්‍රවන දළඳා වහන්සේ පිදීම සඳහා විවිධ පූජා විධික්‍රම අනුගමනය කිරීමට ලක්දිව ජනතාව අතීතයේ පටන් කටයුතු කර තිබෙන බව ඉතිහාසයේ සඳහන්. මේ පූජාවිධි අතර ප්‍රමුඛස්ථානය හිමිවන්නේ වාර්ෂික ව ජූලි හා අගෝස්තු මාසවල පැවැත්වෙන දළඳා පෙරහැර මංගල්‍යයට.

ක්‍රි.ව. පස්වැනි සියවසේ මෙරටට පැමිණි පාහියන් හිමියන්ගේ දේශාටන වාර්තාවලට අනුව නගරයේ දළඳා වහන්සේ තැන්පත් කිරීම සඳහා සත්රුවනින් විසිතුරු මන්දිරයක් තනා තිබූ බවත් දළඳා පෙරහැර උත්සවය තුන් වැනි මස මැද භාගයේ පවත්වන ලද බව ද සඳහන්. දළඳා පෙරහැර පිළිබඳ සඳහන් කරන පැරණිම මූලාශ්‍රය එය බවටයි සැලකෙන්නේ.

දළඳා පෙරහැරේ අන්තර්ගතය වර්ෂාවක පෙරනිමිති ලෙසින් සැකසෙන බව විවාරක මතයයි. එනම් එහි මූලින් ම පැමිණෙන කසකරුවන් අකුණු ගැසීමත් ගිනි බෝලකරුවන් විදුලි කෙටීමත් සංකේතවත් කරනවා. ඇතුන් වැහි වළාකුළු සංකේතවත් කරන අතර කස යනු වර්ෂාවේ දේව සංකල්පයයි. දිය කැපීම සංකේතවත් කරනුයේ ජලය ගලායෑමට ඇති බාධක විනාශ කිරීමයි. මේ අංග එක් ව නිර්මාණය වන පෙරහැර මගින් අහසේ වර්ෂාව වෙනුවෙන් සිදුවන විපර්යාස පොළව මත අනුකරණය කර දැක්වීමයි සිදු වන්නේ.

ශ්‍රී දළඳා මාළිගාවේ නැකැත් මොහොට්ටාල විසින් සකස් කරන නැකැත් පත්‍රයට අනුව දළඳා මාළිගයේ නාට, විෂ්ණු, කතරගම හා පත්තිනි යන සතර මහාදේවලට කප් සිටුවීමෙන් අනතුරුව දළඳා පෙරහැරේ සමාරම්භය සිදු වෙනවා. ඉන් අනතුරු ව දින පහක් පුරා ඒ ඒ දේවලට අභ්‍යන්තර පෙරහැර පැවැත්වෙන අතර මේවා ඇතුළු පෙරහැර නැතිනම් ඇතුළු විදි පෙරහැර ලෙස හැඳින්වෙනවා.

පළමු වැනි කුඹල් පෙරහැර ආරම්භ කෙරෙන්නේ කප් සිටුවා සය වැනි දිනයේ. දළඳා පෙරහැර ඇරඹුණු මුල් සමයේ එම පෙරහැර ඉදිරියෙන් ම ගමන් කළේ අලුත් වළං කඳක් ගත් කුඹල්කරුවෙකි. ඒ නිසා මේ පෙරහැරට එම නම ලැබුණු බවට ද මතයක් පවතිනවා. මේ පෙරහැර නැරඹීමෙන් ගැබ්ණි මව්වරුන්ට හා දරුවන්ට බලගතු සෙත් ශාන්තියක් ලබාගත හැකි බව ඇතැමුන්ගේ විශ්වාසයයි.

දින පහක් සංචාරය කරන කුඹල් පෙරහැරට අනතුරුව මීළඟ දිනයේ ඇරඹෙන්නේ රන්දෝලි පෙරහැරයි. දේවාලයේ මහ රන් ආයුධය ඇතුළු දේවාහරණ සතර මහා දේවාලවලට අයත් දෝලාව කුළට වැඩම කෙරෙන අතර මේ නිසාම ඒ නම යෙදෙන බව ද පැවසෙනවා. එසේ වුවද රජ සමයේ රන්දෝලිය ලෙස හඳුන්වා ඇත්තේ රජතුමාගේ අග මෙහෙසියයි. ඇය ගමන් කළ දෝලාවටද රන්දෝලි යන නම ව්‍යවහාර කර තිබෙනවා. සතර මහා දේවාලවලට අයත් වර්ණවලින්

සරසන ලද රන්දෝලා දෙපසින් ආලක්ති අම්මාවරු ගමන් කිරීමත් විශේෂත්වයක්. ආලක්ති අම්මාවරුන් ලෙස හැඳින්වෙන්නේ අතීතයේ රජමැදුරේ නිල කාර්යයන් කළ අය. එසේම සතරමහා දේවාලයන්හි බස්නායක නිලමේවරුද පාරම්පරික මුල් ඇඳුමින් සැරසී තම තමන්ගේ දේවාලයන්හි පෙරහැරවල ගමන් කරනු දැකිය හැකියි.

රන්දෝලි පෙරහැරෙන් පසු දිය කැපුම් පෙරහැරයි පැවැත්වෙන්නේ. දිය කපන පෙරහැර සමඟ දන්ත ධාතූ මන්දිරයේ පෙරහැර සිව් මහාපෙරහැර සමඟ ගෙඩිගේ විහාරයට ගමන් කරනවා. සිරිත් පරිදි දළඳා කරඬුව එහි තැන්පත් කර ගැටඹේ තොටේදී දිය කැපීමේ මංගලෝත්සවය සිදු කරන්නේ ඉන් අනතුරුව යි. නැවතත් මහනුවර ගණදෙවි කෝවිලට පැමිණි පසුව පැවැත්වෙන දවල් පෙරහැර ගණදෙවි කෝවිලෙන් බැහැරව නියමිත මාර්ගය ඔස්සේ ගමන් කර, රජවිදිය ඔස්සේ දළඳ මාලිගයට ගෙවැදීමෙන් පෙරහැර නිමා කෙරෙනවා. අනතුරුව දියවඩන නිළමේ ඇතුළු සෙසු බස්නායක නිලමේවරු මහනුවර ජනාධිපති මන්දිරයට කෙටි පෙරහැරකින් ගොස් විශේෂ හසුන්පතක් ජනාධිපතිවරයාට පිළිගන්වමින් පෙරහැර නිමා කළ බව සැල කිරීමයි ඊළඟ කාර්යය වන්නේ. එදා රජු ඉදිරියේ සිදු කළ මෙය රජෝර්තු කිරීමේ වාරිත්‍රය ලෙස හැඳින්වෙනවා.

මනෝජා සමරනායක

ලෝක හිස හා ගෙල ආශ්‍රිත පිළිකා දිනය යෙදී තිබුණේ ජූලි මස 27 වැනි දිනට යි. එහි තේමාව වූයේ 'රජයේ ආයතනවල විට්ට වැට්' යන්න යි. අංක 1982/33 දරන ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයේ අතිවිශේෂ ගැසට් පත්‍රය මඟින් බලපැවැත් වූ 2016.09.01 දින සිට දුම් රහිත දුම්කොළ අඩංගු ද්‍රව්‍ය නිෂ්පාදනය, ආනයනය, විකිණීම හා විකිණීමට ඉදිරිපත් කිරීම ද සම්බන්ධයෙන් වූ තහනම රාජ්‍ය ආයතනවල ද ක්‍රියාත්මක කිරීමටයි 2019 මාර්තු මස 12 වැනි දින පැවති විශේෂ අමාත්‍ය මණ්ඩල රැස්වීමේදී ගත් තීරණය වූයේ. ඒ, ශ්‍රී ලංකාවේ විශේෂයෙන් ම පිරිමි පාර්ශ්වය අතර බහුල ව ම පවතින මුඛ පිළිකාව සඳහා බලපාන ප්‍රධාන අවදානම් සාධක අඩු කිරීම සඳහා පියවර ගැනීමට. ඒ අනුව සියලු ම රාජ්‍ය ආයතන පරිශ්‍ර තුළ බුලත් විට, දුම්කොළ, පුවක් සහ ඒවා ආශ්‍රිත නිෂ්පාදන භාවිතය තහනම් වෙනවා. එම ආයතනවලට අයත් ආපනශාලාවල බුලත්විට, දුම්කොළ, පුවක් හා ඒවා ආශ්‍රිත නිෂ්පාදන අලෙවිය අනිවාර්යයෙන් ම නැවැත්විය යුතු යි. එම විධිවිධානවලට අනුකූල ව කටයුතු කිරීමට සියලු ම ආයතන ප්‍රධානීන් ද වගබලාගත යුතු වෙනවා.

ලංකාවේ වසරකට පුරුෂයන් 863ක් ද කාන්තාවන් 289ක් ද මිය යන්නේ මුඛ පිළිකා හේතුවෙන්. කෙසේ වෙතත් බුලත්විට භාවිතයට කම්කරු සහ වතු ආශ්‍රිත රැකියාවල නියුතු කාන්තාවන් ද හුරුවී සිටීම හඳුනාගත හැකි තත්ත්වයක්. ඒ අනුව ලංකාවේ බුලත්විට සමග දුම්කොළ භාවිත කරන කාන්තා ප්‍රතිශතය 5%ක්. මේ සම්බන්ධයෙන් අදහස් දක්වන ජාතික පිළිකා මර්දන ඒකකයේ මුඛ පිළිකා වෛද්‍ය ඒකකය භාර වෛද්‍ය ප්‍රසන්න ජයසේකර; "මූලික අවස්ථාවේ හඳුනාගෙන නිසි ප්‍රතිකාර කිරීම මඟින් මුඛ පිළිකාව 100%ක් සුවකරගත හැකි යි. ලංකාවේ 76ක් පමණ වාර්තා වන්නේ අවසාන අවස්ථාවේ

භාවිත කරන ආකාරය වෙනස් වුව ද දුම්පානය මෙන් ම දුම්කොළ සැපීම තුළින් ඇතිවන්නේ එකම අහිතකර තත්ත්වයක්.



හඳුනාගත් මුඛ පිළිකා රෝගීන්. ඒ හේතුවෙන් මුඛ පිළිකාවෙන් මියයන ප්‍රමාණයේ සංඛ්‍යාත්මක වැඩිවීමකු යි පෙන්වුම් කරන්නේ. මුඛ පිළිකාවලින් 85%ක් ම ඇතිවන්නේ බුලත්විට භාවිතය හේතුවෙන්. ඊට අමතර ව පුවක් සහ පුවක් පැකට් සැපීම, දුම්පානය සහ මත්වතුර භාවිතය ද මේ සඳහා හේතුකාරක වෙනවා. බුලත්විට කෑම සහ මුඛ පිළිකාව අතර සම්බන්ධය පිළිබඳ ව බහුතර ජනතාව නොදැනුවත්. එමෙන් ම ඔවුන් එය පිළිගැනීමට දක්වන්නේ ද මැලිකමක්. ප්‍රධාන පිළිකාකාරක වන්නේ විටෙහි අඩංගු දුම්කොළ සහ පුවක්. දුම්කොළයෙහි පිළිකා ජනක ද්‍රව්‍ය 28ක් ද පුවක්වල පිළිකා ජනක ද්‍රව්‍ය 4ක් ද අඩංගු යි. භාවිත කරන ආකාරය වෙනස් වුව ද දුම්පානය මෙන් ම දුම්කොළ සැපීම තුළින් ඇතිවන්නේ එකම අහිතකර තත්ත්වයක්."

ජාතික පිළිකා මර්දන වැඩසටහනේ විශේෂඥ වෛද්‍ය සුරාජ් පෙරේරා ඒ පිළිබඳ පවසා සිටියේ මෙවැනි

කතාවක්; "ජාතික පිළිකා ලේඛනයේ දත්තවලට අනුව 1985 වසරේදී වාර්තා වූ පිළිකා රෝගීන් සංඛ්‍යාව 5000ක්. එය 2014 වසරේදී 23,105ක් දක්වා වර්ධනය වී තිබෙනවා. වසරකදී ජනගහනයෙන් ලක්ෂයකට නව පිළිකා රෝගීන් 98ක් වාර්තා වන අතර පසුගිය වසර 25 තුළදී වාර්තා වන්නේ පිළිකා රෝගීන්ගේ පැහැදිලි වැඩිවීමක්. මුඛ පිළිකාව සි පිරිමින් අතර අංක 01 ට වාර්තා වූයේ. දෙවැනි තැන හිමිවූයේ පෙනහළු පිළිකාවට. මේ තත්ත්වය බටහිර රටවලට සාපේක්ෂ ව වෙනස්."

වසරකට 130,000 - 150,000 අතර ප්‍රමාණයක් ශ්‍රී ලංකාවේ මියයන්නේ පිළිකා හේතුවෙන්. ඒ අතරින් මුඛ පිළිකාවෙන් මියයන ප්‍රමාණය වසරකට දහස ඉක්මවනවා. දිනකට එම සංඛ්‍යාව පුද්ගලයන් 3ක් හෝ 4ක් පමණ. මේ හේතුවෙන් ලොව තුළ පිළිකා නිසා සිදුවන මරණවලින් තුනෙන් එකක් 2030 වන විට වළක්වා ගැනීම ලෝක සෞඛ්‍ය සංවිධානයේ අරමුණ බව පැහැදිලි කරන වෛද්‍ය සුරාජ් පෙරේරා තවදුරටත් සඳහන් කරන්නේ අහිතකර ජීවන රටාවලින් අත්දිම මඟින් සියලු පිළිකාවලින් 1/3ක ප්‍රමාණයක් වළක්වා ගැනීමේ හැකියාව තිබෙන බව. කෙසේ වෙතත් මේ රෝගී තත්ත්ව කලින් හඳුනාගෙන අවශ්‍ය ප්‍රතිකාර සඳහා යොමුවීම යි වැදගත්.

වර්තමානයේ අප රට තුළ භාවිතය සහ ප්‍රචලිතය වැඩිවනුයේ දුම්කොළ සහ පුවක් ආශ්‍රිත නිෂ්පාදනවල සුලභ සහ ලාභ බව හේතුවෙන්. මේ තත්ත්වය යටතේ ලෝක හිස සහ ගෙල ආශ්‍රිත පිළිකා දිනය නිමිත්තෙන් රට තුළ රාජ්‍ය ආයතනවල විට්ට වැට් බැඳීම අතිශය කාලෝචිත යි. නොපවා ව මේ සත්කාර්යය වෙනුවෙන් පෙනී සිටීම බුද්ධිමත් රාජ්‍ය සේවකයාගේ වගකීමක්.

ජම්මු කාශ්මීරයට විලංගු

නිහාල් පිරිස්

ඉන්දියාවේ ප්‍රාන්ත අතරින් ඉතා ම සුන්දර, ආකර්ෂණීය ප්‍රාන්තයක් ලෙස සැලකෙන ජම්මු කාශ්මීර ප්‍රාන්තය මේ වන විට නැවතත් දැඩි ආන්දෝලනාත්මක සිදුවීම් දමයකට මැදි වී තිබෙනවා. මේ තත්වයට මග පෑදුණේ ඉන්දියානු රජය විසින් පසුගිය ද ගනු ලැබූ මතභේදාත්මක තීන්දුවක්. කාශ්මීරය ඉන්දියාවේ ප්‍රාන්තයක් වුවත් එය යම් යම් විශේෂ වරප්‍රසාද භුක්ති විඳිමින් සිටි ප්‍රාන්තයක් ලෙස යි පැවතුණේ. විවිධ කාරණා සම්බන්ධයෙන් සාපේක්ෂ වශයෙන් වැඩි ස්වාධීනත්වයක් එය භුක්ති විඳිමින් සිටියා. කාශ්මීරයට මේ අයිතිවාසිකම් හිමි කර දුන්නේ ඉන්දියානු ව්‍යවස්ථාවේ 370 වැනි වගන්තිය මගිනු යි. කෙසේ වෙතත් මීට දින කිහිපයකට පෙර ඉන්දියානු රජය මේ වගන්තිය ව්‍යවස්ථාවෙන් ඉවත් කිරීමට කටයුතු කළා. ඒ අනුව කාශ්මීර ප්‍රාන්තයට හිමි ව තිබූ විශේෂ වරප්‍රසාද සහ ස්වාධීනත්වය අවලංගු කිරීමක් සිදු වුණා. ඉහත කී වගන්තිය මගින් කාශ්මීරයට වෙනම ව්‍යවස්ථාවක් තබා ගැනීමේ නිදහස මෙන්ම වෙනම ධජයක් හවිතා කිරීමේ නිදහස ද ලබා දී තිබුණා. එමෙන්ම ආරක්ෂක, විදේශ සබඳතා,

අතැමුන් පවසන්නේ බෙදුම්වාදීන් මේ ප්‍රාන්තය ඉන්දියාවෙන් වෙන් කරගෙන පාකිස්තානය සමඟ බද්ධ කිරීමට සැරසෙන බව. මෙයට හේතු වන එක් වැදගත් කාරණයක් නම් මේ ජම්මු කාශ්මීර ප්‍රාන්තයේ ජීවත් වන වැඩි දෙනා මුස්ලිම් ජාතිකයන් වීමයි. ඔවුන් හින්දු ආධිපත්‍යයෙන් යුතු ඉන්දියාව යටතේ සිටින්නට අකැමැති බවයි පෙනෙන්නේ.

සන්නිවේදන වැනි ක්ෂේත්‍ර කිහිපයක හැර අනෙක් බොහෝ ක්ෂේත්‍ර සම්බන්ධයෙන් ස්වාධීනව තීරණ ගැනීමේ නිදහස ද කාශ්මීරය භුක්ති විඳිමින් සිටියා. එහෙත් දැන් මේ සියල්ල අවලංගු කර ඇති අතර කාශ්මීරය වඩාත් දැඩි ලෙස මධ්‍යම රජයේ පාලනය යටතට පත් කරගෙන තිබෙනවා. මේ අනුව තවදුරටත් එය ප්‍රාන්තයක් ලෙස නොව දැන් එය සැලකෙන්නේ මධ්‍යම රාජ්‍ය පාලන කලාපයක් (Union Territory) හැටියට යි.

අගමැති නරේන්ද්‍ර මෝදිගේ රජය මෙවැනි තීරණයක් ගත්තේ ඇයි ද යන්න විමසා බැලීම වැදගත්. ඉන්දියාව යටතේ පවතින ජම්මු කාශ්මීර ප්‍රාන්තයට අමතරව පාකිස්තානය යටතේ පවතින කාශ්මීරයක් ද මේ කලාපයේ තිබෙනවා. මේ කලාප දෙක එකිනෙකට යාබදවයි පිහිටා තිබෙන්නේ. එහෙත් ඉන්දියාව සහ පාකිස්තානය කාලයක් තිස්සේම මේ සමස්ත කලාපයටම අයිතිවාසිකම් කියමින් සිටිනවා. මේ නිසා අතීතයේ මේ දෙරට අතර යුද ගැටුම් පවා ඇති වී තිබෙන බව රහසක් නොවෙයි. කෙසේ වෙතත් ඉන්දියාව යටතේ තිබෙන ජම්මු කාශ්මීර ප්‍රාන්තය ඉන්දියාවෙන් නිදහස් කර ගැනීම සඳහා එම ප්‍රාන්තය තුළ බෙදුම්වාදී ව්‍යාපාර ද ඉතා දරුණු මට්ටමින් ක්‍රියාත්මකයි. ඇතැමුන් පවසන්නේ බෙදුම්වාදීන් මේ ප්‍රාන්තය ඉන්දියාවෙන් වෙන් කරගෙන පාකිස්තානය සමඟ බද්ධ කිරීමට සැරසෙන බව. මෙයට හේතු වන එක් වැදගත් කාරණයක් නම් මේ ජම්මු කාශ්මීර ප්‍රාන්තයේ ජීවත් වන වැඩි දෙනා මුස්ලිම් ජාතිකයන් වීමයි. ඔවුන් හින්දු



ආධිපත්‍යයෙන් යුතු ඉන්දියාව යටතේ සිටින්නට අකැමැති බව යි පෙනෙන්නේ. මේ ප්‍රාන්තය තුළ ක්‍රියාත්මක වන සන්නද්ධ බෙදුම්වාදී කණ්ඩායම් මුස්ලිම් කණ්ඩායම් වන අතර ඔවුන්ට පාකිස්තානයේ සහය හිමි වන බවට ඉන්දියාවෙන් දැඩි විවේචන එල්ල වෙනවා. මේ තත්ත්වය තුළ ජම්මු කාශ්මීර ප්‍රාන්තය තුළ පවතින මේ නොසන්සුන් තත්ත්වය අවසන් කිරීමටත් එහි ක්‍රියාත්මක මුස්ලිම් බෙදුම්වාදී කණ්ඩායම් සම්බන්ධයෙන් දැඩි පියවර ගැනීමටත් දැඩි වුවමනාවක් ඉන්දියාවට තිබෙනවා. හින්දුවාදී නායකයකු ලෙස සැලකෙන නරේන්ද්‍ර මෝදි මේ සැරසෙන්නේ ඒ සම්බන්ධයෙන් තීරණාත්මක ක්‍රියාමාර්ගයක් ගැනීමට විය හැකි යි. පසුගිය ද පැවැති මහා මැතිවරණයෙන් ලැබුණු අතිවිශිෂ්ට ජයග්‍රහණයත් සමඟ මේ වනවිට ඔහුගේ රජය සිටින්නේ ඉතා ම

පසුගිය ද පැවැති මහා මැතිවරණයෙන් ලැබුණු අති විශිෂ්ට ජයග්‍රහණයත් සමඟ මේ වනවිට ඔහුගේ රජය සිටින්නේ ඉතාම ශක්තිමත් තත්ත්වයක යි. කාශ්මීර ප්‍රශ්නය අවසන් කිරීමට තිබෙන හොඳ ම අවස්ථාව මෙය බව භාරතීය ජනතා පක්ෂ රජය කල්පනා කරන බව යි පෙනෙන්නේ. ජම්මු කාශ්මීර ප්‍රාන්තයට මෙතෙක් දී තිබූ බලතල අහෝසි කර එය මධ්‍යම රජයේ දැඩි පාලනයට යටත් කළේ මේ නිසා විය හැකි යි.

සේවා ආදිය අත්හිටුවීමටත් පියවර ගෙන තිබුණා. මේ අනුව බොහෝ දෙනකුට එම කලාපයෙන් පිටවීමට හෝ එහි ඇතුළුවීමට හෝ හැකියාවක් තිබුණේ නැහැ.

ඉන්දිය රජය ජම්මු කාශ්මීරය සම්බන්ධයෙන් ගත් මේ තීරණය එම ප්‍රාන්තය ආක්‍රමණය කිරීමක් හැටියට යි ඇතැම් පාර්ශ්ව අර්ථ දැක්වූවේ. පාකිස්තානය මේ සම්බන්ධයෙන් දැඩි ලෙස විරෝධය දැක්වූවා. කාශ්මීර ප්‍රාන්තයේ වෙසෙන වැඩි දෙනා මුස්ලිම් ජාතිකයන් වීම නිසා පාකිස්තානයට මෙහිදී විශාල පීඩනයක් එල්ල වන බව අමුතුවෙන් කිව යුතු නැහැ. පාකිස්තානයේ සිටි ඉන්දිය තානාපතිවරයා පිටුවහල් කිරීමට සහ ඉන්දියාවේ සිටින පාකිස්තාන තානාපතිවරයා ගෙන්වා ගැනීමට ඔවුන් සූදනම් වෙමින් සිටින බවත්, ඉන්දියාව සමඟ වෙළෙඳ සබඳතා අත්හිටුවීමට ක්‍රියා කරන බවත් මේ ලිපිය ලියන අවස්ථාව වනවිට ප්‍රකාශයට පත්ව තිබුණා. මේ අතර චීනය ද දැක්වූයේ ඉන්දියාව ගත් පියවරට යම් විරෝධයක්. චීනය සහ පාකිස්තානය ඉතා සමීප සම්බන්ධතා ඇති දෙපාර්ශ්වයක් බව රහසක් නොවෙයි.



ශක්තිමත් තත්ත්වයක යි. කාශ්මීර ප්‍රශ්නය අවසන් කිරීමට තිබෙන හොඳ ම අවස්ථාව මෙය බව භාරතීය ජනතා පක්ෂ රජය කල්පනා කරන බව යි පෙනෙන්නේ. ජම්මු කාශ්මීර ප්‍රාන්තයට මෙතෙක් දී තිබූ බලතල අහෝසි කර එය මධ්‍යම රජයේ දැඩි පාලනයට යටත් කළේ මේ නිසා විය හැකි යි.

ඉන්දියානු රජය මේ තීරණය ගත්තේ පසුගිය 5 වැනි සඳුදා යි. එයින් පසුව කාශ්මීරය තුළ මේ තීරණයට එරෙහිව විරෝධතා මතු වනු දක්නට ලැබුණා. ඒ සමඟම ප්‍රාන්තයේ ආරක්ෂාව දැඩි කිරීමට රජය පියවර ගත් අතර එහි යොදවා තිබුණේ දහස් ගණනක් හමුදා භටයන්. එමෙන්ම ඇදිරි නීතිය පැනවීමටත්, අන්තර්ජාල

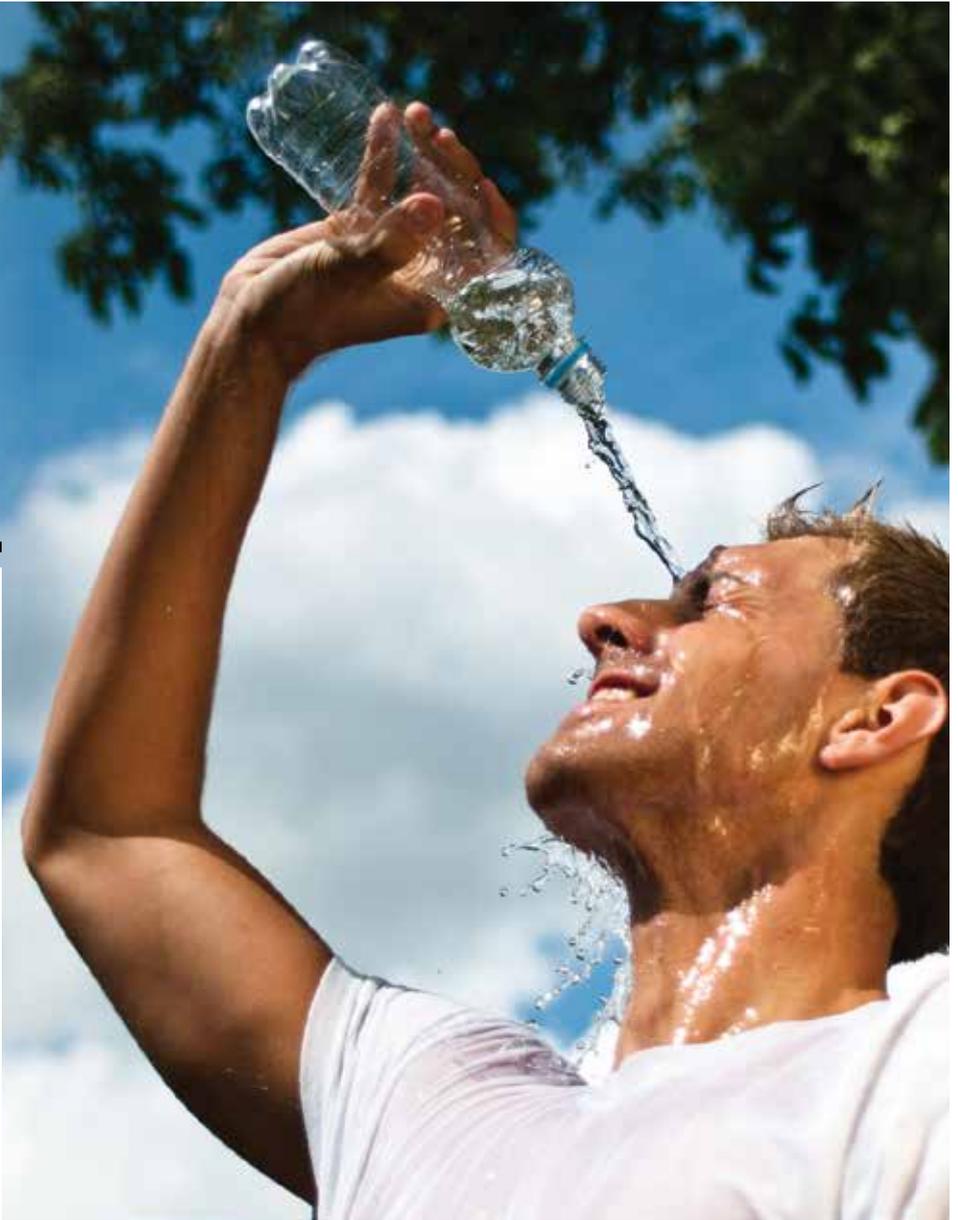
මේ අතර ජම්මු කාශ්මීරය මත සිය පාලනය දැඩි කිරීමෙන් පසු ඉන්දියාව එය නැවත කලාප දෙකකට බෙදීමට ද පියවර ගත්තා. එයින් එක් කලාපයක් ජම්මු කාශ්මීර කලාපය ලෙස සැලකෙන අතර අනෙක ලදක් කලාපය යි. ලදක් කලාපයෙහි ඇති විශේෂත්වයක් වන්නේ එහි ජනයාගෙන් බහුතරයක් බෞද්ධයන් වීම යි. මේ අනුව ඉන්දියාවෙහි තිබෙන බහුතරය බෞද්ධයන් වන මේ ආකාරයේ එක ම කලාපය බවට ලදක් කලාපය පත් වුණා. කටයුතු මේ ආකාරයෙන් සිදුවෙද්දී මුස්ලිම් බහුතරයක් ජීවත්වන කාශ්මීරයේ ජන සංයුතිය වෙනස් කිරීමට ඉන්දියාව සූදනම් වෙමින් සිටින බවට පාකිස්තාන අගමැති ඉම්රාන් ඩාන් වෝදනා කර තිබුණා.

ජූලි උණුසුම්

හිඟාල් පිරිස්

ඉතිහාසය තුළ මෙතෙක් වාර්තා වී ඇති උණුසුම් ම මාසය ලෙස වාර්තාවක් පිහිටුවීමට පසුගිය ජූලි මාසය සමත් වුණා. මීට පෙර මේ ලෝක වාර්තාවට හිමිකම් කීවේ 2016 වසරේ ජූලි මාසයයි. යුරෝපයේ කාලගුණවිද්‍යා ආයතනයක් වන කොපර්නිකස් කාලගුණ විපර්යාස සේවා ආයතනය පසුගිය 05 වැනි දින නිවේදනයක් නිකුත් කරමින් මේ බව තහවුරු කළා. එම මාසයේ එක් අවස්ථාවක බෙල්ජියම, නෙදර්ලන්තය, ජර්මනිය යන රටවල මෙන්ම ප්‍රංශයේ පැරිස් නුවර ද උෂ්ණත්වය සෙන්ටිග්‍රේඩ් අංශක 42 සීමාව ද පසුකර ගිය බවයි වාර්තා වුණේ. මෙය සර්ම කලාපයේ රටක් වන අපේ රටේවත් සාමාන්‍යයෙන් අත්දකින්නට නොලැබෙන තත්ත්වයක්. මේ අධික උණුසුම් තත්ත්වයන් සමඟ එම රටවල් බොහොමයක ජනතාව විවිධ සෞඛ්‍ය ගැටලුවලට සහ අපහසුතාවලට මුහුණ දී තිබූ අන්දම මාධ්‍ය වාර්තා කර තිබුණා.

ජූලි මාසය මෙන්ම ජූනි මාසය ද ඉතා උණුසුම් මාසයක් ලෙස විශේෂ අවධානයට ලක් වුණා. වාර්තාගත ඉතිහාසය තුළ උණුසුම් ම ජූනි මාසය එය බවයි සඳහන් වන්නේ. ශීත දේශගුණයක් පවතින ආකටික් කලාපයේ පවා වෙනදට වඩා වැඩි උණුසුමක් දැනුණු බැව් වාර්තා වෙනවා. ඇලස්කාව යනු සාමාන්‍යයෙන් ශීත දේශගුණයක් සහිත රටක්. එහිදී උෂ්ණත්වය



ග්‍රීන්ලන්තයේ අයිස් තට්ටුවලින් ටොන් බිලියන 12.5 ක තරම් දැවැන්ත ප්‍රමාණයක් එක් දිනයක් තුළ දිය වී යාම ද මේ උණුසුම වැඩි වීම හා බැඳී තිබූ තවත් විශේෂ සිදුවීමක්. මෙයට පෙර වැඩිම අයිස් ප්‍රමාණයක් මේ ගොස් තිබුණේ 2012 වසරේ යි.

සෙන්ටිග්‍රේඩ් අංශක 32 ක් තරම් ඉහළ මට්ටමකට ළඟා වී තිබුණා. එය අප වැනි රටවල උණුසුම් ම කාලයක පවතින තරමේ උෂ්ණත්වයක්. ඇලස්කාව ද ඉතිහාසය තුළ උණුසුම්ම දින කිහිපය ගත කර තිබුණේ පසුගිය ජූලි මාසයේයි.

ග්‍රීන්ලන්තයේ අයිස් තට්ටුවලින් ටොන් බිලියන 12.5 ක තරම් දැවැන්ත ප්‍රමාණයක් එක් දිනයක් තුළ දිය වී යාම ද මේ උණුසුම වැඩි වීම හා බැඳී තිබූ තවත් විශේෂ සිදුවීමක්. මෙයට පෙර වැඩිම අයිස් ප්‍රමාණයක් මේ ආකාරයෙන් දිය වී ගොස් තිබුණේ 2012 වසරේ යි. ටොන් බිලියන 12.5ක් දිය වී ගිය පසුගිය අගෝස්තු 01 වැනි දිනට පෙර දිනයේ එනම් ජූලි 31



ද මේ ආකාරයෙන්ම අයිස් විශාල ප්‍රමාණයක් දිය වී ගිය බව පැවසෙනවා. එම ප්‍රමාණය ටොන් බිලියන 10 ක් බව වාර්තා වී තිබුණා. මේ පිළිබඳව පළ වූ එක් මාධ්‍ය වාර්තාවක් සඳහන් කර තිබුණේ ඇමෙරිකාවේ ෆ්ලොරිඩා ප්‍රාන්තය අඟල් 5 ක් පමණ ජලයෙන් යට කිරීමට මේ දෙදින තුළ මුහුදට එක් වූ ජල ප්‍රමාණය ප්‍රමාණවත් බවයි. පසුගිය ජූලි මාසය ඇතුළත ග්‍රීන්ලන්තයේ මේ ආකාරයෙන් දිය වී ගිය සමස්ත අයිස් ප්‍රමාණය ටොන් බිලියන 180 කට ආසන්න බව ද සඳහන්. මේ නිසා මුහුදට එකතු වූ ජල ප්‍රමාණය හේතුවෙන් මුහුදු ජල මට්ටම පවා ඉතා සුළු ප්‍රමාණයකින් ඉහළ යා හැකි බවක් සඳහන්ව තිබුණා. මේ කාලය තුළ ග්‍රීන්ලන්තයේ ඇතැම් තැන්වල උෂ්ණත්වය එහි සාමාන්‍ය උෂ්ණත්වයට වඩා සෙන්ටිග්‍රේඩ් අංශක 10 කින් පමණ වැඩි වී ඇති බවයි වාර්තා වූණේ. 2070 පමණ වන තෙක් මෙතරම්

ලෝකයේ උෂ්ණත්වය මේ ආකාරයෙන් වාර්තා පිහිටුවමින් ඉහළ යාම විශාල අනාගත අනතුරක් පිළිබඳ පෙරනිමිති පෙන්නුම් කරනවා. මේ වනවිට ලෝකයේ අංක එකේ ගැටලුවක් බවට පත්ව තිබෙන ගෝලීය උණුසුම ඉහළ යාම පිළිබඳ ගැටලුවට පිළියම් යෙදීම අපට කිසිසේත් කල් දැමිය නොහැකි කාරණයක්.

අයිස් දියවෙන තත්ත්වයක් ඇති වනු ඇතැයි විද්‍යාඥයන් බලාපොරොත්තු වී තිබුණේ නැහැ. ග්‍රීන්ලන්තයේ සමස්ත අයිස් ප්‍රමාණය දියවුවහොත් ලෝකයේ සාගර ජල මට්ටම අඩි 20 කින් (මීටර 6 කින්) පමණ ඉහළ නැංවෙනු ඇතැයි විශ්වාස කෙරෙනවා.

කෙසේ වෙතත්, ලෝකයේ උෂ්ණත්වය මේ ආකාරයෙන් වාර්තා පිහිටුවමින් ඉහළ යාම විශාල අනාගත අනතුරක් පිළිබඳ පෙරනිමිති පෙන්නුම් කරනවා. මේ වනවිට ලෝකයේ අංක එකේ ගැටලුවක් බවට පත්ව තිබෙන ගෝලීය උණුසුම ඉහළ යාම පිළිබඳ ගැටලුවට පිළියම් යෙදීම අපට කිසිසේත් කල් දැමිය නොහැකි කාරණයක් බවයි මෙවැනි සිදුවීම් මඟින් සිහිපත් කරන්නේ. මේ ගැටලුව පාලනය කිරීමට මිනිසුන් මෙයට වඩා උනන්දුවෙන් කටයුතු නොකළහොත් අනාගතයේදී දැනට වඩා බිහිසුණු අන්දමකින් මුහුණ දෙන නට සිදුවනු ඇති බව රහසක් නොවෙයි.

ගෝලීය උණුසුම ඉහළ යාමට බෙහෙවින්ම බලපා ඇත්තේ ඛණිජ තෙල්, ගෑස්, ගල් අඟුරු වැනි ෆොසිල ඉන්ධන දහනය නිසා නික්මෙන කාබන්ඩයොක්සයිඩ් වැනි වායුන් පරිසරයට එකතු වීමයි. අද වනවිට මේ උණුසුම ඉහළ යාම නිසා ලොව විවිධ කලාපවල ජනතාවට අතිශය බරපතල ස්වාභාවික විපත් ආදියට මුහුණ දෙන්නට සිදුව තිබෙනවා. විටෙක නියඟ වැනි තත්ත්ව ද තවත් විටෙක අධික වැසි සහ ඒ නිසා ඇති වන ගංවතුර, නාය යැම් වැනි තත්ත්ව ද වර්ධනය වන අතර මේවා මිනිස් ජීවිතවලට, දේපලවලට මෙන්ම ආහාර නිෂ්පාදනය වැනි කටයුතුවලට ද දරුණු බලපෑම් ඇති කරනවා. මෙයට අමතරව ධූව ආසන්න කලාපයේ අයිස් දියවීම නිසා මුහුදු ජල මට්ටම ඉහළ යාමෙන් සමහර රටවල් සහ වෙරළාසන්න ප්‍රදේශ ගිලාබත්වීමේ අවදානම ද ඉහළ ගොස් තිබෙනවා. කාලගුණ විද්‍යාඥයන් අනතුරු අඟවා සිටින්නේ ගෝලීය උණුසුම ඉහළයාම පාලනය කිරීමට ලෝක මට්ටමින් එලෙසී ලෙස පියවර නොගතහොත් මහපොළොව මිනිස් වාසයට අතිශය දුෂ්කර ස්ථානයක් බවට පත්වන දිනය වැඩි ඇතක නොවනු ඇති බවයි.

නවක සම්ප්‍රාප්තියේ අඳුරු පැතිකඩ

මාලා මල්කාන්ති පරණගමගේ

වසර 13ක අධ්‍යාපනයෙන් පසු වසර 3ක් හෝ 4ක් හෝ විශ්වවිද්‍යාලයේ ගත කරන කාලය විටෙක ජීවිතයේ සුන්දර අවධිය ලෙස ඇතමකු දකින අතර තවෙකකු එය දකින්නේ ජීවිතයේ ගෙවන අතිදුෂ්කර කාලයක් ලෙස. ඒ, හරිහමන් කෑමක් බීමක් ද නොගෙන නිදි වරමින් විද්‍යාර්ථීන් ලෙස දැනුම සෙවීමට ගන්නා උත්සාහය එතරම් පහසු කටයුත්තක් ද නොවන නිසා.

එහි අවසන් ප්‍රතිඵලය ලෙස උපාධි ලෝගුව පැලඳ ගාමිහීරත්වයෙන් යුතු ව වේදිකාව මතට නැඟී තම පුතු හෝ දියණිය උපාධිය ලබා ගන්නා මොහොත තරම් සතුටක් දෙමව්පියන්ට තවත් නොමැති තරම්. ඒ, උගතකු බුද්ධිමතකු සමාජයට දයාද කිරීමේ නිහතමානී ආධිමිඛරයකින් ද යුතු ව. එහෙත් ඒ සතුට විඳ ගන්නට තරම් වාසනාවන්ත නොවූ මවක පිලිබඳ ශෝචනීය පුවතක් නොබෝද වාර්තා වූයේ ගම්පහ

ප්‍රදේශයෙන්. නවක ශිෂ්‍යයකු ලෙස රුහුණ විශ්වවිද්‍යාලයට ගිය තම පුතු නවකවදයෙන් දැඩි ලෙස පීඩාවට ලක් වූ බව අසා රෝගී වූ ඇය දිවියෙන් සමු ගත් බවට යි එහිදී තොරතුරු වාර්තා වූණේ.

අනෙක් අතට වර්තමානයේ ඇතැම් දෙමව්පියන් තම දරුවන් විශ්වවිද්‍යාලයට යවන්නට දෙවරක් කල්පනා කරන්නට තරම් පෙළඹීම ද පිටුපස තිබෙන්නේ තවත් එක් සමාජ අර්බුදයක පැතිකඩක්. මේ නිසා ම උසස් අධ්‍යාපනය සඳහා පෞද්ගලික විශ්වවිද්‍යාල හෝ වෙනත් අධ්‍යාපන ආයතන වෙත හෝ ඔවුන් යොමු වීම

නොවැළැක්විය හැකි කරුණක් බවට යි පත් ව තිබෙන්නේ. කෙසේ වෙතත් මේ කරුණ වර්තමානය වන විට සමාජයේ දැඩි කතාබහට ලක් වන්නේ ශ්‍රී ලංකාවේ සමස්ත සරසවි ප්‍රජාව පිලිබඳ යම් විනයක් ද නිර්මාණය වෙමින්.

මේ අනුව නවකවදය පිලිකාවක් මෙන් විශ්වවිද්‍යාලවල පමණක් නොව අනෙකුත් අධ්‍යාපන ආයතනවල ද පැතිරී ගොස් අවසන්. 1998 අංක 20 දරන අධ්‍යාපන ආයතනවල නවකවදය සහ වෙනත් ස්වරූපයේ සාහසික ක්‍රියා තහනම් කිරීමේ පනත අනුව නවකවදය යන්නෙන් අදහස්



වෙන්වෙන් අධ්‍යයන ආයතනයක ශිෂ්‍යයකුට හෝ කාර්ය මණ්ඩල සාමාජිකයකුට ශාරීරික හෝ මානසික හානියක් හෝ මානසික වේදනාවක් හෝ බියක් සිදු කරන හෝ සිදු කිරීමට ඉඩ ඇති යම් ක්‍රියාවක්. ශ්‍රීසියෙන් ඇරඹුණා යැයි සැලකෙන මේ නවක වද සංස්කෘතිය ශ්‍රී ලංකාවට ලැබෙන්නේ බ්‍රිතාන්‍යයන්ගෙන්. මුල් අවධියේ සුභදතාව ගොඩ නැගීමේ ක්‍රියාකාරකම්වලින් ඇරඹුව ද පසුව අමානුෂික ලිංගික අඩම්තේටටම් දක්වා එය වර්ධනය වීම වර්තමානයේ බරපතල ගැටලුවක් බවට යි පත් ව ඇත්තේ. එහි ඉතිහාසය විමසන විට ශ්‍රී ලංකාවේ විශ්වවිද්‍යාල සංස්කෘතිය තුළ නවක වදය කෙතරම් දරුණු වී ද යන්න පෙනී යනවා.

පත්කරමින් උපාධි අපේක්ෂකයන් 12 දෙනකු විශ්වවිද්‍යාලයෙන් නෙරපා හැරීමට යි කටයුතු කර තිබෙන්නේ. 1975 වසරේදී ජේරාදෙණිය විශ්වවිද්‍යාලයේ කෘෂි විද්‍යා පීඨයේ රූපා රත්නසිලි ශිෂ්‍යාව නේවාසිකාගාරයේ දෙවැනි මහලින් පැන ආබාධිතයකු වී 1997 වසරේ දිවි තොර ගන්නේ ද මේ අමානුෂික නවක වදයේ ගොදුරක් වීමේ ප්‍රතිඵලයක් ලෙස යි. 1993 වසරේදී රුහුණ විශ්වවිද්‍යාලයේ වම්න්ද පුංචිහේවා සිසුවාගේ මරණය, 1997 වසරේ ජේරාදෙණිය විශ්වවිද්‍යාලයේ ඉංජනේරු පීඨයේ එස්. වරප්‍රකාශ් සිසුවාගේ මරණය, එම වසරේදී ම සිදු වූ අම්පාර හාඩි තාක්ෂණ ආයතනයේ කැලුම් තුෂාර විජේතුංග සිසුවාගේ

in the Sri Lanka University System-2018/2019 සමීක්ෂණයට අනුව මේ දක්වා නවක වදය හේතුවෙන් සියදිවි හානි කර ගැනීම් 16ක් වාර්තා වී තිබෙනවා. එහි අවසාන සිදුවීම ලෙස වාර්තා වන්නේ 2019 වසරේ අප්‍රේල් 01 වැනි දින මොරටුව විශ්වවිද්‍යාලයට අනුබද්ධිත ආයතනයක් වන දියගම තාක්ෂණ ආයතනයේ පළමු වසර ඉගෙනුම ලැබූ ශනිල්ක දිල්ශාන් සිසුවාගේ සියදිවි හානිකර ගැනීම යි. 2018 වසරේ ද සියදිවි හානි කර ගැනීමට උත්සාහ දරූ සිදුවීම් දෙකක් වාර්තා වෙනවා. මෙහිදී



නවක වදයේ අඳුරු සෙවනැලි

මෙරටදී පළමු වරට නවක වදය සම්බන්ධ සිදුවීමක් වාර්තා වන්නේ එවකට විද්‍යාලංකාර විශ්වවිද්‍යාලය වූ වත්මන් කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලයෙන්. ඒ, 1974 වසරේදී පුහුණු ගණිත ගුරුවරු කිහිපදෙනකු නවක වදයට ලක් වීමෙන්. එහිදී එවකට රජය ඩී. ඩබ්ලිව්. කුලරත්න කොමිසම

මරණය මෙන් ම පසුව ද අවස්ථා කිහිපයකදී නවක වදය හේතුවෙන් සිදු වූ සියදිවි හානි කර ගැනීම් මෙරට විශ්වවිද්‍යාල ඉතිහාසයට එක් කර තිබෙන්නේ කළු පැල්ලම්.

විශ්වවිද්‍යාල ප්‍රතිපාදන කොමිෂන් සභාව විසින් 2015 වසරේ සිට සිදු කරන ලද Ragging & Sexual & Gender-Based Violence (SGBV)



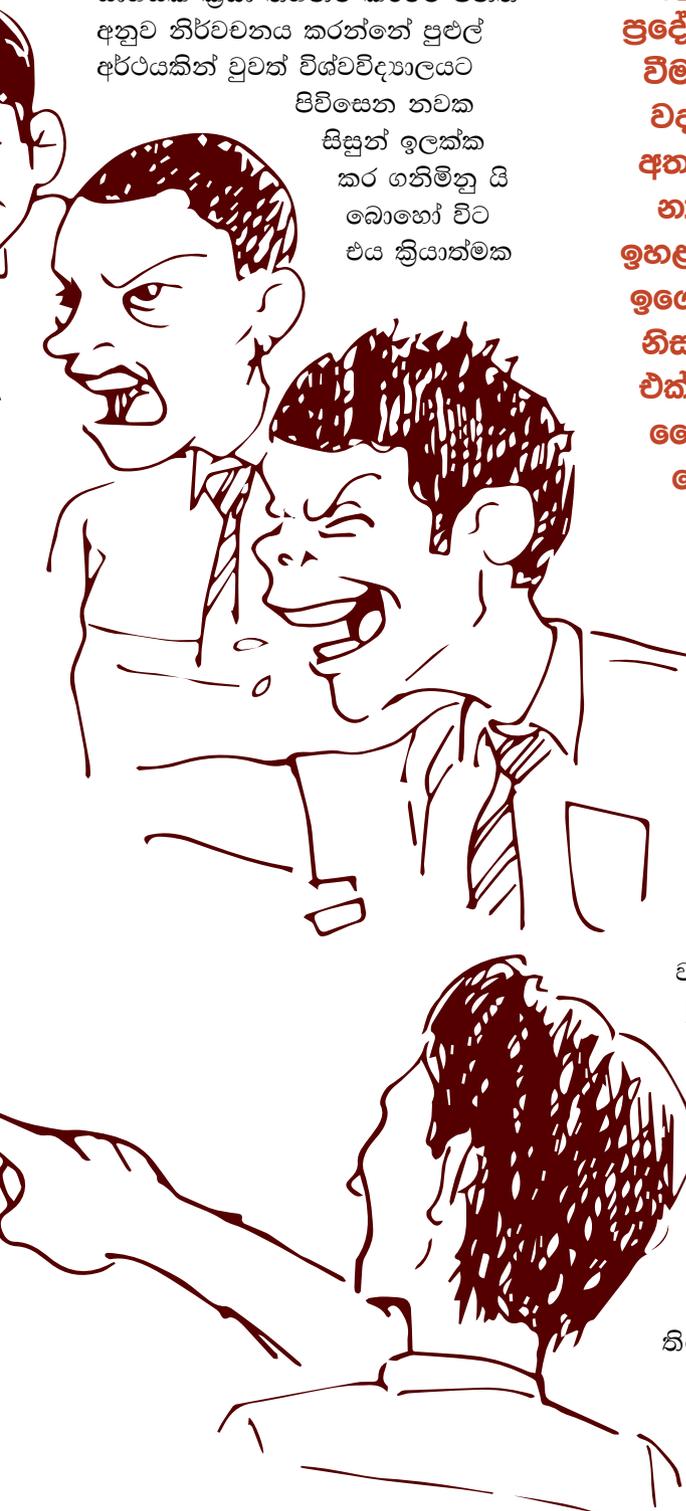
නවක වදයට එරෙහි ව කටයුතු කළ ශ්‍රී ජයවර්ධනපුර විශ්වවිද්‍යාලයේ කළමනාකරණ පීඨයේ තෙවැනි වසරේ ඉගෙනුම ලැබූ සමන්ත විතානගේ

සිසුවා 2002 වසරේදී සාකච්ඡාවට ලක් වීම ද පෙන්නුම් කරන්නේ නවක වදයේ අමානුෂික පැතිකඩ යි.

නවක වදයට පසුබිම ගොඩනැගීම

නවක වදය යන්නෙන් 1996 අංක 20 දරන අධ්‍යාපන ආයතනවල නවකවදය සහ වෙනත් ස්වරූපයේ සාහසික ක්‍රියා තහනම් කිරීමේ පනත අනුව නිර්වචනය කරන්නේ පුළුල් අර්ථයකින් වුවත් විශ්වවිද්‍යාලයට

පිවිසෙන නවක සිසුන් ඉලක්ක කර ගනිමින් සිටීමට බොහෝ විට එය ක්‍රියාත්මක



විශ්වවිද්‍යාල නවක වදය ලබා දීමට යොමු වන දරුවන් නිරීක්ෂණය කිරීමේදී පැහැදිලි වන කරුණක් වන්නේ ඔවුන් බහුතරයක් ගම්බද අඩු පහසුකම් සහිත ප්‍රදේශවලින් පැමිණි අය වීම යි. එහෙත් නවක වදයට එරෙහි පිරිස අතර බොහෝ දෙනෙකු නාගරික ප්‍රදේශවල ඉහළ පහසුකම් මධ්‍යයේ ඉගෙනීම ලැබූ අය. මේ නිසා නවක වදය යනු එක් පැත්තකින් පන්ති වෛරය පිරිමැසීමක් ලෙස හඳුන්වාදීම වැරදි නැහැ.

වන්නේ. මුල් දින කිහිපය තුළ නවක සිසුන් හා ජ්‍යෙෂ්ඨ සිසුන් අතර සුහදකාව වර්ධනය කර ගැනීමේ අරමුණින් සිසුන් හඳුනා ගැනීමට කටයුතු කෙරෙන්නේ විහිළු තහළු කිරීම්, ගී ගැයීම, නැටීම වැනි ක්‍රියාකාරකම්වලින් වුවත් පසුව දරුණු වද හිංසා දක්වා එය ව්‍යාජන වීම යි දක්නට ලැබෙන්නේ. මෑතකදී විශ්වවිද්‍යාල නවක වදය සිදු කළ වදකාගාර ද හමු වීමෙන් පෙනී යන්නේ ද මේ හිංසන ක්‍රියා මුල් බැසගෙන තිබෙන පරාසය යි.

මේ සඳහා සහභාගි වන්නේ සිසුන් සීමිත පිරිසක් වන බැවින්

ඔවුන්ගේ එම හැසිරීම පසුපස සමාජමය කාරණා පවතින බව ද ඇතැම් විද්වතුන් ප්‍රකාශ කරනවා. මේ සම්බන්ධයෙන් අදහස් දක්වන පේරාදෙණිය විශ්වවිද්‍යාලයේ ඉතිහාස අධ්‍යයන අංශයේ මහාචාර්ය එන්. ඒ. විමලසේන; “විශ්වවිද්‍යාල නවක වදය ලබා දීමට යොමු වන දරුවන් නිරීක්ෂණය කිරීමේදී පැහැදිලි වන කරුණක් වන්නේ ඔවුන් බහුතරයක් ගම්බද අඩු පහසුකම් සහිත ප්‍රදේශවලින් පැමිණි අය වීම යි. එහෙත් නවක වදයට එරෙහි පිරිස අතර බොහෝ දෙනෙකු නාගරික ප්‍රදේශවල ඉහළ පහසුකම් මධ්‍යයේ ඉගෙනීම ලැබූ අය. මේ නිසා නවක වදය යනු එක් පැත්තකින් පන්ති වෛරය පිරිමැසීමක් ලෙස හඳුන්වාදීම වැරදි නැහැ. මෙහිදී ඒ සඳහා කරන විනය හා නීති විරෝධී ක්‍රියා නිසා අවසානයේ පීඩා විඳින්නට සිදු වන්නේ අවම ආර්ථික රේඛාවේ පහළින් සිටින අයට යි. මේ යථාර්ථය තේරුම් ගෙන අධ්‍යාපනය තුළින් පන්ති හේදය ජය ගැනීමට උනන්දු වීම ශිෂ්‍ය ප්‍රජාව හමුවේ පවතින අභියෝගය යි.”

ඒ කාරණයෙන් පැහැදිලි වන්නේ සමාජයේ ඇති නැති පරතරය අතර පවතින විෂමතාව සෘජු ව ම විශ්වවිද්‍යාල පරිසරයට ද ඇතුළු වී ඇති බවක්. පේරාදෙණිය විශ්වවිද්‍යාලයේ ජාතික විශ්වවිද්‍යාල පාලක සභාවේ සාමාජික නීතිඥ උපුල් කුමාරප්පෙරුම ද අවධාරණය කරන්නේ සමාජ විෂමතාව තුළ අත්දකින කාරණා විශ්වවිද්‍යාලය තුළ ද ක්‍රියාත්මක වන බව. මේ අතර පළමු වසර සිට සිව්වැනි වසර දක්වා සිසුන් අතර ධූරාවලිය පවත්වාගෙන යාමේ අරමුණින් මේ ක්‍රියාකාරකම් සිදු වන බව පවසන්නේ කොළඹ විශ්වවිද්‍යාලයේ ඉතිහාස අධ්‍යයනාංශයේ ආචාර්ය නිර්මාල් රංජිත් දේවසිරි. අනෙක් අතට ශිෂ්‍ය දේශපාලන ක්‍රියාකාරකම් සඳහා බලහත්කාරී ලෙස පොළඹවා ගැනීමක් ද සිදු කෙරෙන බව යි ඔහු පවසන්නේ. මේ කාරණය තහවුරු කරන විශ්වවිද්‍යාල ප්‍රතිපාදන

කොමිෂන් සභාවේ නියෝජ්‍ය සභාපති මහාචාර්ය පී. එස්. එම් ගුණරත්න පෙන්වා දෙන්නේ ද දේශපාලන මතවාද නවක සිසුන් තුළ තහවුරු කිරීමට නවක වදය යොදා ගන්නා බවක්.

කෙසේ වෙතත් නවක වදය සිදු කරන සිසුන්ගේ මතය වන්නේ සමාජයේ විවිධ තරාතිරම්වලින් පැමිණෙන සිසුන් තුළ එකම මානසික මට්ටමකට ගැනීම ඔවුන්ගේ මේ වැයම බව. එය කළ හැක්කක් නොවූවත් යම් තරමකට එක ම විශ්වවිද්‍යාල සිසු පිරිසක් වශයෙන් සාමූහික ව කටයුතු කිරීමට එම උත්සාහය සාධාරණීයකරනය කළ හැකි වුව ද දරුණු ලිංගික හිංසන දක්වා මේ ක්‍රියාවලිය ගෙන යාම නම් කිසිසේත් අනුමත කළ නොහැකි යි. ජේරාදෙණිය විශ්වවිද්‍යාලයේ ශික්ෂණ රෝහලේ මනෝ වෛද්‍ය රනිල් අබේසිංහ සඳහන් කරන ආකාරයට මෙවැනි දරුණු වදහිංසා සිදු කරන පිරිස් පෞරුෂ අක්‍රමිකතා

(personality Disorder) සහිත වූවන්. කවුරුත් හෝ දුක් විඳින විට ඒ දෙස බලා සතුටක් ලැබිය හැකි මෙවැනි පුද්ගලයන් Sociopathy ලෙස හඳුන්වන මානසික ව්‍යාධියෙන් පෙළෙන බව යි ඔහුගේ සඳහන. කරුණු එසේ නම් නවක වදය සිදු කරන එම සුළුතරය කෙරෙහි විශේෂ අවධානයක් යොමු කිරීම මනෝවිද්‍යාත්මක වශයෙන් වැදගත් වෙනවා.

සබරගමුව විශ්වවිද්‍යාලයේ ජ්‍යෙෂ්ඨ කථිකාචාර්ය ආචාර්ය ජයප්‍රසාද් වෙල්ගම සඳහන් කරන්නේ ද විශ්වවිද්‍යාල සිසුන්ගේ මානසික රෝග හා නවක වදය අතර ඍජු සම්බන්ධතාවක් පවතින බව. මේ තත්ත්වය තවත් දරුණු විය හැකි යි නවක වදයේ භයානක ප්‍රතිඵලයක් ලෙස. තවදුරටත් මේ සම්බන්ධයෙන් අදහස් දක්වන ආචාර්ය ජයප්‍රසාද් වෙල්ගම; "කලහකාරී වර්ගයා පිළිබඳ කරන ලද පර්යේෂණ අනුව මනෝ වෛද්‍යවරුන් හෙළිකරන්නේ

පුද්ගලයකු කලහකාරී වර්ගයාට හා දඬුවමට ලක් වූ විට එය තවත් පුද්ගලයකු ඉදිරියේ ප්‍රදර්ශනය කිරීමට තිබෙන හැකියාව ඉහළ බව. මේ අනුව නවක වදයට ලක්වන්නා ඊ ළඟ වසරේදී එය යළි නවකයන්ට ලබා දෙනවා. මෙය විෂම වක්‍රයක් ලෙස යි ක්‍රියාත්මක වන්නේ."

මෙවැනි පසුබිමක සුදුසු ඉගෙනුම් පරිසරයක් නොමැති වීම නිසා අධ්‍යාපනය කඩාකප්පල් වී අනාගතය අඳුරු වූ සිසුන් ඒ පිළිබඳ ව පසුතැවෙනවා නොඅනුමාන යි. එය ඔවුන්ගේ පවුල්වල සමාජීය තත්ත්වයට ද දැඩි ලෙස බල පා තිබෙනවා. අනෙක් අතට නවක වදය හේතුවෙන් කායික හා මානසික ව බිඳ වැටුණු ජීවිතවලට වන්දි ගෙවීමට සිදු ව ඇත්තේ ඔවුන්ට ම යි. මේ අතර සමස්ත විශ්වවිද්‍යාල පද්ධතිය ම පිළිබඳ ව ගොඩනැඟී තිබෙන සෘණාත්මක ආකල්ප දුරු කිරීමත් එතරම් ලෙහෙසි පහසු කාර්යයක් නොවන්නේ මේ වන විටත් වසරකට දෙදහසකට ආසන්න

ගොඩනැඟිය යුත්තේ නිදහස් අධ්‍යාපන පරිසරයක්



එම්. එම්. පී. කේ. මායාදුන්නේ
ලේකම්
නගර සැලසුම්, ජල සම්පාදන හා උසස් අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය

නවක වදයේ බෙදුණි ඉරණම විසඳන්නට සාමූහික ව විසඳුම් සෙවීම කාලීන අවශ්‍යතාවක් බවට පත් ව තිබෙනවා. අප නවක වදය යන්න නිර්වචනය කර ගන්නේ අප මුහුණ දුන් අත්දැකීම් ඇසුරෙන් වුවත් වර්තමානයේ ඊට එහා ගිය නවක වද සංස්කෘතියකු යි අධ්‍යාපන ආයතනවල දක්නට ලැබෙන්නේ.

ඉහළ වත්කමක් ඇති ඇතැම් දෙමව්පියන් තම දරුවන් විදේශ විශ්වවිද්‍යාල වෙත යොමු කරනවා. එහෙත් මෙරට රාජ්‍ය විශ්වවිද්‍යාල සහ රාජ්‍ය නොවන අධ්‍යාපන ආයතන සඳහා යොමු වන්නේ බොහෝ විට සාමාන්‍ය පවුල් පරිසරයක් ඇති සහ පහළ මධ්‍යම පාන්තික දරුවන්. කෙසේ වෙතත් වර්තමානයේ විශ්වවිද්‍යාලයට දරුවකු තේරී පත් වූ විට දෙමව්පියන්ගේ සිතට පළමු බිය නැඟෙන්නේ තම දරුවා ද නවක වදයේ ගොදුරක් බවට පත් වේ ද? යන්න. මේ නිසා වසරකට ලියාපදිංචි වූ සිසුන්ගෙන් දෙදහසක්

පමණ විශ්වවිද්‍යාලය හැර යන බවට තොරතුරු හෙළි වී තිබෙනවා. මේ තත්ත්වය විශේෂයෙන් අවධානයට ලක් විය යුතු කාරණාවක්.

නවක වදය සිදු කිරීමේ වරදට දඬුවම් ලැබුවත් පිළිබඳ සානුකම්පිත ව බැලීමට යි සමාජය පුරුදු වී සිටින්නේ. එහෙත් සමාජය සිතන්නේ නැහැ මේ සුළු පිරිසක් කරන නවක වදය නිසා දෙදහසකට විශ්වවිද්‍යාල අධ්‍යාපනය අහිමි වන බව. සදාකාලික කායික හා මානසික රෝගීන් බිහි වන බව. මේ නිසා ම ඔවුන් සමාජගත වූ විට සමාජය කෙරෙහි වෛරයකින්, පීඩාවකින්, තැතිගැන්මකින් තමයි පසු වන්නේ.

මේ තත්ත්වය වෙනස්විය යුතු යි. බියෙන් සැකයෙන් තොර ව නිදහසේ අධ්‍යාපනය ලැබිය හැකි පරිසරයක් විශ්වවිද්‍යාලය තුළ ගොඩ නැඟිය යුතු යි. එමගින් රටට, සමාජයට ආදරය කරන බුද්ධිමතුන් පිරිසක් බිහිකිරීම යි වැදගත් වන්නේ.

සිසු පිරිසක් රාජ්‍ය විශ්වවිද්‍යාලවලින් බැහැර වෙමින් පවතින වාතාවරණයක් ගොඩනැගී තිබෙන නිසා.

මේ අනුව නවක වදයේ මේ සාපයෙන් ගැලවීමට නම් කෙටිකාලීන මෙන් ම දිගුකාලීන පියවර රැසකට යාම අවශ්‍ය වෙනවා. එය එක් පාර්ශ්වයකට පමණක් සිදු කළ හැකි කාර්යයක් නොවෙයි.

නවක වදයට පිළියම්

විශ්වවිද්‍යාල ප්‍රතිපාදන කොමිෂන් සභාව විසින් 2017 පෙබරවාරි මස 22 වැනි දින සිට නවක වදය පිළිබඳ පැමිණිලි කිරීමට 0112-123700 සහ 0112-123456 යන දුරකථන අංක ලබා දී ඇති අතර විශ්වවිද්‍යාල ප්‍රතිපාදන කොමිෂන් සභාවේ වෙබ් පිටුව ඔස්සේ ද පැමිණිලි කිරීමට අවකාශ සලසා දී තිබෙනවා. ඊට අමතර ව Emergency Safety App නමින් ජංගම දුරකථන පහසුකමක් ද හඳුන්වා දී තිබෙන්නේ එම කාර්යය පහසු කිරීමට.

ඕනෑම සමාජ විරෝධී ක්‍රියාවක් හෝ නීති විරෝධී ක්‍රියාවක් හෝ සිදු වූ විට එයට පිළියමක් ලෙස නීතිය ශක්තිමත් කිරීම යි බොහෝ විට සිදු වන්නේ. ශ්‍රී ලංකා ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ III වැනි පරිච්ඡේදයේ මූලික අයිතිවාසිකම් යටතේ ද කිසිම තැනැත්තකු වදහිංසාවලට හෝ කෲර අමානුෂික හෝ අවමන් සහගත දඬුවමකට යටත් කළ නොහැකි යි. එවැන්නක් සිදු වුවහොත් නීතිමය ක්‍රියාමාර්ග ගැනීමට ඒ තුළ ම ප්‍රතිපාදන සලසා තිබෙනවා.

කෙසේ වෙතත් නවක වදය පිටු දැකීමේ අරමුණින් ඒ සඳහා ම පනතක් සම්මත වීම ඉතා වැදගත් වන්නේ නීති ශක්තිමත් කිරීමට එමඟින් හැකි වන නිසා. ඒ අනුව 1998 අංක 20 දරන අධ්‍යාපන ආයතනවල නවකවදය සහ වෙනත් ස්වරූපයේ සාහසික ක්‍රියා තහනම් කිරීමේ පනත සම්මත වීමත් සමඟ මේ වන විට අදාළ වරැ දිකරුවන් සඳහා නීතිය ක්‍රියාත්මක කරමින් තිබෙන අතර විටෙක නවක



කලහකාරී වර්ග පිළිබඳ කරන ලද පර්යේෂණ අනුව හෙළි වී ඇත්තේ පුද්ගලයකු කලහකාරී වර්ගයාවලට හා දඬුවමට ලක් වූ විට එය තවත් පුද්ගලයකු ඉදිරියේ පුද්ගලනය කිරීමට තිබෙන හැකියාව ඉහළ බව.

වදයට ලක් වන සිසුන් මෙන් ම දෙමාපියන් සහ සිවිල් සමාජයෙන් වෝදනා නැඟෙන්නේ එය නිසි ලෙස ක්‍රියාත්මක නොවන බවට. ඇතැම් විට මේ නීතිමය ක්‍රියාමාර්ග ගැනීමට විශ්වවිද්‍යාල පාලනාධිකාරියෙන් දැනට ලැබෙන සහයෝගය ද ප්‍රමාණවත් නොවන බවට යි මැසිවිලි නැඟෙන්නේ.

එහෙත් ශ්‍රී ජයවර්ධනපුර විශ්වවිද්‍යාලයේ උපකුලපති මහාචාර්ය සම්පත් අමරතුංග පවසන්නේ තම විශ්වවිද්‍යාලය තුළ සිදුවන එවැනි කිසිදු ක්‍රියාවකට එම පරිශ්‍රය තුළ ඉඩක් නොමැති බව. රුහුණ විශ්වවිද්‍යාලයේ උපකුලපති මහාචාර්ය සුජීව අමරසේන පෙන්වා දෙන්නේ ද මේ වන විට විශ්වවිද්‍යාල පරිශ්‍රය තුළ නවක වද ක්‍රියාවන්ට එරෙහි ව පරිසරය නිර්මාණය කර තිබෙන බව. මේ අතර නවක වදයට එරෙහි ව මානසික හා ශාරීරික පසුබිම ගොඩනැගීම සඳහා හමුදා නායකත්ව

පුහුණුවක් ද ක්‍රියාත්මක වූයේ මීට වසර කිහිපයකට පෙර. එහි ද සාධනීය හා නිශේධනීය කාරණා පැවැති අතර එය දිගුකාලීන ව ක්‍රියාත්මක වූණේ නැහැ.

කෙසේ වෙතත් මේ සම්බන්ධයෙන් නීතිය ක්‍රියාත්මක කිරීමේදී එහි මන්දගාමී බවට නඟන වෝදනා ප්‍රතික්ෂේප කරන නීතිඥ උපුල් කුමාරප්පෙරුම පවසන්නේ එය නිසි ලෙස ක්‍රියාත්මක වන බව. එහෙත් ඔහු නඟන තර්කය වන්නේ නීතිය තදින් ක්‍රියාත්මක කිරීමෙන් පමණක් මේ සමාජ ප්‍රතිශෝධනය කළ හැකි ද? යන්න යි. ඒ සඳහා ඔහු යෝජනා කරන්නේ මහා සමාජයේ දක්නට ලැබෙන පන්ති විෂමතාව අරගලය පිළිබඳ සරසවි ශිෂ්‍ය ප්‍රජාව දැනුවත් කිරීමේ අවශ්‍යතාව.

කෙසේ වෙතත් නවක වදයේ මේ අඳුරු සෙවනැලි පළවා හැරිය යුතු දිනය වැඩි ඇතකට නොයැවිය යුතු යි. නවක වදය හරහා ගොඩනැඟෙමින් තිබෙන සමස්ත විශ්වවිද්‍යාල පද්ධතිය පිළිබඳ ඍණාත්මක ප්‍රතිරූපය නිසා මෙරට උසස් අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රයට සිදු වන හානිය අනාගත අධ්‍යාපනයට ද ඍජු ලෙස බලපෑම් කිරීම එයට ප්‍රධාන හේතුව යි. මෙය එක් පාර්ශ්වයකට පමණක් කළ නොහැකි යි. රටේ සියලු වගකිව යුතු පාර්ශ්ව මෙන් ම සෑම පුරවැසියකු වෙත ම මෙහිදී පැවරෙන්නේ අත්නොහළ හැකි වගකීමක්.



මහාචාර්ය මොහාන් ද සිල්වා
සභාපති
විශ්වවිද්‍යාල ප්‍රතිපාදන
කොමිෂන් සභාව

විශ්වවිද්‍යාල නවකවදය සම්බන්ධයෙන් එයට මුහුණදුන් සිසුන්ගෙන් මෙන් ම දෙමව්පියන්ගෙන් අනුවේදනීය ලිපි රාශියක් විශ්වවිද්‍යාල ප්‍රතිපාදන කොමිෂන් සභාව වෙත ලැබී තිබෙනවා. මේ ලිපි කියවන විට දැනෙන්නේ නවකවදය විශ්වවිද්‍යාලවලින් තුරන් කිරීමේ දැඩි අවශ්‍යතාවක්. මෙහිදී විශ්වවිද්‍යාල තුළ නවකවදයට එරෙහි ව කටයුතු කිරීමේ නීත්‍යානුකූල වගකීම තිබෙන්නේ විශ්වවිද්‍යාල පාලනාධිකාරියට.

2015 වසරේ සිට අප සමීක්ෂණයක් කළා යුනෙස්කෝ ආයතනය සමඟ එක් ව. ඒ, විශ්වවිද්‍යාල ප්‍රතිපාදන කොමිෂන් සභාව වෙත ලබා දුන් තොරතුරු සහ විශ්වවිද්‍යාල වාර්තා අනුව. Ragging & Sexual & Gender-Based Violence (SGBV) in the Sri Lanka University System-2018/2019 සමීක්ෂණය සඳහා විශ්වවිද්‍යාල සිසුන් 14986 දෙනකු, අධ්‍යයන කාර්ය මණ්ඩලයේ 1551 දෙනකු සහභාගි වුණා. එහිදී සම්මුඛ සාකච්ඡා සහ ඉලක්කගත කණ්ඩායම් සාකච්ඡා 94ක් පැවැත් වූ අතර ඒ සඳහා ශිෂ්‍ය සංගම් නියෝජිතයන්, උපකුලපතිවරු, නියෝජ්‍ය උපකුලපතිවරු, ආචාර්යවරු සහ ශිෂ්‍යයන් සහභාගි වුණා.

විශාල වගකීමක් පැවරෙන්නේ විශ්වවිද්‍යාල පාලනාධිකාරියට

එමඟින් අනාවරණය වූණේ නවකවදය විශ්වවිද්‍යාලය තුළ හිෂ්ණකාරී පරිසරයක් නිර්මාණය කර තිබෙන බව. මේ සමීක්ෂණයට සහභාගිවූවන්ගෙන් 44.55%ක් නවකවදයට භාජනය වී තිබෙනවා. එහිදී ශාරීරික හිංසන 17%ක් වාර්තා වී ඇති අතර 11.4%ක් වාර්තා වී තිබෙන්නේ ලිංගික හිංසන. නවකවදයට සිසුන් ප්‍රතිචාර දැක්වීම නිසා එය තුරන් කිරීමේ නොහැකියාවක් ද මතු වී තිබෙනවා. මේ නිසා සිසුන් තුළ බිය, නිශ්ශබ්දතාව පිරුණු සංස්කෘතියක් තමයි බිහි වී තිබෙන්නේ.

මෙහි අහිතකර ප්‍රතිඵලයක් වන්නේ නිසි නින්දක් නොලැබීම, දේශන සඳහා සහභාගිත්වය අඩුවීම, විශාදය, කාංසාව, හුදෙකලා වීම්, සියදිවි නසා ගැනීම් ආදී කාරණා. රාජ්‍ය විශ්වවිද්‍යාලවලින් ශිෂ්‍යයන් බැහැර වීමත් නවකවදයේ අහිතකර ප්‍රතිඵලයක්. 1989 දෙනකු මේ සමීක්ෂණයට අනුව එලෙස

විශ්වවිද්‍යාලය හැර ගොස් තිබෙනවා.

සිසුන් සහ ආචාර්ය මණ්ඩල අතර දුරස්ථභාවය ඇති වීම, සිසුන් අවසන් වසර දක්වා හුදෙකලා හා බියෙන් යුතු හැසිරීමක් පෙන්වීම, නවකවදයට ලක්වූවන් විශ්වවිද්‍යාල ආචාර්ය මණ්ඩලයට බැඳුණු විට ඔවුන්ගේ වර්යාවලට සහ ආකල්පවලට එය අහිතකර ලෙස බලපෑම ද නවකවදයේ අහිතකර ප්‍රතිඵල.

වින්දිතයන්ගේ ආරක්ෂාව සහ නිර්ණාමිකභාවය නොමැතිවීම, පැමිණිලි පිළිබඳ නිසි අවධානයක් යොමු නොකිරීම, ශිෂ්‍ය සංගම් නායකයන් මේ සඳහා මැදිහත් නොවීම වැනි කාරණාත් නවකවදයේ පැවැත්මට හේතු වී තිබෙනවා. කෙසේ වෙතත් තවදුරටත් විශ්වවිද්‍යාල පාලනාධිකාරියේ විශේෂ අවධානය මේ සඳහා යොමු කිරීම අත්‍යවශ්‍ය වෙනවා.



සාක්ෂි රැස් කිරීම අභියෝගයක්

ශිෂ්‍යයන් බොහෝ පිරිසක් රාජ්‍ය විශ්වවිද්‍යාල හැර යාමේ ප්‍රවණතාවක් වර්තමානයේ දක්නට ලැබෙනවා. බොහෝ දෙමාපියන් පෞද්ගලික විශ්වවිද්‍යාලවලට තම දරුවන් ඇතුළත් කිරීමට යි වැඩි කැමැත්තක් දක්වන්නේ. නවකවදය ඒ තරමට විශ්වවිද්‍යාල තුළ ඔඩු දුවා ඇති ප්‍රශ්නයක්.

විශ්වවිද්‍යාල පරිසරයට නවකයන් හුරු කිරීම තම අරමුණ බව යි ජ්‍යෙෂ්ඨ සිසුන් පවසන්නේ. මෙය පිළිගත නොහැකි කාරණයක්. ශිෂ්‍ය අයිතීන් වෙනුවෙන් පෙනී සිටින ඔවුන් හැර වෙන පිළිසරණක් විශ්වවිද්‍යාලය තුළ නවක සිසුන්ට නොමැති බව තහවුරු කිරීමට එහිදී ජ්‍යෙෂ්ඨ සිසුන් උත්සාහ දරනවා. මෙහිදී ඔවුන් පවසන තවත් කාරණයක් වන්නේ නවක වදය මුලාවෙන් විශ්වවිද්‍යාල පාලනාධිකාරිය ශිෂ්‍ය අයිතීන් මර්දනය කිරීමට කටයුතු කරන බවක්. එය වැරදි අවබෝධයක්.



**මහාචාර්ය
ජී. එස්. එම්. ගුණරත්න**
නියෝජ්‍ය සභාපති
විශ්වවිද්‍යාල ප්‍රතිපාදන
කොමිෂන් සභාව

විශ්වවිද්‍යාල ප්‍රතිපාදන කොමිෂන් සභාවේ අදහස් හා ලෝක බැංකුවේ න්‍යාය පත්‍ර ක්‍රියාත්මක කිරීම ඔස්සේ ශිෂ්‍ය අයිතීන් කප්පාදුව කිරීමට උත්සාහ දරන බවට ගෙනෙන එම තර්ක ගණන් නොගත යුතු යි. ශිෂ්‍යයන්ගේ නිදහසට, සටන් කිරීමේ අයිතියට අප ගරු කරනවා. එයට විරුද්ධවීමක් එයින් අදහස් කරන්නේ නැහැ. නවකවදය මඟින්

**විශ්වවිද්‍යාලවල
නවකවදයක් ක්‍රියාත්මක
නොවන බවට ජ්‍යෙෂ්ඨ සිසුන්
නවක සිසුන්ගෙන් අත්සන්
ගැනීම නිසා නවකවදයට
ලක් වූ බවට සාක්ෂි ලබා
ගැනීමේ අභියෝගය
විශ්වවිද්‍යාල පරිපාලනයට
තිබෙන ගැටලුවක්.**

ශිෂ්‍ය දේශපාලනය කිරීම යි සුදුසු නොවන්නේ.

70 ගණන්වල විශ්වවිද්‍යාල තුළ දේශපාලනය විවිධ ස්වරූපයෙන් ක්‍රියාත්මක වුණා. විවිධ දේශපාලන කණ්ඩායම් අතරේ බලය මාරුවන ස්වභාවයක් තිබුණා. එහි ප්‍රජාතන්ත්‍රීය ලක්ෂණ යි ක්‍රියාත්මක වුණේ. වර්තමානයේ එවැනි තත්ත්වයක් නැහැ.

සෑම විශ්වවිද්‍යාලයක ම එක ම දේශපාලන කණ්ඩායමක බලය ව්‍යාප්ත වන ආකාරයකු යි දක්නට ලැබෙන්නේ. එකම මතවාදයක් එහිදී දරිය යුතු අතර විවිධ අදහස් දරන්නන්ට දඩ දඬුවම් විඳීමට යි සිදු වන්නේ. කෙසේ වෙතත් මේ තත්ත්වය වෙනස් කිරීමට නම් ඵලස දඬුවමට ලක්වන සිසුන්ගේ සහාය අවශ්‍ය වෙනවා. විශ්වවිද්‍යාලවල නවකවදයක් ක්‍රියාත්මක නොවන බවට ජ්‍යෙෂ්ඨ සිසුන් නවක සිසුන්ගෙන් අත්සන් ගැනීම නිසා නවකවදයට ලක් වූ බවට සාක්ෂි ලබා ගැනීමේ අභියෝගය විශ්වවිද්‍යාල පරිපාලනයට තිබෙන ගැටලුවක්. නවක ශිෂ්‍යයන් එවැනි සාක්ෂි ලබා දීමට බිය වීම එයට හේතුව යි. ඇතැම් විට විශ්වවිද්‍යාල සේවක ප්‍රජාව, ආචාර්ය මණ්ඩල, මාර්ෂල්වරු පවා ඒ සඳහා ඉදිරිපත් වන්නේ නැහැ. එහෙත් ඇතැම් විට මේ කාරණයේදී ඊට මැදිහත් වන උපකුලපතිවරු සිටියා. ඔවුන්ගේ මැදිහත්වීම තුළ ශිෂ්‍යයන් පහර දුන් බවක් කිසිදිනක වාර්තා වී නැහැ. මේ නිසා විශ්වවිද්‍යාල පාලනාධිකාරියෙන් අප වැඩි කාර්යභාරයක් බලාපොරොත්තු වෙනවා. ගුරු-ශිෂ්‍ය ගෞරවය වැඩි නිසා එවැන්නක් කළ හැකි ය යන්න යි මගේ විශ්වාසය.

■ මාලා මල්කාන්ති පරණගමගේ

සාධාරණීකරණය කළ හොඳැති වරදක්

නවක වදය ඉන්දියාවේ විශ්වවිද්‍යාලවලත් යම්කිසි මට්ටමකින් ක්‍රියාත්මක වන බව පැවසුණත් මා විශ්වාස කරන්නේ නැහැ මේ මට්ටමෙන් ලෝකයේ කිසිදු විශ්වවිද්‍යාලයක නවක වදය ක්‍රියාත්මක වන බව. ශ්‍රී ලංකාවේ එහි ආරම්භය සිදු වූණේ බ්‍රිතාන්‍ය ආභාසයෙන්. මෙරට ඇති වූ එම නවක වදය සංකල්පය මෙරට තුළ වර්ධනය වීමක් තමයි වර්තමානයේ දක්නට ලැබෙන්නේ. අපේ සමාජයේ ඇති නොයෙකුත් ප්‍රශ්න සහ ප්‍රවණි ක්‍රියා මෙහි වර්ධනයට සැපයුවේ විශාල පිටුබලයක්. මේ සම්බන්ධයෙන් බොහෝ අධ්‍යයන සිදු කර තිබෙනවා. ධුරාවලිය පවත්වාගෙන යෑම අප විසින් සිදු කරන ප්‍රධාන කාර්යයක්. විශ්වවිද්‍යාලවල ශිෂ්‍යයන් අතර පවා මේ ධුරාවලියක් පවත්වාගෙන යෑම සිදු වෙනවා.

එහි අරමුණ තමන්ට ඉහළ සිටින අයට යටත් වීමටත් පහළ සිටින අය යටත් කරගැනීමත්. ධුරාවලිය පවත්වාගෙන යෑමට නම් ඉහළ සිටින අයගේ නියෝග පහළ සිටින අය පිළිපදින මට්ටමට ගෙන ආ යුතු යි. නවක වදය එහි පළමු වැනි පියවර ලෙස හඳුනාගන්න පුළුවන්. නොයෙක් විශ්වවිද්‍යාල ආයතන සහ ඒවා ව්‍යුහගත වී ඇති ආකාරය අනුව යි ලබාදෙන නවක වදයේ ස්වභාවය තීරණය වන්නේ. එසේ ම මෙහි ඇති ප්‍රධාන ම පදනම ධුරාවලිය පවත්වාගෙන යෑම වුවත් දේශපාලන ක්‍රියාකාරකම් සඳහා ශිෂ්‍යයන් රැස්කරගැනීම සම්පූර්ණයෙන් ම සිදු වන්නේ ද මේ නවක වදය ඔස්සේ ගොඩනැගෙන බලහත්කාරී ආධිපත්‍යය මුල්කරගෙන යි.



**ආචාර්ය
නිර්මාල් රංජිත් දේවසිරි**
ඉතිහාසය අධ්‍යයනාංශය
කොළඹ විශ්වවිද්‍යාලය

කෙසේ වෙතත් නවක වදය දීමෙන් සිදු කරන්නේ විශ්වවිද්‍යාලවලට ඇතුළත් වන නවක ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන්ට ශාරීරික සහ මානසික වශයෙන් බලපාන වද හිංසා පැමිණවීම. එය ශිෂ්ටසම්පන්න සමාජයකට නොගැළපෙනවා වගේ ම විශ්වවිද්‍යාලයකට අවශ්‍ය වන්නේත් නැහැ. එහෙත් මේ නවක වදය ක්‍රියාත්මක කරන පිරිස නවක වදය සාධාරණීකරණය කරන්න නොයෙකුත් හේතු ඉදිරිපත් කරනවා. ඒ කිසිවක් හරයක් ඇතුව පවසන දේවල් විදිහට දකින්න බැහැ.

නවක වදය මේ වන විට දරුණු ලෙස විකෘතනය වෙමින් තිබුණත් එහි ආරම්භය සිදු වී ඇත්තේ මෘදු මට්ටමින්. උසුළු විසුළු කිරීම සාමාන්‍යයෙන් ඕනෑම සංස්කෘතියක දැකිය හැකි දෙයක්. පීඩාකාරී ලෙස නවක වදය දක්වා පැමිණ ඇත්තේ ඒ උසුළුවිසුළු කරගැනීමි. නවක

වදය දීමෙන් සිදු කෙරෙන්නේ නවකයන්ට සමාජානුයෝජනය සඳහා මඟපෙන්වීම බවත් ඔවුන්ගේ ලැජ්ජාව, බිය දුරුකිරීම බවත් සමානාත්මතාව ඇති කිරීම බවත් ඇතැම් අය කියා සිටියත් වර්තමානය වන විට ඒ තත්ත්වය වෙනස් වී ඇති බවයි පෙනෙන්නට තිබෙන්නේ. මේ වන විට නවක වදය ඉතාමත් හිංසාකාරී යි. නවක වදයට භාජනය වන ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන්ගේ ශාරීරික සහ මානසික පෞරුෂ බිඳවැටෙන්නේ ඉතා ම බරපතල අන්දමින්. ඇතැම් අය ජීවිත කාලය පුරාවට මානසික රෝගීන් බවට පත්වීමත් බේදනීය කරුණක්. එසේ ම ශාරීරික රෝගීන් බවට පත් කරන සහ දිවිනසා ගැනීමට පොළඹවන තත්ත්වයක් ද එයින් ඇති වෙනවා. එයින් අනිටු ප්‍රතිඵල අත්වන්නේ වද බන්ධනවලට භාජනය වන අයට පමණක් නොවෙයි. ක්‍රියාත්මක කරන පිරිසට ද එවැනි දේ මානසික වශයෙන් බලපෑම් කරනවා.

විශ්වවිද්‍යාලවලින් පිටවන බොහෝ දෙනා සමාජයේ ඉහළ තලවලට යොමු වුවත් ඔවුන්ගේ පෞරුෂයේ බණ්ඩන ඇති කිරීමට මෙවැනි දේවලින් ඇතිවන්නේ දරුණු බලපෑමක්. කෙසේ වෙතත් නවක වදය සාධාරණීකරණය කිරීමට කිසිදු හේතුවක් නැහැ. සාධාරණීකරණය වෙනුවෙන් ඉදිරිපත් කරන හේතු ප්‍රසිද්ධියේ ප්‍රකාශයට පත්කිරීමක් සිදු වන්නේත් නැහැ. ඇතැම්විට නවක වදය ක්‍රියාත්මක කරන පිරිස් පවා ප්‍රකාශ කරන්නේ ඔවුන් එවැනි දේට විරුද්ධ බව යි. ඇතැමුන්ගේ මතය වන්නේ නවක වදය ලබාදීමෙන් සිදු වන්නේ උපසංස්කෘතිය පවරා දීම බව යි. එහෙත් මේ කිසිවක් පිළිගැනීම සඳහා කිසිදු පදනමක් නැහැ.

■ කාංචනා සිරිවර්ධන

බුද්ධි අංශවල මැදිහත්වීම ශී අවශ්‍ය වන්නේ



**මහාචාර්ය
සම්පත් අමරතුංග**
උපකුලපති
ශ්‍රී ජයවර්ධනපුර විශ්වවිද්‍යාලය

අපේ බුද්ධි අංශ මේ පිළිබඳ සැලකිලිමත් නොවෙන්නේ ඇයි යන ප්‍රශ්නයයි මට තිබෙන්නේ. නවකවදය දෙන කිසියම් කෙනකුට විරුද්ධව විශ්වවිද්‍යාලය දඬුවම් පැන වූ විට ඒ නවක වදය සිදු කළ පුද්ගලයා බේරගන්න කවුරුවත් ඉදිරිපත් වෙන්නේ නැහැ.

නවක වදය විවිධ ආකාරයට අර්ථ දක්වනවා. කුමන විදිහට අර්ථ දැක්වුවත් මා පිළිගන්නා ආකාරයට කිසිම කෙනකුට මානසික හෝ ශාරීරික හෝ පීඩනයක් ඇති කිරීමට කිසිවකුට අයිතියක් නැහැ. ජාතික විශ්වවිද්‍යාල පද්ධතියේ සිදුවන දැවැන්ත පර්යේෂණ, නවෝත්පාදන,



ජාතියටම අවශ්‍ය කරන බුද්ධිමතුන් දායාද කිරීම ආදියට වඩා කතාබහට ලක්වෙන්නේ මේ නවකවදය ගැන. එක් ලෙසකින් එය කතාබහට ලක් කිරීම කළ යුත්තක්. එහෙත් මෙතැනදී වැදගත් වන්නේ මේ පිළිබඳව සමාජයේ කතාබහක් ගොඩ නැගුණත් නතර නොවෙන්නේ ඇයි යන්න.

අපේ අත්දැකීම් අනුව බොහෝ ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන් නවකවදයට විරුද්ධයි. එසේ හිංසනයන් කරන්න බලාපොරොත්තුවෙන් බොහෝ දරුවන් විශ්වවිද්‍යාලයට එන්නේ නැහැ. එහෙත් යම් සංවිධානාත්මක පිරිසක් විසින් ඔවුන්ගේ මානසික ගැටලු, පීඩන නිසා හෝ වෙනත් කුමක් හෝ සිද්ධියක් නිසා සිදු කරන හිංසාකාරී ක්‍රියා හේතුවෙන් තැනින් තැන නවක වදය මතු වෙමින් තිබෙනවා.

අපේ බුද්ධි අංශ මේ පිළිබඳ සැලකිලිමත් නොවෙන්නේ ඇයි යන ප්‍රශ්නයයි මට තිබෙන්නේ. නවකවදය දෙන කිසියම් කෙනකුට විරුද්ධව විශ්වවිද්‍යාලය දඬුවම් පැන වූ විට

ඒ නවක වදය සිදු කළ පුද්ගලයා බේරගන්න කවුරුවත් ඉදිරිපත් වෙන්නේ නැහැ. ශිෂ්‍ය සංගම්, ශිෂ්‍ය ප්‍රජාව, ආචාර්යවරු මේ කවුරුවත් ඉදිරිපත් වන්නේ නැහැ. ඉන් අදහස් කරන්නේ විශ්වවිද්‍යාල ශිෂ්‍ය ප්‍රජාව එකඟව නවක වදයට විරුද්ධයි යන්නයි. මීට වසර පහළොවකට පෙර ජයවර්ධනපුර විශ්වවිද්‍යාලයේ සිදු වූ සමන්තගේ සාතනය වැනි සිදුවීම් ඊට පසුව ජයවර්ධනපුර විශ්වවිද්‍යාලය තුළ වාර්තා වූණේ නැහැ. ඒ, එවැනි ක්‍රියාවන් සිදු නොවීමට විශ්වවිද්‍යාලය තුළ පසුබිමක් ගොඩනැගුණු නිසා.

විශ්වවිද්‍යාල තුළ පමණක් නොවෙයි දැන් වෙනත් උසස් අධ්‍යාපන ආයතන, පාසල්වල ද නවකවදය හා සම්බන්ධ සිදුවීම් වාර්තා වෙනවා. මේ නවක වදය හා සම්බන්ධ වන පිරිස් පිළිබඳ තොරතුරු බුද්ධි අංශ මගින් රැස් කර එවැනි සිදුවීම් වැළැක්වීම සඳහා ජාතික වැඩපිළිවෙළක් ඔස්සේ ක්‍රියාත්මක වීම අතිශයින් වැදගත්.

නිරෝෂී දොඹගහගේ

මනෝ උපදේශනයට මුල් තැන



ආචාර්ය ජයප්‍රසාද් වෙල්ගම
 ජ්‍යෙෂ්ඨ කථිකාචාර්ය සබරගමුව විශ්වවිද්‍යාලය

විශ්වවිද්‍යාල සිසුන්ගේ මානසික රෝගත් නවක වදයන් අතර සෘජු සම්බන්ධතාවක් පවතින බව අප කළ සංඛ්‍යාන විශ්ලේෂණ පර්යේෂණයකින් තහවුරු වූ කරුණකි. ඒ අනුව සෑම පුද්ගලයන් 5 දෙනෙකුගෙන් එක් අයකුට ම යම් මානසික රෝගයක් වැළඳීමේ අවදානම දැඩි වශයෙන් පවතින බව මනෝ වෛද්‍යවරු පෙන්වා දෙනවා. සාමාන්‍යයෙන් වසරකට විශ්වවිද්‍යාලයට නවක සිසුන් 1000ක් පැමිණියේ නම් සෘජුවම ඒ අතුරින් 200කට පමණ මානසික අස්ථාවරතාවයක් තිබෙන්නට පුළුවන්. මේ 200යෙකුත් අප කළ තවත් පරීක්ෂණයකට අනුව 1000ක ළමයින් කණ්ඩායමක් පැමිණි විට ඉන් සෘජුවම මානසික රෝග සහිත පිරිස 40ක් බව හෙළි වුණා. සුළු මානසික අස්ථාවරතාවල සිට දැඩි මානසික අස්ථාවරතාවලින් මේ ළමයි පෙළෙන්නට පුළුවන්.

අඛණ්ඩව දීර්ඝ කාලයක් මේ දරුවන් මානසික වද හිංසනවලට, කායික අපහසුතාවලට ලක් වීමේදී මේ රෝගී තත්ත්වය උත්සන්න වීමේ ප්‍රතිශතය ඉතාම වැඩියි. එමෙන් ම මානසිකව අස්ථාවර ව සිටි 200ක පිරිසට මානසික රෝග වැළඳීමේ අවදානම ද ඉතා ඉහළයි. මේ බේදනීය ඉරණමට ගොදුරු වන දරුවන්ට නිසි ලෙස නිද ගැනීමටත්, මූලික අවශ්‍යතා ඉටු කර ගැනීමටත් අවස්ථාවක් නොමැති වීම හයානක තත්ත්වයකි.

මෙයට බිලිවන්නේ නවකයන් පමණක් නොවෙයි. එක කණ්ඩායමකින් තවත් කණ්ඩායමක් අධික ලෙස පාලනය කිරීම නිසා විශ්වවිද්‍යාලයක් තුළ දිගින් දිගටම පවතින්නේ වදයකි. එය විවිධාකාරයේ පහරදීම්වල සිට ලිංගික අපයෝජනය වැනි දරුණු තත්ත්වයක් දක්වා දික් ගැස්සුණු අවස්ථා ශ්‍රී ලංකා විශ්වවිද්‍යාල ඉතිහාසය තුළ නැතිවම නොවෙයි. අවසානයේ මේ දරුවන් තත්ත්වාරෝපණය වීම නිසා (බලෙන් ඒ පරිසරයට හුරුවීම) බියගලු සෘණ ආකල්ප සහිත පරාධීන, නිර්මාණශීලිත්වය, විචාරශීලිත්වය මොට වූ පිරිසක් බවට පත් වෙනවා. මේ තත්ත්වය ඉතාම හානිකරයි ඔවුන්ගේ පෞරුෂ සංවර්ධනයට. මේ පිටුපස තිබෙන යම්කිසි දේශපාලනයක ගොදුරු, අතකොළ බවට පත්වෙන්න ඔවුන්ට සිද්ධ වෙනවා. විවිධ රෝගවලින් පෙළෙන දරුවන් වගේ ම වෙනත් ජනවර්ගවලට අයත් දරුවන් හිංසනයට ලක්වීම මෙහි ඇති තවත් හානිකර තත්ත්වයකි. හින්ත උගත පෞරුෂයකට ලක් වූ මේ පිරිස අතරින් පාඨමාලා හැර දා යන සිසුන් මෙන් ම වසරක් පසු වී අධ්‍යයන කටයුතු නැවත ආරම්භ කරන සිසුන් ද සිටිනවා.

පන්ති සාමාර්ථයක් සහිතව අධ්‍යයන කටයුතු නිසි ලෙස සම්පූර්ණ කර ගත නොහැකිව ඇතැම් සිසුන් දුක් විදින්නේ ද මේ කරදරය නිසා. මූලික අයිතීන් කප්පාදු කළ විශ්වවිද්‍යාල තුළ අපට දකින්නට ලැබෙන්නේ මිය ගිය බුද්ධිමය පරිසරයකි. මේ නිසා විශ්වවිද්‍යාලවල උපදේශන සේවා පවත්වාගෙන යාම ද දක්නට ලැබෙනවා. පසුගිය වසර 4ක කාල සීමාව තුළ කරන ලද සංඛ්‍යා ලේඛන විග්‍රහය හෙළිකළේ මෙවැන්නකි. මානසික අවපීඩනයට පත් ව සිටි දරුවන් සංඛ්‍යාව 40%කි. 21% ක ප්‍රතිශතය හීනිකාව හා සාංකාවෙන් පෙළුණු අය. 18%ක් සියදිවි නසා ගැනීමේ වර්ෂාව ප්‍රදර්ශනය කළා. ඉතිරි 21% ක ප්‍රතිශතය නියෝජනය කළේ පශ්චාත් කම්පන, පෞරුෂ සංවර්ධන ගැටලු, පෞරුෂ අක්‍රමිකතා, බින්න උත්මාදය මෙන් ම ඇබ්බැහිවීම්වලට ලක් වූ දරුවන්. මෙලෙස සමස්තයෙන් සැලකිය යුතු පිරිසක් හිදිසියේ මානසික රෝගී තත්ත්වයට පත්වන්නේ නවක වදයේ ගොදුරක් වීම නිසා.

මේ සම්බන්ධයෙන් සම්පාදනය වූ නීතිය කොතරම් ශක්තිමත් වුවත් එය නිසියාකාරයෙන් ක්‍රියාත්මක නොවීම අදටත් ප්‍රහේළිකාවකි. මේ විෂම වක්‍රය තුළ අහිංසක දරුවන්ගේ ජීවිත ආරක්ෂා කර දෙන්න කිසිම අයකු ඉදිරිපත් වන්නේ නැහැ. වූදිනයන්ට එරෙහිව සාක්ෂි ගොනු කිරීමටත් නිසි ක්‍රමවේදයක් අත්‍යවශ්‍යයි. ඊට අවශ්‍ය බලතල පවරන ලද නිශ්චිත ඒකකයක් සෑම විශ්වවිද්‍යාලයක් තුළම ස්ථාපිත කිරීමට කතිකාවක් ගොඩනැගිය යුතුයි. මේ ත්‍රස්තවාදය නොපමාව පරාජය කළ හැක්කේ නීතියේ ආධිපත්‍යයට කල් නොමරා ඉඩ දීමෙන්.

මහේෂිකා දිසානායක

පුළුල් සමාජ ප්‍රතිසංස්කරණයක් අවශ්‍යයි



නීතිඥ උපුල් කුමාරප්පෙරුම
සාමාජික
ජාතික විශ්වවිද්‍යාල පාලක සභාව
පේරාදෙණිය විශ්වවිද්‍යාලය



නවක වදය සම්බන්ධයෙන් පවතින නීතිමය රාමුව ගත් විට එය ක්‍රියාත්මක වන්නේ 1998 අංක 20 දරන අධ්‍යාපන ආයතනවල නවකවදය සහ වෙනත් ස්වරූපයේ සාහසික ක්‍රියා තහනම් කිරීමේ පනත අනුව යි.

මේ පනත අනුව නවක වදයට සම්බන්ධ වූ අයකු මහේස්ත්‍රාත්වරයකු ඉදිරියේ නඩු විභාගයකින් වරදකරුවකු වුවහොත් අවුරුදු 2කට නොවැඩි බරපතල වැඩ සහිත සිර දඬුවමකට යටත් වන අතර වන්දි ගෙවීමට ද සිදු වෙනවා. ලිංගික හිංසනයක් හෝ බරපතල තුවාල කිරීමක් හෝ සිදු කළහොත් අවුරුදු 10කට නොවැඩි සිර දඬුවමකට යටත් වන අතර වන්දි ගෙවීමට ද සිදු වෙනවා. සාපරාධී බලහත්කාරකමක් කළහොත් අවුරුදු 5කට නොවැඩි බරපතල වැඩ ඇති සිරදඬුවමක් ද ප්‍රාණ ඇපකරුවකු ලෙස රඳවා ගතහොත් අවුරුදු 7කට නොවැඩි සිරදඬුවමක් ද විදීමට යි සිදු වන්නේ. ලිංගික හිංසනයක් සිදු කළහොත් මහේස්ත්‍රාත් අධිකරණයේදී හැරෙන්නට ඇප ලබා ගත නොහැකි

යි. මේ පනතේ 8 වැනි වගන්තිය අනුව නඩු පැවරීමේදී වරදකරුවකු වුවහොත් උසස් අධ්‍යාපන පද්ධතියෙන් ඉවත් කිරීමේ හැකියාව යි පවතින්නේ. එලෙස වරදට වරදකරුවන් වූ සිසුන් බොහෝ පිරිසකගේ ශිෂ්‍යභාවය අහෝසි කර තිබෙනවා. කෙසේ වෙතත් මේ වන විට පනත ශක්තිමත් ව ක්‍රියාත්මක වන බව කිව යුතු යි.

බොහෝ විට විශ්වවිද්‍යාල තුළ ශිෂ්‍ය ගැටුම් එළියට එන්නේ කලාතුකින්. ඇතැම් විට සුළු කාරණා ලෙස සලකා විශ්වවිද්‍යාල පරිපාලනය නීතිය ක්‍රියාත්මක කිරීමට පෙළඹෙන්නේ නැහැ. එහෙත් නවක වදය තුළ අමානුෂික ක්‍රියාකාරකම් සිදු වන විට ඒ සඳහා කටයුතු කිරීම ඔවුන්ගේ වගකීමක්. ඒ වගේ ම සිසුන් වෙත ද සමාජ වගකීමක් පැවරෙන්නේ මහජන මුදලින් නිදහස් අධ්‍යාපනය ලබන පිරිසක් ලෙස අධ්‍යාපනයේ නිසි ඵල නෙළා ගැනීමට. මෙහිදී තවත් වැදගත් කාරණයක් වන්නේ වෛද්‍ය වැනි පීඩවලින් නවක වද ක්‍රියාවන් අසන්නට නොලැබීම. හොංකොං, ටෝකියෝ, ජවහල්ලාල්නේරු වැනි පිරවට විශ්වවිද්‍යාලවල තත්ත්වයන් එසේම යි. ඔවුන්ගේ විෂය පාඨමාලාවල ස්වභාවය අනුව එවැනි ක්‍රියාවල නිරතවන්නට ඔවුන්ට කාලයක් නැහැ. එහෙත් ඇතැම් අපේ රටේ ඇතැම් පීඩවල සරල පාඨමාලා

පවතින විට සිසුන්ට නිදහසේ කාලය ගෙවන්නට අවකාශ ලැබෙනවා. මේ නිසා පවතින ලිහිල් විෂය නිර්දේශ නවීකරණය වීම අවශ්‍ය යි. ඒ සමඟ ම ඒවා යාවත්කාලීන වීම රැකියා වෙළෙඳපොළ ගැටලුවට ද විසඳුමක්.

අනෙක් බරපතල ම කාරණය වන්නේ නවක වදය පිටුපස තිබෙන සමාජ අර්බුදය තේරුම් නොගෙන කටයුතු කිරීම යි. නවක වදය සිදු කරන්නාට තිබෙන ගැටලුව හඳුනා ගත යුතු යි. ඔවුන් හැසිරෙන්නේ සමාජ පීඩකයන් ලෙස. මෙයට ප්‍රධාන හේතුව වන්නේ ඇති නැති පරතරය තුළින් නිර්මාණය වන සමාජ විෂමතාව විශ්වවිද්‍යාල පරිසරයේ ද ක්‍රියාත්මක වන විට ඇති ගැටුම යි.

මේ නිසා පුළුල් සමාජ ප්‍රතිසංස්කරණයක් නොකර විශ්වවිද්‍යාලය තුළ නවක වදයට එරෙහි ව විසඳුම් සෙවීමට කටයුතු කිරීම ප්‍රායෝගික වන්නේ නැහැ. එහිදී නීතිය ක්‍රියාත්මක කිරීම මඟින් පමණක් එය කළ නොහැකි යි. මේ සමාජ විෂමතාව සහ නවක වදය තුළ පවතින ග්‍රාමාභාවය පිළිබඳ අවබෝධයක් සිසුන්ට ලබා දිය යුතු යි. එහිදී මේ පිළිබඳ පුළුල් සමාජ කටයුතුක් ඇති වීම ඉතා වැදගත්.

■ මාලා මල්කාන්ති පරණගමගේ

රැහට මුලපිරීම

◀ **ප්‍රියන්ත සුරේෂ් ද සිල්වා**

වර්තමානයේ මේ නවක වදය වැඩි වශයෙන්ම පවතින්නේ දකුණු ආසියානු රටවලයි. බංග්ලාදේශය, ඉන්දියාව හා ශ්‍රී ලංකාව ඒ අතුරින් ප්‍රමුඛ ස්ථානයක් ගන්නවා. උතුරු ඇමරිකාවේ, ප්‍රංශයේ සහ පෘතුගාලයේද ඇතැම් උසස් අධ්‍යාපන ආයතනවල නවක වදය පැවතුණ ද දකුණු ආසියානු රටවල පවතින නවක වදය මෙන් එය අමානුෂික නැහැ.

ශ්‍රී ලංකාවේ නවක වදය ඇරඹීම මුල් කාලයේ එය හැදින්වූයේ 'මල් සමය' නමින්. මෙය සතියක් හෝ දින දහයක් වැනි කාලයක් පැවතුණා. එද පැවතියේ නවක සිසු සිසුවියන් තම ගම්බිම්වල තොරතුරු, සම්ප ශ්‍රීතීන්ගේ තොරතුරු නම් ගම් වැනි දේ මතක තබාගෙන ජ්‍යෙෂ්ඨයන් ඉදිරියේ ප්‍රකාශ කිරීම, ගී ගැයීම, දිවීම වැනි සාමාන්‍ය ක්‍රියාකාරකම්. එහි අරමුණ වූයේ නවකයන් හා ජ්‍යෙෂ්ඨයන් අතර සුභදත්වය වර්ධනය කර ගැනීමයි. පසුකාලීනව නවකයන්ට පළමු වසරේ ඇදිය යුතු ඇඳුම, හිස පිරිය යුතු ආකාරය, පැළඳිය යුතු පාවහන් වර්ගය පවා ජ්‍යෙෂ්ඨයන් විසින් තීරණය කෙරුණු අතර වේෂනිරූපණ ආලේපන හෝ නියපොතු වර්ණ ගැන්වීම වැනි දෑ තහනම් කෙරුණා. පසුව වාචික පරිභව කිරීම වැනි වදවලට ලක් කෙරුණු අතර ක්‍රමයෙන් එය ශාරීරික වද හිංසා බවට පත්ව වර්තමානයේ දරුණු ලිංගික අපචාර දක්වා වර්ධනය වී තිබෙනවා.

නවක වදය නමින් හැදින්වෙන නවකයන් පීඩාවට පත් කිරීමේ ක්‍රියාවලියේ ඉතිහාසය 7 වැනි සහ 8 වැනි සියවස් දක්වා විහිදෙනවා. එය ආරම්භ වූයේ ශ්‍රීක සංස්කෘතියෙන් බවයි පැවසෙන්නේ. එහි ක්‍රීඩා පාසල්වලට නවකයන් පැමිණි කල ඔවුන් පරිභවයට ලක්කිරීම සහ සරදම් කිරීමේ ක්‍රියාවලියක් එවක

පැවතුණා. පසුකාලීනව නවක වදය වර්ධනය වූයේ හමුදා සෙබළුන් අතරයි. පළමුවැනි ලෝක යුද්ධයේ සටන් පෙරමුණට ගිය ඇතැම් හමුදා සෙබළුන් යුද්ධය අවසන් වීමෙන් පසු උසස් අධ්‍යාපනය ලැබීම සඳහා උසස් අධ්‍යාපන ආයතන හා විශ්වවිද්‍යාල වෙත යළි යොමු වුණා. තමන් හමුදා කඳවුරුවල අත්විඳි විවිධ පීඩා විශ්වවිද්‍යාල හා උසස් අධ්‍යාපන ආයතනවලට පිවිසෙන නවකයන් සඳහා අත්හද බැලීමට මේ පිරිස උත්සාහ කළා. පසුව එය විවිධ මුහුණුවරින් වර්තමානය දක්වා පැමිණ තිබෙනවා. 19 වැනි සියවසේ අගභාගයේ හා 20 වැනි සියවසේ මුල් භාගයේ නවක වදය ආශ්‍රිත ප්‍රවණ්ඩත්වයක් යුරෝපය පුරා ව්‍යාප්ත වුණා. නවක වදය හේතුවෙන් සිදු වූ පළමු මරණය ලෙස වාර්තා වන්නේ 1873 කෝනල් විශ්වවිද්‍යාලයේදී මරණයට පත් වූ ජෝර්ජ් නමැති ශිෂ්‍යයාගේ මරණයයි.

1960 දශකය දක්වා ඉන්දියානු විශ්වවිද්‍යාලවල නවක වදය සාමාන්‍ය සිදුවීමක් පමණක් වුණා. පසුව දැඩි ව එය පැතිර ගියේ ව්‍යසනයක් ලෙස. විශේෂයෙන් කුලය, ආගම හා

පළමුවැනි ලෝක යුද්ධයේ සටන් පෙරමුණට ගිය ඇතැම් හමුදා සෙබළුන් යුද්ධය අවසන් වීමෙන් පසු උසස් අධ්‍යාපනය ලැබීම සඳහා උසස් අධ්‍යාපන ආයතන හා විශ්වවිද්‍යාල වෙත යළි යොමු වුණා. තමන් හමුදා කඳවුරුවල අත්විඳි විවිධ පීඩා විශ්වවිද්‍යාල හා උසස් අධ්‍යාපන ආයතනවලට පිවිසෙන නවකයන් සඳහා අත්හද බැලීමට මේ පිරිස උත්සාහ කළා.

සංස්කෘතික වශයෙන් බෙදී වද හිංසා පැමිණවීම දැකිය හැකි වුණා. සිසුන් අතර පැවැති ආගමික කුල හා සංස්කෘතිකමය එදිරිවාදිකම් විසඳා ගැනීම සඳහාද ඔවුන් නවක වදය අවියක් කර ගත්තා. ඉහළ යැයි සම්මත කුලවල සිසුන් පහත්යැයි සම්මත කුලවල සිසුන්ට ප්‍රහාර එල්ල කළා. ඇතැම් අය මරා දැමීමා. මේ තත්ත්වය කෙතරම් උග්‍ර වූවාදැයි කියතොත් සමස්ත ඉන්දියාවේම නවක වදය තහනම් බවට 2001 වසරේදී ඉන්දියානු ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය නියෝගයක් පැනවූවා. ඇමරිකාවේ බෙහෙවින් නවක වදයට ලක් වූයේ කළු ජාතික සිසුන්. කළු සුදු හේදය මත නවක වදය තුළින් පළිගැනීමට සුදු ජාතික සිසුන් පියවර ගත්තා.



ශ්‍රී ලංකාවට නවක වදය නමැති ක්‍රියාවලිය දසාද කෙරුණේ 1940 - 45 වැනි කාලයේ බ්‍රිතාන්‍ය විශ්වවිද්‍යාල පද්ධතිය තුළිනුයි. එහෙත් එය වර්තමානයේ මෙරට විශ්වවිද්‍යාලවල පවතින ආකාරයේ අමානුෂික නවක වදයක් නොවෙයි. නවක වදයට රැගත් නමැති වදන යෙදුණේ බ්‍රිතාන්‍යයේ පැවැති එක්තරා අපූරු සිදුවීමක් ඇසුරින්. බ්‍රිතාන්‍යයේ උසස් අධ්‍යාපන ආයතන ලෙස අදටත් පවතින ඔක්ස්ෆර්ඩ් හා කේම්බ්‍රිජ් විශ්වවිද්‍යාලවලට අතීතයේ පිවිසීමට අවකාශ සැලසුණේ රාජකීයයන්ට හා ප්‍රභූ පවුල්වල තරුණ තරුණියන්ට පමණයි. 19 වැනි සියවසේදී පමණ රාජකීයයන් එම විශ්වවිද්‍යාලවලට ඇතුළත් වූ විට ඔවුන් පිළිගැනීම සඳහා ජ්‍යෙෂ්ඨයන් විසින් එක්තරා ක්‍රීඩාවක් පැවැත්වුවා. ඒ රාජකීයයකු හෝ ප්‍රභූ පැළැන්තියේ අයකු විශ්වවිද්‍යාලයට පැමිණි විට ඔවුනට වැරහැලි අන්දවා, වතුරින් නහවා, උසුළු විසුළු කරමින් ඔවුන් පිළිගැනීමේ සම්ප්‍රදායයි. එය හඳුන්වනු ලැබුවේ, Royal Admission Game නමින්. නවක වදය නොහොත් රැගත් යන වදන නිර්මාණය වූයේ එම ක්‍රීඩාවේ මුල් අකුරු තුන වන R.A.G ඇසුරින්.



අරුම පුදුම තෑග්ගක්

▲ හේමසිරි කස්තුරිආරච්චි

ඵංගලන්තයේ කේම්බ්‍රිජ් විශ්වවිද්‍යාලයේ ඉහළම අධ්‍යාපනය ලබා අධිනීතිඥයකු ලෙස සමත් වී සිය රට පැමිණි ද සිට බෝතලේ වලව්වේ මද්දුම පුතා වූ ඇෆ්.ආර්.සේනානායක කළේ ජාති, ආගම්, කුල ආදී හේද නොබලා රටට නිදහස ලබා ගැනීමට කටයුතු කළ හැකි අයට අත හිත දීමයි. නොයෙක් විට එවැනි අයගේ ක්‍රියාමාර්ග සාර්ථක කර ගැනීම පිණිස මිල මුදලින් ද ඔහු දයක වුණා.

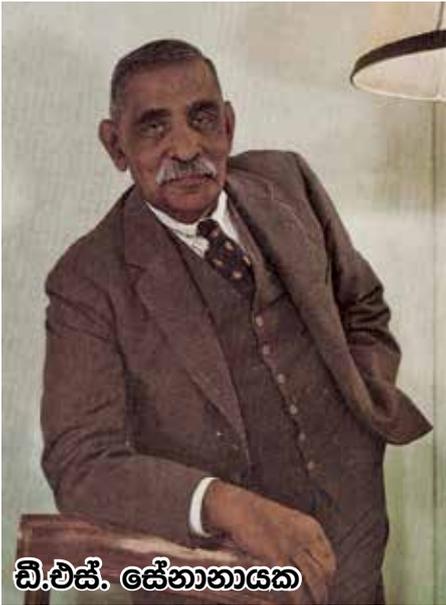
එකල ස්වදේශීය නායකයන්ට සිය රජයේ විවිධ බලතල සීමිත ප්‍රමාණයකට ප්‍රදානය කරන්නට ඉංග්‍රීසි රජය කටයුතු කළ ද ඔවුනට කිසි ලෙසකින් හෝ මාසිකව නියමිත වේතනයක් පිරිනමන්නට සැලැසුම් කර තිබුණේ නැහැ. ඒ, නිසා ඔවුන් සිය වියහියදම් තමන් අතින්ම දරා ගත්තා.

වරාගොඩ ඩී.බී.ජයතිලක මුලින් ම ගුරුවරයකු ලෙසත් බෞද්ධ නායකයකු ලෙසත් කටයුතු කර එංගලන්තලට ගොස් ඔක්ස්ෆර්ඩ් විශ්වවිද්‍යාලයේ

අධිනීතිඥයකු ලෙස ඉහළින් ම සමත්ව යළි සියරට පැමිණිය ද නමුදු ඔහු නීතියෙන් මුදල් හරිහම්බ කරන්නට උසාවි ගියේ නැහැ. ඔහුට අයිතිව තිබෙන්නේ පියාගෙන් ලද දේපල හා මෑණියන්ගෙන් අලුතින් ලද දේපල පමණක් බවත් ඔහු දැන ගත්තේ කලකට පෙරදී. විද්වත් ලේඛකයකු ලෙසත් ඕනෑම දේශීය හා විදේශීය රාජ්‍ය නායකයකු හමුවේ සිය දක්ෂතා දැක්විය හැකි පුද්ගලයකු ලෙස ජයතිලක ගැන දැන සිටි එෆ්.ආර්. සේනානායක මේ අවස්ථාවේදී ඔහු වෙනුවෙන් තමන් කිසියම් මහ මෙහෙරක් ඉටු කළ යුතු යැයි සිතේ සනිටුහන් කර ගත්තා.

එයින් පසු ඔක්තෝබර් මාසයේ මුල් සතියේ දිනෙක වරාගොඩ ජයතිලකගේ නිවෙසට පැමිණ සේනානායක සුළු කතාබහකින් පසුව "ලැස්තීවෙලා එන්න ගමනක් යන්න" යැයි කියා සිටියා.

"කොහෙද යන ගමන ?"යි ඔහු සිනාමුසු මුහුණින් යුතුව විමසුවත් නමුදු උත්තරයක් ලැබුණේ නැහැ.



ඩී.එස්. සේනානායක

ඔහු තමන්ට කවරදකවත් නිර්වචන ගමනකට කතා නොකරන බව සිතා ගත් ජයතිලක තම යුරෝපීය ඇඳුම් කට්ටලයෙන් සැරසී සේනානායකගේ මෝටර් රථයේ පසුපස අසුනේ ඔහු සමඟ ම හිඳ ගත්තා.

රථය අගනුවරින් බැහැරව පැය ගණනක් ගමනේ යෙදී සිටියදී 'අප යන්නේ කෙතේට' යි ජයතිලක සිය යහළුවාගෙන් විමසුවත් පිළිතුරක් ලැබුණේ නැහැ. අවසානයේ මෝටර් රථය නතර කරන ලද්දේ සේනානායකගේ දෙඩම්ගස්ලත්දේ පොල්වත්තට පැමිණීමෙන් පසුව යි. තම ස්වාමියා පැමිණි බව දුටු එහි කළමනාකරුවරයා ඉදිරියට පැමිණ ඔවුන් පිළිගත්තා.

කවදත් හොඳ සාර්ථක වැවිලිකරුවකු වූ බෝතලේ සේනානායකවරුන්ගේ අත් ගුණය නිසා ම රජයේ කැලෑ ඉඩමක් වූ මෙය සේනානායක මිලයට ගෙන එහි සේවක පවුල් දෙළහක් පදිංචි කරවා එහි කැළය කපා කොට දමා පැළ පොල් වගාවක් ඇති කෙරෙව්වා. ඒ පැළ පොල් වගාවයි සාරවත්ව එලඳවා ලැබෙන මහා පොල්වත්තක් බවට පත්වුණේ.

"වත්තේ සියල්ලන්ම මෙතැනට කැඳවන්න" යි අණ ලැබුණා. සියල්ලන් ම එහි කාර්යාල මිදුලට එක් රැස් වූ



එල්. ආර්. සේනානායක

පසුව සේනානායක අතින් ගත් කිසියම් ලිපිගොනුවක් ද රැගෙන ජයතිලක සමඟ ඔවුන් ඉදිරියේ පෙනී සිටියා. මේ අතර ජයතිලක ඉදිරියට සිදු වන්නේ කුමක් දැයි සිතාගත නොහැකිව යි. 'අද මම මේ වත්ත වෙත කෙනකුට පවරනවා' යි සේනානායක පිරිස අමතා කළ ප්‍රකාශයෙන් කවුරුත් මවිතයට පත් වුණා.

'මටත් වඩා හොඳ කෙනෙකුටයි වත්ත පවරන්නේ' යනුවෙන් කී සේනානායක මෙතෙක් තමන් අත වූ ඔප්පුවේ පිටපත මේ පිරිස ඉදිරියේදී ම ජයතිලක අතට ප්‍රදානය කර සිටියා. මහත් විමතියෙන් යුතුව එය පෙරළා බැලූ ඔහුට දක්නට ලැබුණේ තමනට අයිති අක්කර අනුවක මේ සරුසාර පොල් ඉඩම ඩී.බී.ජයතිලකට තැහි ඔප්පුවකින් පිරිනමන බව නිත්‍යානුකූලව ම සේනානායක විසින් ලියවා අත්සන් කර පිරිනමා ඇති බව යි.

"මොනවා, මේ වත්ත මට තැහි ඔප්පුවකින් පවරාලා ඇයි ? මොකක්ද මේ කළ වැඩේ තේරුම" යනුවෙන් ඩී.බී ජයතිලක සේනානායකගෙන් විමසා සිටියේ කාරණය හරිහැටි තේරුම් බේරුම් කර ගැනීමට යි.

"කාරණය මේකයි මැතිතුමෝ, දැන් ඔබතුමා රාජ්‍ය මන්ත්‍රීවරයෙක්නේ. ඒ වුණාට මාගේඔබතුමාට නිසි වැටුපක් ලැබෙන්නේ නැහැනේ. ඔබතුමාගේ වියදම් ඔබතුමාම කර ගන්න ඕනනේ. ඉතින් ඔබතුමාට මාසයක් පාසා ස්ථිර ආදායමක් ලැබෙන



ඩී. සී. සේනානායක

තත්ත්වයකුත් නැහැනේ. ඒ නිසයි මම දැන් නීතිපතා ආදායමක් ලැබෙන මේ පොල්වත්ත ඔබතුමාට තැහි ඔප්පුවකින් පිරිනැමුවේ. ඔබතුමා ඉදිරියට ලංකාවේ දේශපාලනයේ තවත් ඉදිරියට යන බව මට ඉර හඳ මෙන් විශ්වාසයි. ඒ නිසාම එහෙම දියුණු වන විට ඔබතුමාට වියදම් කරන්න මුදල් නැති වෙන විට යම් යම් අයගේ අයවා කටයුතුවලට යටවෙන්න සිද්ධ වෙන්න පුළුවන්. අල්ලස්වලට, පගාවලට යොමුවන්න පුළුවන්. එහෙම නොවෙන්න බලාගෙනයි අද මා මේ අන්දමට ඔබතුමාට මේ පොල්වත්ත පරිත්‍යාග කළේ." යනුවෙන් සේනානායක සේවක පිරිස ඉදිරියේදී ම කරුණු පැහැදිලි කළ විට එය කොයි කාටත් පුදුමයට හේතුවක් වුණා.

ජයතිලක මේ මහා පරිත්‍යාගය පිළිගත්තේ දෙනතට නැඟුණු සතුටු කඳුළුවලින් ද යුතුව යි. මේ මහා පරිත්‍යාග මතු කලෙක ජයතිලකගේ දේශපාලන ජීවිතයට බෙහෙවින් උපකාරී වුණා. සේනානායක තමන්ට පරිත්‍යාග කළ දෙඩන්ග ස්ලන්දේ සරුසාර පොල්වත්ත මහාභාරකාරතුමාට පවරා එයින් ලැබෙන ආදායම අනුව තමන් මුලින් ඉගෙනගත් විද්‍යාලංකාර පිරිවෙන, වෙස්ලි විදුහල, මහනුවර ධර්මරාජ විදුහලට හා මරදනේ ආනන්ද මහා විද්‍යාලයට, හා බම්බලපිටියේ විශාලා විද්‍යාලයට මුදලින් ආධාර කරන ලෙස ලිඛිතව සඳහන් කර තිබීම විශේෂ කරුණක්. එය අද පවා නිසි ලෙස ක්‍රියාත්මක යි.



කඩවර දෙවි සෙත් පතනා

විවිධ ආගමික හා ඇදහිලි විශ්වාස රටක සංස්කෘතිය ගොඩනැගීමට පදනම් වන එක් කාරණයක්. ශ්‍රී ලංකාවේ ද වර්තමානයේ ප්‍රධාන වශයෙන් බෞද්ධාගම පදනම් කර ගෙන එය සිදු වුවත් ඇත අතීතයේදී යක්ෂ, නාග, දේව සහ මනුෂ්‍ය ආදීන් මෙන් ම ගස්, ගල්, ඉර, හඳ ආදිය ද මෙරට ජනයා ඇදහූ බවට ඉතිහාසය සාක්ෂි දරනවා. එම ඇදහිලි ක්‍රම මත පදනම් වූ ශාන්තිකර්ම අදත් දක්නට ලැබුණත් ඒවා මුල් තත්ත්වයෙන් ම දැක බලා ගැනීමට හැකි වන්නේ ඉතා කලාතුරකින්.

කඩවර කංකාරි ශාන්තිකර්මය එවැනි දුර්ලභ ගණයේ ශාන්තිකර්මයක්. පසුගිය ද කතරගම දේවාල පරිශ්‍රයේදී මේ ශාන්තිකර්මය රැය පහන්වන තුරු පැවැත්වුණේ රටේ ජනාධිපතිවරයාගේ ප්‍රධානත්වයෙන් වීමත් සුවිශේෂී කරුණක්.

කඩවර කංකාරි ශාන්තිකර්මය ශ්‍රී ලංකාවේ පැවැත්වෙන පැරණි ම ශාන්තිකර්මයක්. එමෙන් ම අභාවයට යමින් පවතින්නක්. කෙසේ වෙතත් මේ ශාන්තිකර්මය රජරට ප්‍රදේශයෙන් ආරම්භ වී උඩරට, පහතරට, සබරගමුව සම්ප්‍රදයන් ලෙස ද ව්‍යාප්ත ව පවතිනවා. විශේෂයෙන් මේ ශාන්තිකර්මය අභාවයට යාමට මුල් වී ඇත්තේ එය උගත් ගුරු පරම්පරාවන්ගේ හිඟකම යි. ජනප්‍රවාදවලට අනුව කඩවර ශාන්තිකර්මය මහනුවර, කුරුණෑගල, පොළොන්නරුව සහ බිම්තැන්න යන ප්‍රදේශවලට උරුම වූවක්.

මෙවර මේ ශාන්තිකර්මය කතරගම දේවාල පරිශ්‍රයේදී පැවැත්වීමට මූලිකත්වය ගනු ලැබුයේ බිම්තැන්න කඩවර ශාන්තිකර්ම පරපුර. ඒ, බිම්තැන්නේ වනසිංහ මුදියන්සේ පරම්පරාවේ අවසන් පුරුක සේ සැලකෙන හෝලිය බණ්ඩාර මහගෙදර සමන් කුමාර සමරනායක ප්‍රමුඛ යකැදුරු කණ්ඩායම විසින්.

කලා වැව ඉදිකිරීමට මූලික වන්නේ කඩවර දෙවියන්. ජනප්‍රවාදයට අනුව පසු කලෙක කඩවර දෙවියන් බවට පත්වන්නේ ධාතුසේන රාජ්‍ය සමයේ රජරට හෙවත් අනුරාධපුරයේ ජීවත් වූ සෙනෙවිරත්න නම් අභිංසක ගැමියෙක්. තම බිරිද සමඟ සිදු වූ අඛදබරයකදී ඇය බත් මුවටියෙන් පහර දීම නිසා එය බිඳී කරවටා රැඳීමෙන් ඇති වූ දඩ හිත් වේදනාව නිසා සෙනෙවිරත්න වනගත වෙනවා. ඔහු වසර දෙළහක පමණ කාලයක් වනගත වී මුව රංචුවක් සමඟ ජීවත් වූ බව යි කඩවර කංකාරිය සිදු කරන යකැදුරු කණ්ඩායමේ එස්. ඒ. එස්. සුදේශ් ප්‍රියදර්ශන පවසන්නේ.

ඔහු පවසන පරිදි කඩවර උත්පත්ති කතාව මෙසේ යි. "එවකට රජ කළ ධාතුසේන රජු මේ සෙනෙවිරත්න පිළිබඳ ව දැනගන්නේ රජ වාසලට දඩ



මස් සපයන වැද්දන්ගේ පැමිණිල්ලකට අනුව යි. දඩයම් සඳහා යන දඩයක්කරුවන්ගෙන් සතුන් බේරා ගන්නා මේ සෙනෙවිරත්නට වහා ම රජ වාසලට පැමිණෙන ලෙස අණ කරන රජු සෙනෙවිරත්නගෙන් විමසා සිටින්නේ වනාන්තරයේ ඔහු දුටු වටිනා ම වස්තුව කුමක් ද යන්න යි. කැළය තුළ තමා දුටු වටිනාම සම්පත ලෙස ඔහු රජුට පවසන්නේ විශාල කල වැලකින් වට වූ ජල මූලාශ්‍රය. ඉන්පසු ඔහු සමඟ කැළයට ගොස් එය නරඹන රජතුමා එම රමණීය ජල මූලාශ්‍රය වටකොට වැටක් නිර්මාණය කළ යුතු බව පවසා ඒ කටයුත්ත සෙනෙවිරත්නට ම භාර දෙනවා. එකී කටයුත්ත නියමාකාරයෙන් අවසන් කරන සෙනෙවිරත්න රජුගේ විශ්වාසයටත් පැසසුමටත් ලක්වනවා. කල වැලකින් වට වූ නිසා මේ වැව කලා වැව ලෙස හැඳින්වූවා.

නියං සමයකදී කලා වැව සිදී යාමෙන් පසු නැවත ජලය පිරවීමට වැස්ස ලබා ගැනීමේ අරමුණින් වැහි පිරිත් සජ්ඣායනයක් සංවිධානය කරනු ලබන්නේ ස්වාමීන්වහන්සේ

වැදී එක් කොතලයක් සිදුරු වීම නිසා කොතෙක් වැස්ස ද එම කොතලේ ජල මට්ටම ඉහළ නොගිය බව යි සඳහන් වන්නේ. ඒ නිසා පිරිත නොනවත්වා පැවැත්වීම හේතුවෙන් වැසි ජලයෙන් කලා වැව පිටාර මට්ටමට පැමිණ වැව් බැම්ම කැඩී විශාල හානියක් සිදු වූ බවට තොරතුරු සඳහන්.

මෙයින් සිත් තැවුලට පත්වන සෙනෙවිරත්න කර කියා ගත දෙයක් නොමැති ව වැව් බැම්ම කැඩී සැදෙන කඩවලට පැන සියදිවි නසා ගන්නවා. කලා වැවට දැඩි ලෙස පෙම් බැඳී සෙනෙවිරත්න එසේ කඩවලට පැනීම කඩවර නමින් යකෙක් බිහිවීමට හේතු වුණා.

අවසානයේදී කඩවර ලෙසින් නැවත උත්පත්තිය ලබන සෙනෙවිරත්න වැව් බැම්ම කැඩීයාමට හේතුව කුමක්ද යි සොයනවා. එයට හේතුව හික්ෂුවකගේ ක්‍රියාවක් බව දැන පිරිතට සහභාගී වූ සැට නමගේ ම ගෙළ කඩා එතැනින් අතුරුදන්වී කතරගම දේවාල පරිශ්‍රයෙන් මතු වූ බව යි සඳහන් වන්නේ.”

කෙසේ වෙතත් තවත් ජනප්‍රවාදයක සඳහන් වන්නේ එක් කොතලයක් හික්ෂුවකගේ සැරයටිය වැදී සිදුරු වූ බවක් නොවෙයි. සෙනෙවිරත්න සමඟ වෛරයෙන් පසු වූ ඇමති මණ්ඩලයේ කුමන්ත්‍රණයකට අනුව වැසි ජලය පිරීමට තැබූ මැටි කොරහ දුශ්ශීල හිමිනමක් විසින් සිදුරු කළ බවක්.

කඩවර දෙවියන් ආරක්ෂක දෙවියකු ලෙසත් දඬුවම්, රෝදුක් පීඩා පමුණුවන යක්ෂයකු ලෙසත් ගැමියන් අතර ප්‍රසිද්ධ වන්නේ එතැන් පටන්. කතරගම දෙවියන්ගේ දකුණු වාහල්කඩ ආරක්ෂකයකු ලෙසත් කඩවර දෙවියන් වැඳුම් පිදුම් ලබන බව යි යකැදුරු සුදේශ් ප්‍රියදර්ශන වැඩිදුරටත් පෙන්වා දෙන්නේ.

යකැදුරු කණ්ඩායමේ ප්‍රධානී යකැදුරු සමන් කුමාර සමරනායක; “කඩවර ශාන්තිකර්මය තුළ අඳුන් කඩවර, සඳුන් කඩවර, මල් කඩවර, පුළු කඩවර, කළු කඩවර, දළ කඩවර, කුමාර කඩවර, අලුයම් කඩවර, සැඳෑ කඩවර, මැදියම් කඩවර, පිරි කඩවර ඇතුළු කඩවර කට්ටුව වෙත විවිධ යාමවලදී පිදේනි පිදීමක් සිදු කෙරෙනවා. සිරි පිදේනිය, තොට කඩවර පිදේනිය, රතිකම් පිදේනිය, නොමළ දන්ත පිදේනිය එසේ පිදෙන පිදේනි කිහිපයක්. කඩවර කංකාරිය හා බැඳුණු තවත් විශේෂයක් වන්නේ කාන්තාවන්ට ඉන් සැලසෙන සෙන යි. විවාහ වූ කාන්තාවකට දරුවකු පිළිසිදීම, පිළිසිදුණු දරුවකු පහවීම මෙන් ම දරුවන් නොපිළිසිදීම යන කරුණු මුල් කරගෙන ඇතිවන දෝෂ දුරුකර ගැනීම සඳහා මේ ශාන්ති කර්මය සිදු කරනවා.”



හැටනමකගේ සහභාගිත්වයෙන්. එහිදී වැවේ ජලය පිරෙන මට්ටම දැන ගැනීමට සොරොච්චි හතරට තබන්නේ කෙම් දොළඹ බැගින් ඇති කොතල් හතරක්. වැවේ ජල අනුපාතයට අනුව එම කොතල් හතරේ වතුර පිරෙන අතර ඒවායේ පිටාර මට්ටමට පැමිණි විට පිරිත් සජ්ඣායනය නැවැත්වීම අරමුණු වුණා. එහෙත් වයෝවෘද්ධ හිමිනමකගේ හැරමිටිය

පසුගිය දු කතරගම දේවාල පරිශ්‍රයේදී මේ ශාන්තිකර්මය රැස පහන්වන තුරු පැවැත්වුණේ රටේ ජනාධිපතිවරයාගේ ප්‍රධානත්වයෙන් වීමත් සුවිශේෂී කරුණක්.

මේ ශාන්තිකර්මය පැවැත්වීමෙන් රටට ම සෙනක්, ශාන්තියක් උදාවීම මෙහිදී ඉතාම වැදගත්. අස්පර්ශනීය සංස්කෘතිකාංගයක් සංරක්ෂණය කර අනාගත පරපුරට උරුම කර දීම ද මෙමගින් සිදු වූ උදාර මෙහෙවරක්. රටක සංස්කෘතිකාංග රැක ගැනීමේ අවශ්‍යතාව පිළිබඳ ඉඟියක් එයින් ලබා දෙන බව ද මෙහිදී අප අමතක නොකළ යුතු යි.

සුභුරු ප්‍රවාහනයේ තොරතුරු විප්ලවයක්



කේ.එම්. චිත්‍රලතා

මෙරට ප්‍රවාහන ක්ෂේත්‍රයේ දෙවැන්න පෙරළියක් ඇති කරමින් 'Google Transit' (ගූගල් ට්‍රාන්සිට්) නවතම විශේෂාංගය මෙරට හඳුන්වාදීමේ ව්‍යාපෘතිය පසුගියද ආරම්භ වුණා. ඒ, ප්‍රවාහන හා සිවිල් ගුවන්සේවා අමාත්‍ය අර්ජුන රණතුංගගේ ප්‍රධානත්වයෙන් පැවැති ජාතික ගමනාගමන කොමිෂමේ 25 වැනි සංවත්සර උත්සවයේදී.

මේ නවතම ව්‍යාපෘතිය බාරව කටයුතු කරන්නේ මොරටුව විශ්වවිද්‍යාලයේ ප්‍රවාහන ඉංජිනේරු අධ්‍යයන අංශයයි. මේ සම්බන්ධයෙන් අදහස් දක්වන ජ්‍යෙෂ්ඨ කථාකාරවරය ආචාර්ය දිමන්ත ද සිල්වා; "ගූගල් මැප් (Google Map) යනු අන්තර්ජාල සිතියම් සේවාවක්. අප නොදන්නා පළාතකට හෝ නොදන්නා රටකට හෝ යන විට මේ සේවාව ඉතා වැදගත් වෙනවා. ඒ, අප නිවැරදිව යායුත්තේ කොතැනට ද යන්න දැනගන්න. එම සිතියම් සේවාවෙන් දැනට ශ්‍රී ලංකාවට විවෘතව පවතින්නේ 'Google Traffic' (ගූගල් ට්‍රැෆික්) යන විශේෂාංගයි. පෞද්ගලික ප්‍රවාහන තොරතුරු සහ ප්‍රවාහනය සඳහා ස්ථාන සහ මාර්ග සිතියම් තොරතුරු සපයනවා. එහෙත් ගූගල් ට්‍රැෆික්හි පොදු ප්‍රවාහන සේවාවේ තොරතුරු ලබා දෙන Google Traffic විශේෂාංගය තවමත් ලංකාවට විවෘතව නැහැ."

මෙහිදී සිදු කෙරුණේ Google Transit විශේෂාංගය මෙරටට සක්‍රීය කර ගැනීම සඳහා අත්‍යවශ්‍ය වන දත්ත සමූහය ගූගල් ආයතනයට නිල වශයෙන් යොමු කිරීම යි.

ඉදිරි දින කිහිපයේදී ගූගල් ආයතනය විසින් එකී දත්ත නිරීක්ෂණය කර අන්තර්ජාලයට මුද්‍රා හැරීමට නියමිතයි. ඒ අනුව ඉතා ඉක්මනින් Google Transit විශේෂාංගයෙන් තොරතුරු ලබා ගැනීමේ අවස්ථාව මෙරට පොදු ජනතාවට ද උද වනු ඇති. නවතම සේවාව යටතේ පොදු ප්‍රවාහන තොරතුරු විභාල වපසරියකින් ලබාගැනීමේ අවස්ථාව උද වෙනවා. උදහරණයක් ලෙස ඔබට නාරාහේන්පිට පිහිටි ජාතික ගමනාගමන කොමිෂන් සභාවේ සිට අනුරාධපුරය දක්වා ගමන් කිරීමට අවශ්‍ය යැයි සිතන්න.

එවැනි අවස්ථාවක පොදු ප්‍රවාහන සේවා වන දුම්රිය හෝ බස් රථ හෝ මඟින් අනුරාධපුරයට යා හැකි ආකාරය සිතියම් සහිතව පහසුවෙන් ම සොයා ගත හැකියි. Google Transit භාවිත කරමින් ගමනට ගත වන කාලය, බස් රථ නවත්වන ස්ථාන, පයින් ගමන් කළ යුතු දුර, දුම්රියෙන් යා යුතු ස්ථාන, දුම්රියට ගොඩවිය යුතු ස්ථාන ආදී තොරතුරු රැසක් සොයා ගත හැකියි. මේ ක්‍රමය දැනටමත් ජපානය, චීනය ආදී රටවල්ල ක්‍රියාත්මකයි. එය සුභුරු ප්‍රවාහනයේ තොරතුරු විප්ලවයක් ලෙස හැඳින්විය හැකියි.

මෙරටදී මේ සේවාව සක්‍රීය වුණු විගස එමඟින් පළමු පියවරේදී තොරතුරු ලබා ගත හැකි වන්නේ බස්නාහිර පළාතේදී පමණයි. දෙවැනි අදියරේදී සෙසු පළාත් දක්වා සේවාව ව්‍යාප්ත කිරීමට අපේක්ෂා කරන බව සඳහන් කර සිටියේ ප්‍රවාහන හා සිවිල් ගුවන් සේවා අමාත්‍යාංශය.

දුම්රිය, අන්තර් පළාත් බස් රථ සහ පළාත් සභා බස් රථ සේවා පිළිබඳ තොරතුරු එයින් ආවරණය කෙරෙනවා. දුම්රිය රතු පැහැයෙන් ද අන්තර් පළාත් බස් රථ නිල් පැහැයෙන් ද පළාත් සභා බස් රථ කොළ පැහැයෙන් ද සිතියම්ගත කෙරෙනවා.

මුල් අවස්ථාවේදී කාලසටහන්ගත සේවා තොරතුරු පමණක් Google transit විශේෂාංගයෙන් ලබා ගැනීමට හැකි වුව ද පසුව තාක්ෂණය යොදා ගනිමින් සජීවී තොරතුරු මේ මඟින් ලබාදීමට හැකිවනු ඇති බවයි ආචාර්ය දිමන්ත ද සිල්වා සඳහන් කරන්නේ. බොහෝ දෙනකු ජාතික ගමනාගමන කොමිෂන් සභාව හඳුනා ගන්නේ බලපත්‍ර ලබා දෙන ආයතනයක් ලෙස වුවත් විය යුත්තේ එමඟින් බස් රථ නියාමනය කිරීම යි. නව තාක්ෂණය ඒ වෙනුවෙන් නොපමාව දයක කර ගැනීම යුගයේ අවශ්‍යතාවක්.

භෘදු සාහසිය අතිම කර නොගත් පුරවැසියෙක්



'භෘදු සාහසියට එකඟ ව අවංක ව වැඩ කිරීම' කොයි කාගෙන් සිත්වල ප්‍රශ්න කිරීමට ලක්වුණු මාතෘකාවක්. විශ්ව සාහිත්‍ය විසමනෙන් මෙවර සුදනම ඊට අවැසි පිළියම් සාහිත්‍ය ලෝකයෙන් සොයා එමට යි. ඒ, රුසියානු ලේඛක සහ සෝවියට් ලේඛක යන අභිධාන දෙකෙන් ම හැදින්විය හැකි විශ්වීය පුරවැසියකුගේ ජීවිතය ඇසුරින්. ඔහු නමින් මැක්සිම් ගෝර්කි.

ඔහුගේ නිවැරදි ජන්ම නාමය වූණේ 'ඇලෙක්සි මැක්සිමෝවිච් පේෂ්කොව්'. මැක්සිම් ගෝර්කි යනු ඔහුගේ ආරූඪ නාමය යි. බොහෝ විචාරකයන් ඔහු ව නිර්වචනය කළේ ආකාර දෙකකින්. ඒ, සමාජවාදී යථාර්ථවත් සාහිත්‍ය ශාන්තරයේ සමාරම්භකයා ඔහු ය යන්න සහ නිර්ධන පාන්තික මහා ගත්කරු ය යන්න. මේ හැදින්වීම් ද්විත්වය ම අතිශය නිවැරදි යි. බොල්ෂෙවික් පක්ෂයේ සාමාජිකයකු ලෙස 1917 වසරේදී නව සමූහාණ්ඩුවට, සෝවියට් දේශය බිහිකර ගැනීම පිණිස සාහිත්‍ය කලා ක්ෂේත්‍රයෙන් විශාල කාර්යභාරයක් ඉටු කළේ ගෝර්කි විසින්. එහෙත් ඔහු ඇසුරේ ගොඩනැගී තිබුණේ අතිශයින් ම සංකීර්ණ ලේඛකයකුගේ ජීවිතයක්. දෙවරක් ම ඔහු මව්වරින් පිටුවහල් වී ජීවත් වුණා. ගෝර්කි පළමු පිටුවහල් සමය ගෙවන්නේ (1906 - 1913) දකුණු ඉතාලියේ කැෆේ දූපතේ. මේ වකවානුවේ විශිෂ්ට අධ්‍යාපනඥයකු වූ ඇනටෝලි ලුනාචාර්ස්කි කැෆේ දූපතට පැමිණෙන්නේ ගෝර්කිගේ ඇරයුමින්.



ආචාර්ය හිනිදුම සුනිල් සෙනෙවි
ජ්‍යෙෂ්ඨ කටිකාචාර්ය
නාෂා අධ්‍යයනාංශය
ශ්‍රී ලංකා සර්වගමු විශ්වවිද්‍යාලය

පසු කලෙක බිහි වූ සෝවියට් දේශයේ අධ්‍යාපනය හා සංස්කෘතිය භාර කොමිසාර්වරයා වූයේ ද ඔහු යි.

1921 වසරේදී දෙවැනි වරට ඔහු පිටුවහලට පිටත්වන්නේ බර්ලින්වලට. වසර 1924 දී සිදු වූ ලෙනින්ගේ මරණය සම්බන්ධයෙන් බෙහෙවින් ම කම්පාවට පත්වන ගෝර්කි ලෙනින්ගේ මරණය වෙනුවෙන් සම්පාදනය කරන්නේ ඉතාමත් ම විශිෂ්ට ලිපියක්. එය ලෝක මට්ටමින් ඉතා ම ප්‍රචලිත යි. 1932 වසරේදී ජෝසෆ් ස්ටාලින්ගේ ආරාධනයක් ඇතිව යි ඔහු නැවත මව් රටට පැමිණෙන්නේ. ලෙනින් බිහි කළ දේශපාලනයට විරුද්ධ ව සමාජවාදයේ අමුතු ම මුහුණුවරක්

මර්දනය ඔස්සේ නිර්මාණය කරන්න උත්සාහ කළ ජෝසෆ් ස්ටාලින් හා ගෝර්කි එක්වීම කෙනකුට එක පැහැර එකඟ විය හැකි කාරණා නොවෙන්න පුළුවන්. මේ ඔහුගේ දිවි පැවැත්මේ නිවු සංකීර්ණතා හෙළි කළ එක් අවස්ථාවක්.

කුඩා අවධියේ වයස අවුරුදු 11 පිරෙන විට ම ඔහු අනාථයකු වී හමාර යි. අත්තම්මාගේ රැකවරණයෙන් නිදහස් වී ගෝර්කි පළායන්නේ වයස අවුරුදු 12 දී. 1887 වසරේ දිවිනසා ගන්න උත්සාහ කරන ඔහු ඉන් මිදීමෙන් පසු ළමා කම්කරුවකු, ළමා මෙහෙකරුවකු ලෙස වැඩ කරනවා. නව යොවුන්විය දක්වා ම ඔහුට හිමි ව තිබුණේ ඇතැම් විට කෙනකුට විශ්වාස කළ නොහැකි තරමේ දුක්බිහ කම්කරු ජීවිතයක්. ඔහුගේ පළමු වැනි කෙටිකතා එකතුව 1892 වසරේදී පළවන්නේ 'මකාර් වුදු' නමින්. ඉතා පැහැදිලි ව සාර් අධිරාජ්‍යයාගේ රෙජිමයට විරුද්ධ ව ක්‍රියා කළ ගෝර්කි ආරම්භයේ සිට ම ඉතා සමීප ව ඇසුරු කළේ ඔහුගේ සමකාලීන ලේඛකයන් වන ඇන්ටන් චෙකොෆ්, වැලදිමීර් කරලෙන්කෝ වැනි අය සමඟ. ගෝර්කි සෝවියට් ලේඛක සංගමයේ ප්‍රධානියා බවට පත් වන්නේ 1932 වසරේදී. මේ තනතුර භාර ගැනීම අද දක්වා ම තුඩු දී තිබෙන්නේ බරපතළ විවාදවලට.

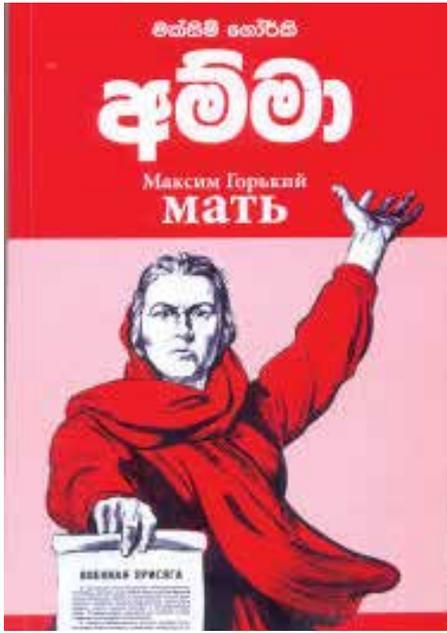
1934 වසර වන විට ගෝර්කි නැවතත් ස්ටාලින් ප්‍රමුඛ නව නායකයන් සමඟ ඇති කරගන්නේ

ප්‍රතිපත්තිමය විරසක. ඊට අමතර ව 1934 වසරේදී මැක්සිම් ජෙෂ්කොව් නම් ආදරණීය පුතුවගේ විශේෂ ඔහු තුළ ඇතිකරන්නේ ද බරපතල බිඳවැටීමක්. ඉන් වසර දෙකකට පසු සිදු වූ ගෝර්කිගේ මරණය සම්බන්ධයෙන් 1938 වසරේදී අසන ලද නඩු විභාගය ප්‍රසිද්ධ වන්නේ 'බුකාරින්' නඩු විභාගය නමින්. එහිදී නැවත වතාවක් අනාවරණය වන්නේ ගෝර්කිගේ මරණය බොහෝදුරට සාතනයක් විය හැකි බව. හැල හැප්පිම්වලින් ගහණ වූ ගෝර්කිගේ කෙටි ජීවිත වකවානුව අවබෝධ කර ගැනීම ම එක්තරා භාස්කමක්.

මේ හැල හැප්පිම්වලින් පසු ගෝර්කිගේ සාහිත්‍ය ජීවිතය කෙබඳු ද? යන්න අධ්‍යයනය කළ යුතු යි. එය නවකතා, කෙටිකතා, නාට්‍ය, ළමා කතා, වර්තමාන ආදී බරපතල සාහිත්‍ය සම්මාදායක ලෙස හඳුන්වන්න පුළුවන්. 'ෆොමා ගෝර්දෙයෙව්' නවකතාව ඔහු පළ කරන්නේ 1899 වසරේදී. වසර 1900දී ශ්‍රේෂ්ඨ 'අම්මා' නැමති නවකතාව පළවනවා. 'අර්ථමනෝව්ලාගේ ලෝකය' ඔහු අතින් ලියවෙන්නේ වසර 1927දී. මූලාන්තද සමරනයක විසින් මෙය 2017 වසරේදී එනම් වසර 90 කට පසු සිංහලයට නැගීම පුද්ගලික දනවන කරුණක්. මකාර් වුදු කෙටිකතා සංග්‍රහයෙන් පසු 1895 වසරේදී පළවන්නේ 'වෙල් කැෂ්' කෙටිකතා සංග්‍රහය.

ඉන්පසු 1902 වසරේදී ගෝර්කි වේදිකාව ජය ගන්නේ 'Lower Depths' නාට්‍ය නිර්මාණය කරමින්. 'හිරු නැති ලොව' නමින් එය සිංහලයට නාට්‍ය අධ්‍යක්ෂණය කරන්නේ රංජිත් ධර්මකීර්ති විසින්. ලාංකේය ඉංග්‍රීසි වේදිකාවේ වාර ගණනාවක් ම නිෂ්පාදනය කළ 'Lower Depths' අභිනව ලයනල් වෙන්ඩ්ට් රංගගාලිකාවේ රඟ දක් වූ ප්‍රථම නාට්‍යය ද වුණා. එහි ප්‍රධාන වර්තයට පණ පෙව්වේ අධිරාගනී සේරසිංහ යි. වසර 1905දී ගෝර්කිගේ 'Children of the Sun' (හිරුගේ ළමයි) නාට්‍යය බිහි වෙනවා. ඉන්පසු ගෝර්කි ශ්‍රී ලාංකේය පාඨකයන් අතර මහත් මතකයක්

බවට පත්වන්නේ වර්තමාන නිසා. ඒවා ඇතුළත් වන්නේ ස්වයං ලිඛිත වර්තමාන නැමති සාහිත්‍යය ශාන්තරයට යි. ගෝර්කි තම ජීවිත කතාව රචනා කරන්නේ කොටස් තුනකින්. 1914 වසරේදී 'ළමාවිය' නැමැති පළමුවැනි කොටසත් වසර 1916දී 'මිනිසුන් අතර' නැමති දෙවැනි කොටසත් පළවනවා. ලෙනින්ගේ මරණයට වසරකට පෙර එහි තෙවැනි කොටස පළවෙන්නේ 'මගේ සරසවි' නමින්. මේ ග්‍රන්ථ ත්‍රිත්වය ම සිංහලයට නැගුවේ ශ්‍රේෂ්ඨ පරිවර්තක දිගම වි. රුද්‍ර විසින්. ගෝර්කිගේ ජීවන කතා ත්‍රිත්වයේ පුද්ගලික උපදවන බලපෑම ලාංකේය සාහිත්‍ය ගර්භයේ බොහෝ කාලයක් තිස්සේ බොහෝ පුද්ගලයන්ගේ



ලේඛක ජීවිතවල ප්‍රවේශය, ආරම්භක උද්‍යෝගය දල්වන්න බෙහෙවින් ඉවහල් වුණා. ඊට හේතුව වූයේ අතිශය සංකීර්ණතා ගැබ්වුණු ගෝර්කිගේ ජීවිතය විශ්ව සාහිත්‍ය සම්මාදායට එක් කළ විශේෂත්වය යි.

මිනිස් දිවියේ ස්වභාවය, මනුෂ්‍යයකු උපදවා ගත යුතු ධර්මය, මනුෂ්‍යයකුගේ ජීවිත කාලය තුළ ප්‍රගුණ කළ හැකි ඉවසීම, ගෝර්කිගේ දිවියේ සුවිශේෂී කඩඉම් වුණා. සෝවියට් රුසියාවේ බලගතු ම ලේඛකයකු ලෙස ගෝර්කි පිළිගැනෙන්නේ මිනිස් දිවියක් තුළ ඉටුකර ගැනීමට දුෂ්කර, විශ්වාස කළ නොහැකි මට්ටමේ ඇප කැප වීමක්

ඔහුගේ කෙටි ජීවිත කාලය තුළ ප්‍රකට කෙරුණු නිසා.

එබඳු දුක්ඛිත ජීවිතයක් ගත කළ දරුවකු ඇතැම් විට සමාජ ක්‍රමයට වෙර කරන්න පුළුවන්. සමාජයට වෙර බඳිනු වෙනුවට තවත් එවන් ළමා කම්කරුවකු රුසියාවේ ජනිත නොවන වැඩපිළිවෙළකට යි ගෝර්කි අත ගැසුවේ. ඔහු නිවැරදි ව තෝරාගත් ඒ මාවත මනුදහම මුල් කරගත් දේශපාලනයක්. ගෝර්කි හැදෑරීම යනු අපට වැරදුණු සහ වැරදෙන්නට ඉඩ තිබෙන සෑම තැනක් ම නොවරද්ද ගෙන වැඩ කරන්නට අවශ්‍ය ධර්මය උපදවා ගැනීමක්.

ගෝර්කිගේ තෝරාගත් ඇතැම් පෞද්ගලික ලිපි සිංහලයට පරිවර්තනය වී අවසන්. මෙයින් ඉතා ම වැදගත් ලිපි එකතුවක් සිංහලයට නැගුවේ රුපසිරි පෙරේරා විසින්. ඒ, 'ගෝර්කිගේ හදගැස්ම හෙවත් දයාබර සත්‍යය' නමින්. මේ කෘතියේ ගැබ්වූයේ ගෝර්කි හා සුප්‍රකට ප්‍රංශ ලේඛක රොමේන් රොලාන් (1866 - 1944) අතර ඇති වූ ලිපි හුවමාරුවේ සාරය යි. රුසියානු සාහිත්‍යය පෝෂණය කළ යුතු ආකාරය සම්බන්ධ ව ඔහු රොමේන් රොලාන්ට වාර්තා කරනවා. සෝවියට් දේශය රැකබලාගන්න සහ දේශයේ සංස්කෘතික දේහය ඔසවා තබන්න දැක් වූ මැදිහත්වීම සහ ඔහුගේ සැලසුම් සහගත බව මෙයින් මනා ව විද්‍යමාන වනු ඇති.

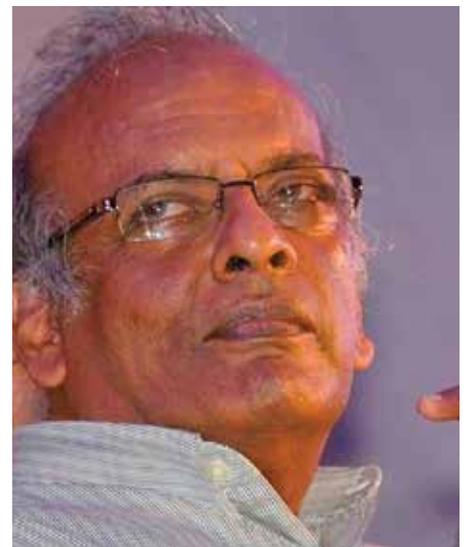
මේ විශ්වසාහිත්‍යය දැවැන්තයාගෙන් උකහා ගත යුතු පරම ආදර්ශය ද මෙය යි. 1868 වසරේ ඉපදී 1936 වසරේ ජීවිතයෙන් සමුගත් ඔහු බාහිර ව කෙතරම් අර්බුදවලින් ගහණ ජීවිතයක් ගෙවූව ද සත්‍යය ජීවිතයේ හෘදය සාක්ෂිය අහිමි කර නොගත් ශ්‍රේෂ්ඨ ලේඛකයෙක්. ලාංකීකයන්ට යි මේ ඇරයුම; නිර්ධන පන්තික අපේ ආදරණීය විශ්වීය පුරවැසියා අලුත් මානයකින් කියවා ගන්න.

සාකච්ඡා කළේ :
මහේෂිකා දිසානායක



ගිරා පන්තියයි වංගගිරියයි

■ **ප්‍රියන්තී සුරේෂ් ද සිල්වා**



නාට්‍යවේදී
පරාක්‍රම නිර්දැල්ල

ප්‍රීණ නාට්‍යවේදී පරාක්‍රම නිර්දැල්ල සහ අභාවප්‍රාප්ත එච්. ඒ. පෙරේරාගේ මූලිකත්වයෙන් ආරම්භ කෙරුණු 'ජනකරලිය' මේ වන විට සටහන් කර තිබෙන්නේ වසර 17ක ඉතිහාසයකි. බහු වාර්ගික, බහු ආගමික නවක නාට්‍ය ශිල්පීන් රැසක් සමඟ ඔවුන් මේ සංස්කෘතික ක්‍රියාවලිය 2003 වසරේ ජූලි 29 වැනි දින ආරම්භ කළේ සාමය හා සහජීවනය යන සංකල්පය සමාජගත කිරීමේ අරමුණින්. වරන්දස්, මැටි කරත්තය, හිරු නැගෙන තුරු, තිත්ත කහට වැනි නාට්‍ය රැසක් නිර්මාණ කළ ජනකරලිය තම 17

වැනි සංවත්සරය වෙනුවෙන් නවතම නාට්‍ය දෙකක් වේදිකාවට ගෙන ඒමට සූදනම්. ඉන් පළමුවැන්න රබින්ද්‍රනාත් තාගෝරයන්ගේ 'ගිරවාගේ කතාව' (Parrot's Tale) නමැති කෙටිකතාව ඇසුරින් පරාක්‍රම නිර්දැල්ල විසින් සිංහලට පරිවර්තනය කොට වේදිකාවට නිර්මාණය කළ 'ගිරා පන්තිය' නම් නාට්‍යයයි.

එම කෙටිකතාව තාගෝරයන් අතින් ලියවුණේ ඒ වන විට ඉන්දියාවට හඳුන්වා දී තිබූ පාසල් අධ්‍යාපනය පිළිබඳව විවේචනාත්මක

සහ උපහාසාත්මක ලෙස බැලීමක් විලසින්. මිනිසා අධ්‍යාපනය ලැබිය යුත්තේ කෙසේ ද? කුමට ද? මේ ප්‍රශ්න ඉන්දියාව යුරෝපීයයන්ගෙන් නිදහස් වීමට අරගල කරන කාලයේ සිට විද්වතුන් අතර පැන නැඟී තිබුණා. එවක ඉන්දියානු පාසල් අධ්‍යාපනය බටහිර ක්‍රමයට අනුගත වෙමින් තිබුණා. දැනුමට පමණක් මුල්තැන දෙමින් සීමා වැට කොටු මැද හුදෙකලා වූ අසංවේදී මිනිසකු බිහිකරන අධ්‍යාපනයක් වෙනුවට විශ්වය සහ ආධ්‍යාත්මිකත්වය සමඟ ද පරිසරය හා සහනුබද්ධ වන පරිපූර්ණ



මිනිසකු බිහි කළ හැකි අධ්‍යාපනයක් පිළිබඳව රබින්ද්‍රනාත් තාගෝර් පඬිතුමා තම අවධානය යොමු කර තිබුණා. එතුමා විසින් රචිත 'ගිරවාගේ කතාව' එවක ඉන්දියාවේ මෙන්ම වර්තමානයේ අපේ රටේ පවතින අධ්‍යාපන ක්‍රමවේදයේ ද පිළිබිඹුවක් බඳු යි. කන්නන්ගර අධ්‍යාපන ප්‍රතිසංස්කරණවල අන්තර්ගත වූ දැනුම, මානවීය අගයන් හා කුසලතා යන අංගයන්ගෙන් පරිපූර්ණ වූ බුද්ධිමත්, විචාරශීලී මිනිසකු බිහි කරනු වෙනුවට අද පවතින්නේ දැනුමින් පමණක් හිස පුරවා ගත් අසංවේදී පරපුරක් බිහි කරන අධ්‍යාපනික ක්‍රියාවලියක්. තාගෝර්තුමාගේ 'ගිරවාගේ කතාව' අපේ අධ්‍යාපන ක්‍රමය පිළිබඳව ද නැවත සිතා බලන්නට මග පාදන නිර්මාණයක්.

තාගෝර්ගේ 'ගිරවාගේ කතාව' කෙටිකතාවේ වර්ත රාශියක් සහ සිදුවීම් රාශියක් තිබෙනවා. ඒ සියල්ල නාට්‍යයකට ගොනු කිරීම අසීරු කාර්යයක් බව පවසන පරාක්‍රම නිරිඳුලාලා; "මම එම කතාවේ සමස්ත යාථාර්ථය හකුලා 'ගිරා පන්තිය' නමින් රංග භූමියට සරිලන පරිදි සකස් කළා."

ජනකරළිය නිෂ්පාදනය කරන දෙවැනි නාට්‍යය ආචාර්ය ධර්මසේන

පතිරාජයන් විසින් රචිත 'වංගගිරිය' නමැති නාට්‍ය පිටපත ඇසුරින් නිර්මාණය වූවකි. පතිරාජ එය රචනා කළේ 'කොරා සහ අන්ධයා' නමැති නාට්‍ය රචනා කළ කාලයේම යි. ඒ, හැටේ දශකයේ අග භාගයේදී. එම නාට්‍යය 'පයනිහල්' නමින් දෙමළ භාෂාවට පරිවර්තනය කර ජනකරළියේ ශිල්පීන් විසින් 2011 වසරේදී වේදිකාගත කළා.

ඒ පිළිබඳ අදහස් දක්වන පරාක්‍රම නිරිඳුලාලා; "මට පතිරාජගේ 'වංගගිරිය' නාට්‍ය පිටපත ලැබුණේ 'කොරා සහ අන්ධයා' නාට්‍ය දෙමළ

'ජනකරළිය' මේ වන විට සටහන් කර තිබෙන්නේ වසර 17ක ඉතිහාසයක්. බහු වාර්ගික, බහු ආගමික නවක නාට්‍ය ශිල්පීන් රැසක් සමඟ ඔවුන් මේ සංස්කෘතික ක්‍රියාවලිය 2003 වසරේ ජූලි 29 වැනි දින ආරම්භ කළේ සාමය හා සහජීවනය යන සංකල්පය සමාජගත කිරීමේ අරමුණින්.

බසට පරිවර්තනය කොට නිෂ්පාදනය කිරීම සඳහා ඔහුගෙන් අවසර ගැනීමට ගිය අවස්ථාවක යි. ඔහු 'වංගගිරිය' පිටපත මා අත තබා හැකිනම් එයින් නාට්‍යයක් නිෂ්පාදනය කරන මෙන් ඉල්ලා සිටියා. මට ඔහුගේ ඉල්ලීම කඩිනමින් ඉටු කළ හැකි වුණේ නැහැ. නාට්‍යය නිර්මාණය කිරීමට පෙර ඔහු අප හැර ගියා. ඔහුගේ දයාබර බිරිඳ මාලිනී පතිරාජ මහත්මියගේ ආශීර්වාදය ඇතිව දැන් එය මෙලෙස කරලියට ගෙන එන්නට අපට හැකි වුණා."

'කොරා සහ අන්ධයා' නාට්‍යයේ මෙන්ම 'වංගගිරිය' නාට්‍යයේ ද ඇත්තේ වර්ත දෙකක් පමණ යි. 'වංගගිරිය' නාට්‍යයෙන් කියැවෙන්නේ විමුක්ති මාර්ගයක් සොයා කල්ප ගණනාවක ගමනක යෙදෙන මිනිසෙක් සහ ඔහු කැටුව යන ගැහැනියක පිළිබඳ අඟුනරුපී කතා පුවතක්. 'වංගගිරිය' නිෂ්පාදනය කිරීම 'කොරා සහ අන්ධයා' තරම් පහසුකර කාර්යයක් නොවූ බව පරාක්‍රම පවසනවා. එහි වර්ත සහ යටිපෙළ තුළ සැඟවී තිබූ නාට්‍යයක් ගොඩනැගීමට උපකාරක වන ප්‍රකාශනය මතුපිටට ගෙන ඒම ඔහුට පහසු කාර්යයක් වුණේ නැහැ. ඒ සඳහා නළුවා සහ නිලියට ද දඩි කැපවීමක් කිරීමට සිදු වුණා.

තෙවසරක සිනමා අභිෂේකය

■ තුසිත ජයසුන්දර

සිනමාව උදෙසා ම පිහිට වූ එකම රාජ්‍ය ආයතනය වන රාජ්‍ය චිත්‍රපට සංස්ථාව සිනමා සම්මාන ප්‍රදානයට අවතීර්ණ වන්නේ 1970 දශකය අග භාගයේදී. ප්‍රථම ජනාධිපති සිනමා සම්මාන උළෙල පැවැත්වෙන්නේ 1970 වසරේ. ඒ, වර්ෂ 1978 දී මුල් වරට ප්‍රදර්ශිත ලාංකේය සිනමාපට පාදකකොට ගෙන.

ගෙවුණු දශක සතරක කාලය තුළ හොඳම සිනමාපටයට හිමි ජනාධිපති සම්මානය හිමිකර ගත්තේ 'බඹරු ඇවිත්', 'පළඟටියෝ', 'ගඟ අද්දර', 'බැද්දේගම', 'මහගෙදර', 'දඩයම', 'අරුණට පෙර', 'යුගාන්තය', 'කොටි වලිගය', 'ගුරු ගෙදර', 'ලොකු දුව', 'දුවම මවක මිස', 'දෙරකඩ මාරුව', 'කීර්ථ යාත්‍රා' හා 'සරෝජා' වැනි සිනමාපට. මේ අතරට 'පාරදිගේ', 'සොල්දසු උන්නැහේ', 'සුද්දිලාගේ කතාව', 'බවදුක' වැනි සිනමාපට ඇතුළත් නොවීම නම් නිරනුමාන ව විවාදයකට තුඩු දෙනවා.

ජනාධිපති සිනමා සම්මාන උළෙල පසුගිය ද පැවැත් වූයේ 19 වැනි වරට. මෙය සුවිශේෂත්වයක් සලකුණු කරන අවස්ථාවක්. වර්ෂ කිහිපයක් ම ජනාධිපති සිනමා සම්මාන උළෙල පැවැත්වූයේ නැහැ. මේ නිසා ශ්‍රී ලංකා ජාතික චිත්‍රපට සංස්ථාව තීරණය කළේ ගෙවුණු වර්ෂ ත්‍රිත්වයක් ම පාදක කොටගෙන සම්මාන ප්‍රදානය

කරන්නට. 2016, 2017 හා 2018 යන වර්ෂ ඇතුළත මුල් වරට ප්‍රදර්ශිත ලාංකේය සිනමා පට 79ක් මෙසේ සම්මාන ප්‍රදානය සඳහා සලකා බැලීම ඇත්ත වශයෙන් ම දුෂ්කර කාර්යයක්. මහාචාර්ය පැට්‍රික් රත්නායකගේ හා ආචාර්ය ටියුඩර් විරසිංහගේ සහායකත්වයෙන් යුතු විනිශ්චය මණ්ඩලය මේ දුෂ්කර කාර්යයෙහි නිරත වූයේ ඉදිරිගාමී විවාද සඳහා ද පාඨල අවකාශයක් පාද දෙමින්.

19 වැනි ජනාධිපති සිනමා සම්මාන උළෙල එක අතකට වර්තමාන ලාංකේය සිනමාවේ ගුණාත්මක පිවිසුම අපූරුවට පිළිබිඹු කළ අවස්ථාවක් ද වෙනවා. මෙය සනාථ කරන පළමු සාධකය වන්නේ ගෙවුණු තෙවසර තුළ මුල් වරට ප්‍රදර්ශිත ලාංකේය සිනමාපට මේ ඔස්සේ ප්‍රතිකියැවීමකට ලක් කිරීම වඩා පහසු නිසා.



මෙවර හොඳම සිනමාපටයට හිමි සම්මානය හිමි කර ගත්තේ 'ඇගේ ඇස අග' (2016), 28 (2017) හා 'දූවෙන විහඟුන්' (2018) යන සිනමාපට. මෙහිදී විනිශ්චය මණ්ඩල කෙරෙහි කියුණු අභියෝග එල්ල කළේ යැයි හැඟෙන සිනමාපට කිහිපයක් ම හඳුනා ගන්නට පුළුවන්. ඒ 'මෝටර් බයිසිකල්' (2016) 'සයපෙති කුසුම' (2016), 'ප්‍රේමය නම්' (2017), 'සුළඟ ගිනි අරන්' (2017) 'නිම්නයක හුදෙකලාව' (2017), 'නිනෝ ලයිව්' (2017), 'ස්වරූප' (2017), 'මැතිවි' (2018) වැනි සිනමාපට.

සිනමාව කලාත්මක හා විවාදාත්මක ප්‍රකාශනයක් සේ අදහන ප්‍රතිභාසම්පන්න තරුණ හා නවක සිනමාකරුවන් පිරිසකගේ ආගමනයක් ගෙවුණු තෙවසර තුළදී හඳුනා ගන්නට පුළුවන්. ඔවුන්ගේ සහභාගිත්වය අරභයා ප්‍රමාණවත් සැලකිල්ලක් දක්වීම මෙවර ජනාධිපති සිනමා සම්මාන උළෙලේ එන තවත් යහපත් ලක්ෂණයක්. අශෝක හඳගම හා ප්‍රසන්න ජයකොඩි 2016 හා 2017 වර්ෂ වෙනුවෙන් හොඳම අධ්‍යක්ෂණයට හිමි ජනාධිපති සම්මාන හිමිකර ගනිද්දී 2018 වර්ෂය වෙනුවෙන් හොඳම අධ්‍යක්ෂණයට හිමි ජනාධිපති සම්මානය දිනා ගත්තේ නව පරපුරේ සිනමා අධ්‍යක්ෂ සංජීව පුෂ්පකුමාර. එසේම සංජීව, ප්‍රවීණ සිනමා රංගන ශිල්පිනී අනෝමා ජනාදරි සමඟ විශ්ව කීර්ති සම්මානයෙන් පිදුම්



ලැබීම ද සංජීවට ප්‍රබල තරගකරුවන් නොසිටියේ ද යන ප්‍රශ්නයක් මෙතැන දී පැන නඟිනවා.

බොහෝ සම්මාන සඳහා වූ නිර්දේශ යටතේ ප්‍රවීණයන් සේ ම නව පරපුරේ ශිල්පීන් ශිල්පිනියන් ද හඳුනා ගත හැකි වීම සැලකිය හැක්කේ අනාගතය උදෙසා කළ ප්‍රශස්ත ආයෝජනයක් ලෙසින්. සම්මාන ප්‍රදානයේදීත් මේ බව ප්‍රකාශයට පත් වූණා.

මහේන්ද්‍ර පෙරේරා හොඳම නළුවාට හිමි සම්මානය 2017 හා 2018 යන දෙවසරට අදාළව හිමි කර ගන්නා විටදී 2016 වසරට අදාළව හොඳම නළුවාට හිමි සම්මානය හිමි කර ගත්තේ නව පරපුර නියෝජනය කරන දසුන් පතිරණයි. ස්වර්ණා මල්ලවආරච්චි හා අනෝමා ජනාදරි 2016 හා 2018 වසර ද්විත්වයට අදාළව හොඳම නිළියට හිමි සම්මාන හිමි කර ගනිද්දී 2017 වසරට අදාළව හොඳම නිළියට හිමි සම්මානය හිමි කර ගත්තේ සේමිණි ඉද්දමල්ගොඩයි. ඇ නවක රංගන ශිල්පිනියක නොවූව ද මෙසේ ඉහළම සම්මානයකට පාත්‍ර වීම සුළු කොට තකන්නට බැහැ.

සම්මාන තීරණය කිරීමේදී විනිශ්චය මණ්ඩල තරමක වෙනස් හා විවෘත පිළිවෙතක් අනුගමනය කළ බව ද දක්නට ලැබුණා. ඒ, විචාරක පැසසුමට ලක් නොවූ කලාත්මක ගුණාංග කෙරෙහි උනන්දු නොවූ සිනමාපට හසු කර ගැනීම සඳහා ගත් තීරණ ආශ්‍රිතව. හොඳම ගීත රචනය වෙනුවෙන් අවල සොලමන් සම්මාන හිමි කර ගත් 'සරංගල්' (2018) ඉන්

එක් සිනමාපටයක්. රංග දසනායක හොඳම ගී තනු නිර්මාණය වෙනුවෙන් වූ සම්මාන හිමි කර ගන්නේ ද එම සිනමාපටයට අදාළව. හොඳම ශබ්ද පරිපාලනය වෙනුවෙන් ප්‍රචින් ජයරත්න සම්මාන හිමි කර ගත් 'මායා' (2016) සැලකෙන්නේ ද විනෝදස්වාදය ප්‍රමුඛ වූ සිනමාපටයක් ලෙසින්.

සිනමා සම්මාන ප්‍රදානයේදී විෂයෙහි සේ ම විචාර ප්‍රතිචාර විෂයෙහි ද එපමණ අවධානයකට ලක් නොකරන පිවිසුම් දෙස ධනාත්මකව බලන්නට විනිශ්චය මණ්ඩල දැක් වූ කැමැත්ත මෙවර විශේෂයෙන් කැපී පෙනුණා. ඒ, ලාංකේය දෙමළ භාෂීය සිනමාපට ද සම්මාන ප්‍රදානය සඳහා සෘජුවම සලකා බැලීම නිසා. සිනමා සම්මාන ප්‍රදානයේදී විශාල භාෂීය සිනමාපට අධිනිශ්චය කිරීමේ ප්‍රතිඵල එතරම් සුන්දර නැහැ. ඊට එරෙහිව සම්මාන ප්‍රදානයේදී පෙනී සිටීම වැදගත්.

සිනමාව කලාත්මක හා විවාදාත්මක ප්‍රකාශනයක් සේ අදහන ප්‍රතිභාසම්පන්න තරුණ හා නවක සිනමාකරුවන් පිරිසකගේ ආගමනයක් ගෙවුණු තෙවසර තුළදී හඳුනා ගන්නට පුළුවන්. ඔවුන්ගේ සහභාගිත්වය අරභයා ප්‍රමාණවත් සැලකිල්ලක් දැක්වීම මෙවර ජනාධිපති සිනමා සම්මාන උළෙලේ එන තවත් යහපත් ලක්ෂණයක්.

හොඳම කලා අධ්‍යක්ෂණයට හිමි ජනාධිපති සම්මානය පිරි නැමුණේ 'කෝමාලි කිංග්ස්' (2018) දෙමළ භාෂීය සිනමාපටය වෙනුවෙන් දසුන් රචිතාත්ට. හොඳම සංස්කරණයට හිමි සම්මානය වර්ෂ 2018 වෙනුවෙන් ඇන්ජලෝ ජෝන්ස්ට්ට පිරි නමන්නේ ද එම සිනමාපටය වෙනුවෙන්.

විනිශ්චය මණ්ඩලයේ මේ පුළුල් දැක්ම ලාංකේය සිනමාව බහු භාෂීය සිනමාවක් සේ පොහොසත් කිරීමේ අභිලාෂය ද ඉස්මතු කරනවා. ලාංකේය දෙමළ භාෂීය සිනමාවට එක් වූ සිනමාකරුවන්, සිනමා නිෂ්පාදකයන් ඇතුළු ශිල්පීන් ශිල්පිනියන් දිරිමත් කිරීමට මෙබඳු තීරණ ඉවහල් වන්නේ නිරායාසයෙන්.

ලාංකේය සිනමාව විෂයෙහි අසීමිත මෙහෙවරක් ඉටු කළ රචිත රන්දේණිය, නිටා ප්‍රනාන්දු හා සුගතපාල සෙනරත් යාපා වෙත ඉහළම ගෞරවයක් රාජ්‍ය මට්ටමෙන් පිරිනැමීම මෙවර උළෙලේ අරුත්සරු බව අවධාරණය කිරීමක්. එසේ ම ශාන්ති අබේසේකර, ඇන්ටන් ග්‍රෙගරි, කේ.ඩී. දයානන්ද, සුනිල් සෝම පිරිස්, ඇලෙක්සැන්ඩර් ප්‍රනාන්දු හා ස්වර්ණා කහවිට වෙත දැක් වූ ගෞරවය ද කිසිදු පැකිලීමකින් තොරවම අගය කළ යුතු වෙනවා. මොවුන් බොහෝ විට සම්මත විනෝදාත්මක සිනමාව ආශ්‍රිතව හඳුනාගත හැකි වීම උත්ප්‍රාසාත්මක හැඟීමකු යි ජනිත කරන්නේ. කෙසේ වෙතත් ඉන් කියැවෙන්නේ සිනමා සම්මාන ප්‍රදානයේදී වඩා විවෘත අවකාශයක සක්‍රීයව පැවතීමේ අවශ්‍යතාවයි.



ඔබ ළඟට ම ගෙන්වා ගන්න. පහත කුපනය පුරවා අප වෙත එවන්න.

දෙසතිය

සඟරා ලැබිය යුතු ලිපිනය :

නම :

ලිපිනය :

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

දෙසතිය සඟරා දායකත්ව වාර්ෂික / අර්ධ වාර්ෂික ලබා ගැනීමට කැමැත්තෙහි, ඒ සඳහා රු. 1,536.00/ රු. 768.00 මුදල

..... අංක හා

දින දරන චෙක්පත/ මුදල් ඇණවුම එවමි.

වෙක්පත්/ මුදල් ඇණවුම " ප්‍රවෘත්ති අධ්‍යක්ෂ ජනරාල් " නමට ලියා, මෙවන කාර්යාලය පොල්හේන්ගොඩ,

උප නැවැල් කාර්යාලය, කොළඹ 05 ලෙස සඳහන් කළ යුතුය. එවිය යුතු ලිපිනය:

දෙසතිය, බෙදාහැරීම කළමනාකරු, රජයේ ප්‍රවෘත්ති දෙපාර්තමේන්තුව,

163, පොල්හේන්ගොඩ,

කොළඹ 05.



ප්‍රථම තරගයේ ප්‍රථම ජය ශ්‍රී ලංකාවට

බටහිර ආසියානු බේස්බෝල් කුසලානය - 2019

ප්‍රචිත් ප්‍රියානි පෙරේරා ජාතික ක්‍රීඩා විද්‍යා ආයතනය

දියගම, ජපන් - ශ්‍රී ලංකා මිත්‍රත්ව බේස්බෝල් ක්‍රීඩාංගනයේ ජූලි මස 15 සිට 20 වැනි දින දක්වා පැවැතියේ 14 වැනි බටහිර ආසියානු බේස්බෝල් කුසලානය තරගාවලියයි. එය නිමාවට පත්වුණේ ශ්‍රී ලංකාවට ඓතිහාසික ජයග්‍රහණයක් හිමි කර දෙමින්. එහි සුවිශේෂත්වය නම් මෙරට පැවති ප්‍රථම ජාත්‍යන්තර බේස්බෝල් තරගය ශ්‍රී ලංකාව ජයග්‍රහණය කිරීමයි.

තරගාවලිය සඳහා සහභාගි වූ රටවල් කණ්ඩායම් දෙකක් යටතේ තරග වැදුණා. 'A' කණ්ඩායම යටතේ ශ්‍රී ලංකාව, ඉන්දියාව, හා නේපාලය තරග වැදුණු අතර 'B' කණ්ඩායම යටතේ පාකිස්තානය, ඉරානය, හා බංග්ලාදේශය තරග වැදුණා. ශ්‍රී ලංකා බේස්බෝල් කණ්ඩායම ඉන්දියාව හා නේපාලය සමඟ පැවති තරග දෙකම විශිෂ්ඨ ලෙස ජයග්‍රහණය කළ අතර ඉන්දියාව හා නේපාලයට හැකි වූයේ එක් තරගයක් ජයග්‍රහණය කිරීමට පමණයි. "B" කණ්ඩායම යටතේ පාකිස්තානය කිසිදු තරගයක් පරාජය නොවී තරග



දෙකම ජයග්‍රහණය කිරීම විශේෂිත යි. අර්ධ අවසන් පූර්ව වට සඳහා කණ්ඩායම් දෙකේ වැඩිම දක්ෂතා දැක්වූ කණ්ඩායම් තරග වැදුණු අතර අවසන් මහා තරගය සඳහා සුදුසුකම් ලැබුවේ ශ්‍රී ලංකාව හා පාකිස්තානය යි.

අවසන් මහා තරගයේ ඉරේෂ් කෝසල, නවීන් කස්තුරි මුදලි, සඳුන් මධුසංක, සමීර රත්නායක හා අසංක ලක්මාල් යන ක්‍රීඩකයන් ලකුණු රැස්කිරීමේ දී කැපී පෙනුණා. ඒ අනුව ලකුණු 5 - 4 ක් වශයෙන් ලබා ගනිමින් ශ්‍රී ලංකාව පාකිස්තානය පරාජය කර විශිෂ්ට ජයග්‍රහණයක් ලබා ගත්තා.

2019 වර්ෂයේ ලෝක බේස්බෝල් සංගමයේ ශ්‍රේණිගත කිරීමට අනුව රටවල් 127 ක් අතුරින් ශ්‍රී ලංකා කණ්ඩායම 41 වැනි ස්ථානයේ පසු විමක් අවධානයට ලක් විය යුතු කාරණයක්. එහිදී පාකිස්තානය 24 වැනි ස්ථානයේ යි රැඳී සිටින්නේ. ඒ අනුව මෙය ශ්‍රී ලංකාව ලැබූ විශිෂ්ට ජාත්‍යන්තර ජයග්‍රහණයක්. තරගය අවසානයේ ශ්‍රී ලංකා කණ්ඩායමේ නායක සමීර රත්නායක මාධ්‍ය වෙත අදහස් දක්වමින් ප්‍රකාශ කර සිටියේ මේ ඓතිහාසික අවස්ථාවේ තම කණ්ඩායමට නායකත්වය ලබාදීමට හැකිවීම විශාල ගෞරවයක් බවත් මේ

ජයග්‍රහණය ලබා ගැනීමට හැකි බව තම කණ්ඩායම විශ්වාස කළ බවත්.

ශ්‍රී ලංකා කණ්ඩායම 2017 වර්ෂයේ පාකිස්තානයේ ඉස්ලාමාබාද් නුවර පැවති තරගයේ ද ශූරතාව දිනා ගෙන තිබෙනවා. මේ අනුව 2019 වර්ෂයේ නැවත වරක් ශූරතාව දිනාගැනීම නිසා පිටපිට දෙවරක් බේස්බෝල් කුසලානය දිනා ගැනීමේ ගෞරවය ශ්‍රී ලංකාවට හිමි වෙනවා. මේ තරග ජයග්‍රහණයත් සමඟ 2019 වර්ෂයේ චීන තායිපේහි පවත්වන ආසියානු ශූරතා බේස්බෝල් තරගය නියෝජනය කිරීමේ අවස්ථාව යි ශ්‍රී ලංකාවට හිමි වන්නේ.

ආසියානු බේස්බෝල් කුසලානය වසර දෙකකට වරක් පවත්වනු ලබන්නේ ආසියානු බේස්බෝල් සම්මේලනය මඟින්. ආරම්භයේදී මෙය ආසියානු බේස්බෝල් කුසලානය ලෙස නම් කළ අතර ආසියානු කලාපයේ සියලු ම රටවල් එය නියෝජනය කළා. 2012 වර්ෂයෙන් පසු නැගෙනහිර හා බටහිර වශයෙන් ආසියානු රටවල් බෙදුණු අතර ශ්‍රී ලංකාව අයත් වූයේ බටහිර රටවල් අතරට.

2012 වසරේදී ආරම්භ වූ බටහිර ආසියානු ශූරතා බේස්බෝල් තරගය

ජයග්‍රහණය කිරීමට සමත් වූයේ පාකිස්තානය යි. වැඩිම වාර ගණනක් එම කුසලානය දිනාගත් රට වූයේ ද පාකිස්තානය යි. ශ්‍රී ලංකාව මේ තරගයේ 2012, 2013 හා 2015 වර්ෂ වල අනුශූරතාව දිනා ගත්තා.

ශ්‍රී ලංකා බේස්බෝල් ඉතිහාසය දෙස නැවත හැරී බැලීමේදී 'ජම් ඩිම්ක්' නැමති ඇමරිකානු පුහුණුකරුගේ සේවයෙන් පසු ශ්‍රී ලංකා ගුවන් හමුදාව, ශක්ති බේස්බෝල් සංගමය, ගෝල්ඩ් ෆිෂ් බේස්බෝල් සංගමය සහ රෝයල් විද්‍යාල කණ්ඩායම පිහිටුවීම වැදගත්. ශ්‍රී ලංකාවේ ප්‍රථම බේස්බෝල් තරගය ලෙස වාර්තා වන්නේ ඉහත කණ්ඩායම් හා ඇමරිකානු තානාපති කාර්යාලයේ කාර්ය මණ්ඩලය සමඟ පැවැති සුහද තරගාවලිය යි.



හදු හැඳි වූ කැරැල්ලකී

මහේෂිකා දිසානායක

සරසවි බිමේ පීඩාවට පත් වූ ඔවුන් කවි පද ලිවේ අසුරව ආකාරයෙන්. එය සරසවි කුරුටු ගී නම් වූයේ කාලයත් සමඟ. එම කවි පද ලියන්න කැටබික වූයේ දේශන ශාලා, නේවාසිකාගාර, බෝඩිං, පුස්තකාල හා වැසිකිලි බිත්ති. එහි රැඳුණේ ද සියල් කඳුළුක, සුසුමක, හසරැල්ලක පාව ගිය මහා මෙරක මනුෂ්‍යත්වය ගැබ් වූ කතාවක්.

කර්කශ බිමට වට වැහි බිංදුවක් වගේ
 සරසවියට රැගේ එක මී විතක් වගේ
 හද හඬමින් සිත් රිදවන බාධක කම්කටොලු දිගේ
 පිය මැන යමු එකාවගෙ කිරුළ පතා ශිල්ප මගේ

අද මා ගියත් හෙට තවකෙකු පැමිණෙනවා
 දහසක් දුක් මැදින් දින දින ගතවෙනවා
 ඉස්සර තරම් අප ගැන ගරුවක් නැතිවා
 අම්මේ ඇයි එව්වේ ඔබේ හුරතල් දරුවා

මම බාලේ සිට අකුරට ලොබ බැන්ද
 කැම්පස් ආවේ දෙටු උතුමන් ඒ හින්ද
 මෙතැනට එන්න රැග අතොරක් නැත වින්ද
 මෙතැනත් තව රැගක් මොන එකට ද මන්ද

සිහිනෙන් පවා මගෙ සුබ විහරණය පැතු
 අම්මා දැනී නම් මේ සරසවියෙ තතු
 වරබොල කොලුවො යයි දෙනෙතින් කඳුළු යුතු
 ගෙන ගොස් බොහෝකල් මේ දුක් විදින පුතු

ඇඳුරු දිසාපාමොක් ආගිය තැනක් නැත
 සාමා අමර වැලිකඩ හිර ගෙදර ඇත
 හෝඩිය බොදව සිතුවම් පොත මැකී ඇත
 දින නියමයක් නැත සරසවි වැසී ඇත

(සරසවි කුරුටු ගී ඇසුරින්)



දෙසතිය
 සුවන් සඟරාව **50/-**

රජයේ ප්‍රවෘත්ති දෙපාර්තමේන්තුවේ ප්‍රකාශනයක්
www.dig.gov.lk www.news.lk

Department of Government Information news.lk
 Department of Government Information news.lk
 Department of Government Information news.lk
 GFU Sri Lanka